

CORRESPONDENCE.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA

Sir,

In reference to the letter of "A spectator" published in your issue of the 27th Instant, I beg to be allowed to remark that the writer was manifestly in a reverie at the time the report was being read at the distribution of prizes in the Ravenshaw College premises. His statement wholly incorrect viz. "that the Principal spoke to the effect that the total number of boys plucked in English in the Entrance Examination was for the report of the school contains the following "Fourteen were sent up to the Entrance Examination and 6 passed, against 10 of the preceding year. Of the failed candidates 2 failed in History and Geography only, 3 in English only and 3 in two or three subjects." "A Spectator" may have powerful vision but surely his tympanum cannot *a priori* be such as would require no mending in its hide. Such a gross distortion of facts, if deliberately made, deserves severe condemnation. Granting forsooth that your correspondent's mathematical acquirements are of a high order as he himself seems to imply, I am at a loss to understand how the arithmetical identity $14 - 6 + 2 + 3 + 3$ could be hard of conception to him. Had the Principal stated "6 failed in English only, 2 in History and Geography only and 3 in two or more subjects" the total number of plucked candidates would have been 11 and this with the 6 passed would have made the total 17 instead of 14 which was actually the number sent up. The remarks of "A Spectator" evidently insinuate that the Principal has attempted unfairly to shield the Head master in whose subject lessons the failures have been more numerous. I really pity the ignorance of "Spectator" for if he had been a more attentive auditor he would have certainly heard at the time the expression of the Principal's

satisfaction at the school Examination results. This disapprobation in definite terms was of course condemnatory of the school as well as of the Head master's work and the Head master also, I must do him the justice has himself recognised his own position however accidentally it might have been brought about.

"Spectator's" mathematical precision as well as his linguistic accuracy is admirable:—which year does he mean by his "last year" 1880 or 1881? It was in the report of 1880 I think the Principal said, your correspondent puts it "not a single boy was plucked in English in the F. A. Now if Spectator were a careful reader of reports he would have learnt in the same report that the Principal has given to the college lecturers their fair share of praise for the so called "last years" success.

Lastly "A spectator" has made an unjust reflection on our conscientious Commissioner who is too plain spoken a man to stoop to any thing so low as a sarcastic in a public assembly. Mr. Smith never shrinks from calling a thing by its proper name and if he had been dissatisfied with the F. A. results for that is the examination to which the "fluctuation" of Spectator principally refers he would have certainly said so in unmistakeable terms. As regards his desire to see the standard of education in the college further improved, all persons interested in the well being of Orissa must heartily approve and I am sure all officers of the college will do the same. But they cannot desist from noticing a glaring fact. True the Mednapur High school was established in 1873 but Balasore boys had no close acquaintance with Mednapur before 1879 in which year, they (or most of them) first presented themselves at the Midnapur centre (of the University Entrance and F. A. Examination) opened as such since December 1877. The Cuttack F. A. results have been

I believe invariably better than that of Midnapur, and the Balasore undergraduates whose number has been decreasing in the Ravenshaw college since 1880 may have been, as some think, tempted to join the Mednapur college only on the score of the nearness of the place, its proximity to the metropolis and facility of communication.

3—5—82} Yours faithfully
A CONTRADICTION.

ପ୍ରେରଣା ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍କଳପାତ୍ରଙ୍କା ସମ୍ମାନ
ମହାଶୟ ସମୀପେ
ମହାଶୟ !

ଆସେ ବୃତ୍ତକାଳୀନ ଅବୁଥର୍ ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ବାଲକମାନଙ୍କ; ହାରମୋଳୟମ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ହାରମୋଳୟମ୍ ବାବରୁ ବାବୁ କାଳସଂକଳନ ବନ୍ଦେୟାଧିକାରୀ ୩୦ ଟଙ୍କା ବାବୁ ସବାନନ୍ଦ ମାହାନ୍ତି ୧୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କଥ ଫୁଲି । ଇହି

୨୩୮୨ } ବର୍ଷମୁଦ୍ରା
ବାଲୁବଜ୍ଞାର } ଶ୍ରୀ ଧରନାଥ ବନ୍ଦେୟାଧିକାରୀ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍କଳପାତ୍ରଙ୍କା ସମ୍ମାନ
ମହାଶୟ !

ନିମ୍ନଲେଖିତ କେତେକ ପଂକ୍ତିକୁ ଅପରାଧର
ଉତ୍କଳପାତ୍ରଙ୍କା ନାମକ ଶାଶ୍ଵତ ପଢ଼ରେ ଶ୍ରାନ୍ତ
ବାଜ କରି ଚିରବାଧିତ କରିବା ହେବେ ।

କେତେକ ବର୍ଷ ମତ ହେଲା ଏ ସମ୍ବଲପୁରରେ
ଶ୍ରୀରାମଶ୍ରୀ ନାମକ ମହାଦେବକର ଗୋଟିଏ ପାତା ଫୁଲ । ତତ୍ତ୍ଵ ପାତୋପାତ୍ରରେ ଗତ
ତା ୨୩ ରଞ୍ଜ ମଇରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର
ସମାଗତ ହୋଇ ଥିଲ, ଅନେକ ଦୂରରୁ ଲୋକଙ୍କର ମାତ୍ରା ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଥିଲେ
ଏଠାରେ ଦୂର ମହାପ୍ରଭୁର ରତ୍ନ ମାତ୍ରା ହୁଏ
ବାଲୁଦେଖର ଓ ଲୋକନାଥ ।

ରତ୍ନ ତା ୨୩ ରଞ୍ଜ ରାତ ବାଲୁଦେଖରକର
ମାତ୍ରା ପ୍ରଥମରେ ମୁହାରୀରୁ ପ୍ରାୟ ୮୭ ଟଙ୍କା ଶା
ସବିକ ବାହାରିଲ ଅନେକ ଲାଚ ଓ ଅରସ
ବାଜ ଓ ରୋଗନାର ଓ ଠାରକ ବିମାନ ଥିବ
ଅୟକ ପଞ୍ଚାରରେ ତଳାଲ ସମ୍ବଲପୁରର ଏକ
ବେଳା ଦୂରରେ ବର୍ତ୍ତ ସେବେବେଳେ ହୁବା
ପଡ଼ା ଶୁଭ ବକଟରେ ପ୍ରଭାତ ହେଲା ଏବଂ
ସୁର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦୁ ହେଲେ ତେବେହେଲେ ପାଲିବି

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା ଏବଂ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବୁଦ୍ଧପରିକା

四〇四

४३८

ପା ୧୭ ଦିନ ମାହେ କଣ ସଜ୍ଜିଥାଏ ମେଡିତା । ମୁଁ ଅଣାଏବି ଏହି ସଜ୍ଜି ହେଲା ସାର ଶନିବାର

ମନ୍ଦିର	ଅଗ୍ରମ	ବିଜୟପୁର
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୨୯	ଟ ୨୯
ଜୀବମାଲାରେ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୧

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଶୈଖରଙ୍ଗରୁ ଏଠାରେ ଉତ୍ତମ
ହୃଦୟ ହେଉଥିଲା । ଦୟାନକ ପ୍ରାଣ ପରେ
ଲୋକେ କିଛିଏ ଯାନ୍ତି ଲାଭରେ । କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ତରେ ଏ ଦୟା ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନ୍ତକୁଳ ଅଟେ ।
କାଙ୍କଳୀରେ ମଧ୍ୟ ତା ୮ ରଖିବୁ ଦୟା ଅଭୟ
ହୋଇଥିବାର ସମାଦ ଅଧି ଅଛି । ଏ ଦୟା
ଚର୍ବିରୀର ଏବଂ ମୌଖିକ ଦୟା ଅଭୟର ସୁଚ-
ନା ଅଟେ ଏଠା ଲାଗାନ ତା ୧୦ ରଖିବୁ
ଦରି ଅଛି ଏବଂ ସଂକଳ ବରୁର ଅବସ୍ଥା
ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅତିଧିକ୍ରମ ଦୂଃଖର ସହିତ ଥାଏବା
ମାନୁକୁ ଜଣାଇଥିବୁ ଯେ ମୟୁରର ଉତ୍ତର ମୟୁର ମହା-
ଶଳାକୁର ପାଠମହାଦେଵି ଶ୍ରୀମତୀ ଗଦାଧରର କୁ-
ମାସ ଦେଖା ତତ୍ତ୍ଵର ମାସ ତା ॥ ୮ ॥ ରଖରେ
ସେହି ବସନ୍ତ ଦେଶରେ ଦେବ ଦ୍ୟାଗ କଲେ
ଏ ଶଶୀ ଅଗବ ଦୃଢ଼ିମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ମୁହ ମହାଶ-
ଳାକୁର କାଳା ବିଷୟରେ ପରମର୍ପଦାଳୀ
ଥିଲେ । ଏ ଦୃଷ୍ଟିଲେ ଅକର୍ଷଣ ନାବାଳକ
ଛାତ୍ରାକାର ଫଳେକ ପରାରେ ମଙ୍ଗଳକର
ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ସଖାତାକୁ ଉଚ୍ଛାନ୍ତ
ଦାହାର ଥିଲୁଛି । ସେ ସୁଖରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ଥାପି-
କର କାହିଁ କରନ୍ତୁ ଏତିବ ଅମ୍ବୁମାନକୁର
ପ୍ରାର୍ଥନା ॥

ଶୁଣୁଥିବୁ” ସେ ମୃତ ମହାରଜାଙ୍କର ମାଟା
ଜନହା ଅଛନ୍ତି । ହାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅବଶ୍ୟ

ନାବାଲକର ଅଳେକ ହୁବ ପାଟକା ହେବାର
ଅଛି ମାତ୍ର ଏବମ୍ବଳ ଅବସ୍ଥାପଦ ଅଳ୍ପ ମୁଳ
ଜୀବଳ ସେ ବିଷଣୁ କାହାର ହେଉଥିବ ସୁରଖି
କଲେ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଯାଉଥିଲା ! ! !

ପାଲନବଡ଼ା ରଜାବର ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା
ଏ ଛାଇ କାଗଜ ନିଜମ ହେବା ସବାଷେ ବଜ୍ରା-
ପଳ ଦିଯା ଯାଇଥିବାର ଥାଠବେ ଦେଉଣି ଅ-
ଛନ୍ତି । ଗତ ଶା ୧୩ ରାତ୍ରି ସୋମବାର ଦିନ
ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ସମୟରେ ନିଜମର ବାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ହେଲା । ଯେତେ ଦୂର ଅନୁମାନ କରୁଥାଇ
ଥିଲା ତେତେ ଅଧିକ ଲେବେ ଏକଚିତ୍ର
ହୋଇନ ଥିଲେ ଗୋଟିଏ ହାଜି ମଧ୍ୟରେ

କହିଁର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରି ବାନ୍ଧ ଉତ୍ତମ
ଶର୍ଣ୍ଣକୁ ଦୋଷ ଶେଷରୁ ଏହଳ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ-
ରେ ନିଜମ ହେବାର ଉପସ୍ଥିତ ବିଷୟରେ କାରେ
ସେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି ଆମେମାନେ ଗାନ୍ଧୀ ସହ-
ଜିବେ କୁଟି ଧାରୁ ନାହିଁ ମହି ଏଥା ଏଠା
ସଜା ଓ କମ୍ପିଦାରଙ୍କର ପ୍ରଚାର କୁଣ୍ଡଳ
ଅଟେ । ଯବର କ ଆଏ ଥୁର-ଦିରବାର
ଆଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏ ସେହିଧର କଥା । ଏହଳ
କୁଣ୍ଡଳ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦ ହୁଏ କେତେ ଦିନ
ଏ ଉତ୍ତମଃଶ ଶାତ୍ରୁର ଶାତ୍ରୁନାଲେକ କ
ହୁଏ ସୁଧା ଏମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପଣିବ
ନାହିଁ ?

ପୂର୍ବେ କରେନ୍ଦ୍ରିଲୋଟର ଅଧେ ହଜ
ଗଲେ ସେଉଁ ନିୟମରେ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଯିବାରୁ
ଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାହା ପରିବର୍ତ୍ତିର ହୋଇଥିଲୁ ।
କଣ୍ଠେଲର ଜେନରଲକ ଆସିବୁ ଏହି ସ୍ଥା-
ରେ ନୂଳନ କଥା ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ରେ
ଖର ବସ୍ତାରିବ ବବରଗ ଏକୁବେଶକ ମନ୍ତ୍ରେ-
ରେ ଶପା ହୋଇଥିଲୁ । ନିୟମମନ ବଢ଼ି
ପଠିଲ ଥିଲେ ଏହି ସେବ୍ସ ପ୍ରମାଣ ଉଚ୍ଚା-
ର ଉଛିଖ ହୋଇଥିଲୁ ତଥନ୍ତିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ-
ର ଦଳବା ଲୋଟର ଟଙ୍କା ଠାରୀ ବିଦେଶ
ହୁଏ । ବାଟୁକର ନିୟମନ୍ତିବାରେ ଉତ୍ତର
ମାଣ ପଢ଼ିବାରିଲେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମାମ ଘର୍ଷଣ୍ଟୁ
ଲା ମିଳିବ ଲାଗୁ । ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟରେ ଦାତା-

ତାରୁ ଚାଟ କପରି ମିଳିଲା ଅଧା ଲୋକ ବିପର
ହଜାର ବେଳପୁଷ୍ପ ହୋଇଥିଲା କି ଲାହୁ
ଗଢିଯାଦ ଅନେକ କଥା ଅଛି ଏହି ତିଥିର
ଓ ହେସାବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦଳାଳ ମଧ୍ୟ କାଳେ ବଜା-
ହାରୁ ହେବ । ପ୍ରମାଣ ସମ୍ମୋଦ୍ଦର୍ଶକ ହେଲେ
ଏହି କରେନ୍ତି ଅଧିକର ହେଉ କମିଶ୍ଵର
କାହା ମାଗେନାର କରେ ହୀମାର ହଜାରୁ ତହର
ଟଙ୍କା ମିଳିବ ଏପରି ପଦିଷି କିମ୍ବା ନମରର
ଦୁଇଖଣ୍ଡ ଲୋଟ କାହାର ଦାକରେ ତୁମବିଶତଃ
ପରିତ ହେବ ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ସେ ଯେ ଛାନ୍ତି-
ର ଟଙ୍କା ପାଇବ ଲାହୁ । କରେନ୍ତି ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର
କାହା ଘେବ ଗଲେ ସେ ହେବଳ ଏକବି
ନେହିବେବେ ସେ ଏଥର ଟଙ୍କା ମିଳିବ
ଲାହୁ ।

ଏ ସବୁ କିମ୍ବାର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏହିପରି ଆମ୍ବା-
ନକୁ ଦୋଷ ଦୁଇର ଯେ ଏଣିକି ଅଧ୍ୟା ଲୋକ-
ର ଜୀବିତର ଅଧିକ ଗୁଣବ ଜାହିଁ । ଏଥର
ଫୁଲ ଲୋକ କମା ବନ୍ଦ ଜାକରେ ପଠାଇବାକୁ
ହେବ ଏବଂ ନଗବ ଟଳାପରି ଲୋକର ସାବ-
ଧାନ ଫୁଲକ ରଷା ବରତକୁ ହେବ ଅଛ୍ୟଥା
ଅର୍ଥିତ୍ତୁ ଏହି କମ୍ପୁର ସମାଜୀ ।

ବିଳାହେଲେର ପାତ୍ରକଣ୍ଠା

ସତ ଖାଟେ ମହିଳାର ବଙ୍ଗଦେଶର ପାଇ-
ଛିଆକାର ହାର୍ଡର ବନରୁଣ ପ୍ରତି ବଜାନ
କର୍ମମେଧଳର ଅବଧାରଣ ମତ କଲାନ୍ତି
କେବଳରେ ପ୍ରାଚିତ ହୋଇଥାଏ : ସନ୍ତ
ଖାଟେ ମହିଳାଠାରୁ ପାଶରାଖାରେ କୁଞ୍ଚିତ
ହେବା ପାଶକୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅନେକ ଦ୍ୱାସ ହୋଇ
ଅଥେଷ୍ଟି : କେବଳ ଅଧିକାରୀ, ନିରାକୁ ହୃଦୟର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କା ଉପ ମୂରିଯାକ ଅଥବା ଉପରେ
ପ୍ରାଚୀ ବିଦ୍ୱିତମାନଙ୍କୁ ଗୁହର କଷବା ବିଷୟର
ନଶ୍ଵିଧା ଶର୍ମମେଧଳ ଅବେଳା ଏଥୁର ବା
କିମ୍ବା ଅଟକାରି : ବଙ୍ଗଦେଶରେ କଲାଣ୍ଠା, ଗାହା,
ପାଇନା, କଟକ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନମୁକ୍ତରେ ପାଶକୁ
ଆଜା ଅଛି ଏବଂ କିମ୍ବାରେ ୧୦୧୫ ପାଶକୁ
ବହିବାରୁ ବନୋଡ଼ୁ ହୋଇଥାଏଇଲେ କେବଳ
କିମ୍ବା ଦେଖିବ ଦ୍ୱାରାମାର ୨୭୦ ଜଣ ମୁଖ୍ୟ
ହୋଇଥାଏଇଲେ । ସବୁ ପାଶରାଖାରେ କିମ୍ବା
୨୫୫ ଲମ୍ବାକିମ୍ବା ମୁହଁ ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ କି ୨୦୨୦
ବି ବାରିବାର ପ୍ରକଳ୍ପକ ପାଶରାଖାର ହୋଇଥାଏଇଲେ
ମତ କଟକରେ କି ୨୩ ଲମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥାଏଇଲେ ୨୫୫ ଲମ୍ବାକିମ୍ବା

ଦେଖିପୁ ଥରୁବ ଏବ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରକଳପ ଆସି-
ବା ଶାଢ଼ି ହଜାର ତୁମ୍ଭିରେ ଏଠା ଧାଗଲାଷନୀ-
ର ଅସୁନ୍ଦର ବଢ଼ାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଶୁଣା-
ଇବରେ କଳକା ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ଧାଗଲମାନେ
ବାରନାରେ ଗୋଲବାକୁ ଅନୁମତି ଥିବାର
ଧୂରାସାଏ ମାତ୍ର ଲଞ୍ଛିପୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷରେ ଅ-
ବେଳେ ବିବୁଦ୍ଧ ଏବ ବାରନାରେ ଥିଲେ ଅନୁ-
ଚିତ୍ରଗୁପେ ପକଳ ସେବକ ଦେଉସବା ଦେବରୁକୁ
ପ୍ରସର କାହିଁ ଆପରିକଳକ ଅଟେ । ଧାଗଲ
ହେବାର କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବା ଅନେକ
ସୁନ୍ଦରେ ଅସୁନ୍ଦର ଅଟେ । ୧୯ ଜାନ୍ମ ଧାଗଲକୁ
ମଧ୍ୟ କେବଳ ୧୧ ଜଗନ୍ନାଥବାରଙ୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦୋଷାତ୍ମକ ସେ ତହିଁ ମଧ୍ୟ କି ୨୭ ଶଶିଶ ଗଜାର
କ ୧୦ ଶି ମଦ, କ ୩ ଶି ଲାଙ୍କ ଓ ଚରିତ
ଏବ କ ୨ ଶି ଅନ୍ତିମ ସେବନରେ ଧାଗଲ
ହୋଇଥିଲେ । ସର୍ବନ କେନରିଲ କହନ୍ତି ଯେ
ଧାଗଲକ ପରିରେ ମାଦକଦ୍ୱାରି ସେବନ
ମୋଟେ ପ୍ରଥାକ କାରଣ ବୋଲି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ବ୍ୟବ
ନିର୍ମଳିତ କାଲିନାରୁ ଗର ବର୍ଷର ଚିତ୍ରାବାର
ଫଳ ଅଭିନ୍ନ ସନ୍ତୋଷଜନକରୁଥେ ହୋଇ
ଥିବାର ଦେଖାଯିବ ।

ନାମ	ପାଇସକ	କୁଣ୍ଡଳ	ଉପରେମ	ଦୂର୍ଧ୍ଵ
୧୯୭୬	୧୯୭୭	—	—	୧୦୯
୧୯୭୭	୧୯୭୮	୭୫	୭୪	୧୦୫
୧୯୭୯	୧୯୮୦	୮୮	୮୬	୧୦୨

ମୟ କାହିଁ ହେଲାରୁ ଅନେକ ମୂରି ହେଉ
ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏଥିରେ ଆନିତ୍ରକ
ଯୋଗାଇବା ପରେ ଦୁଇ ମୁହାର ଅନୁମାନ
ଏବଂ ସମ୍ଭବ ଦୋଷକ ଅର୍ଗ ଭଣା ହୋଇଥିବା
ର ଦେଖାଯାଏ ।

ସମ୍ବାୟ ବଙ୍ଗଦେଶର ଲୋକଦଖାତ୍ମା କୃତି
ରେ ଅନୁମାନ ହୁଅଛି ସେ ଧାରାଲୁଚ୍ଛ ମଧ୍ୟକୁ
ଅଛି ଅଛି ଧରା ଲୋକ ପାଶରଖାନାରେ
ଗୁଣ୍ୟ ହୁଅଛି । ସେହି ଏପରି ହେଲ ହେ
ବେ ଏଥୁ ସକାଷେ ଗୋଟିଏ ଜଳ ବରୋଦାର
ଦର ଅବାରଣ ଝର୍ଣ୍ଣାକୁ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ତି ? ଅଛି ବୈଗୀବ ପ୍ରାୟ ବାସପାତାରମାନକୁ
ରେ ଏମାନଙ୍କର ତିବିଷ୍ଣ୍ଵ ହେଲେ ଏକପରିଚେ
ସେପରି ଝର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୁଟି ହେବ ଅଛି ଯଜ୍ଞରେ
ଥେହିପରି ଲେବକର ଅନେବ ସୁଧିଧା ମଧ୍ୟ
ଘର୍ବକ । ଅମେମାନେ ଧରା କରୁ ବିଜନ୍ତୁମେ
ଏହି ଧରା କରିବିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଖାଲାହାର ସମୟ ଧାରନକର ସେପର ଉତ୍ତ-
ବାର ଦେବ ରହଁର ମୁହିଦା ଦର ଦେବେ ।

ବେଶୀୟ ସମ୍ବଦପତ୍ର ।

ଦେଖାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ଵାର୍ତ୍ତଙ୍କା ବରାର
କର ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାୟ ଆସନାଧୀନରେ
ବରିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରଇ ବନ୍ଦରୁ କେବଳର
ଲଞ୍ଜ ଲଙ୍ଗନ ସାହେବର ଆସନକାଳୀୟ
ମହଦିନପୁରର ଓ ଏ ଜଳ ମହାୟ ରଷକ
ସାହେବ ସୁତ୍ତରେ ପଥକ ତୀଠାର ଦେଇ
ଥିବାର ପାଠରେ ଅବଗତ ଅଛି ଏବଂ କହି
ରେ ଏ ଦେଖାୟ ଲୋକମାନେ ସାହେବ
ମହୋଦୟକୁ ସେ ଅଭିନନ୍ଦନପୁରମାଳ ଅଣ
ଗାର ଅନନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଶ୍ୟ ଦୂର୍ଦୟ ଯେଉଁ
ଦେଇ ଥୁଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ କାହାରଟ ଅହିଦିନ
କାହିଁ । ମେହି ଆଜନ ଅକ୍ଷୟାଚ୍ଛ ଜାଗ୍ର ଦେଇ
ବାର ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାରତବର୍ଷର ଲୋକ
ଦୟରେ କାହର ହୋଇ ବିବିଧ ଅନୁକ
ଆପନା କର ଯେଉଁ ତୋଳାଦିନ କଥାପୁରେ
ତାହା ଲାଲଗ୍ରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଏପରି ଅଞ୍ଜଳି ଅନ୍ୟାୟ ପ୍ରୟୋଗରେ ଜାଗ୍ର
ଦିବାମାତ୍ରକର ସୁନ୍ଦର ଯଶାର୍ଥ ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଢ଼ି ଲୋକ ସୁନ୍ଦର ହାର ଏଠା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରର ପାଠୋଚଳ ନନ୍ଦ କର ଥିଲେ
ସେ ରଙ୍ଗର ଭୁଲଭଳକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପରାଜି
ହୋଇ ରଙ୍ଗରେଇବର ପ୍ରମୁଖ ଭିଦାରିତାର
ପଦିତ୍ୟ ନିକଟରୁ ଏକ ଦେହ ମମନ୍ତ୍ର ଅମ୍ବମାନେ
ଦାହୁଳୁ ସମସ୍ତ ଭାବବାସୀ ଓ ଭାବ
ଲୋକେ ଲଞ୍ଜ ଉପନିଷର ବସ୍ତୁର ପ୍ରଶଂସା
କରାଯାଇ ଏବଂ ବରୁଅକ୍ଷରୀ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁହଁ
ପେଟ୍ରୋଟଟ ଦେଖାୟ ସମାଦିପତ୍ର ପଥରୁ ତେଣୁ
ଏ କୁଠିତ ଏବଂ ଜ୍ୟାମିତ୍ୟକର ଗୁହାର ଅନନ୍ତ
ବରୁଥିବାର ଦେଖି ଅମ୍ବମାନେ ଝରନ୍ତି
ଆଖାଦତ ହୋଇଥାଏଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଦରଶ କରୁଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର କହିପ୍ରତି ସୁନ୍ଦର
କରିବେ ଜୋହିଲେ ପଦଶୀମୁଁ ସମାଦିପତ୍ର
ଟାଣ ପରେ ଦୁଇ ଦିବ ବାହୁଦୂର କରିବା
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରତିବର୍ଷାର କୌଣସି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଇବ ।

ହିନ୍ଦେଶ୍ୱର କୋଳାଙ୍ଗ ସେ ମନ ୧୯୫୨
ମହିନାରେ ଥେବେ ପାଇବନ୍ତରେତେବେଳେ କବାଇଅନ୍ତରେ
କବିତାରେ କୃତୀଯ ଏକବିଷୟକୁମାନ
ହେଉଥିଲେ ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରଳ ଶୁଣି ମନେ

ଅସ୍ତ୍ରୀମ କଲାକାଳର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟଙ୍କ
ପ୍ରତିଷ୍ଠଦରେ ବାହୀଯ ଦେଇ ଥିବାରୁ ସେ
ସମୟର ଘବ୍ରୀର କେନରିଲ ଲଢ଼ି ଜାନିବା
ସାହେବ ଦେଖିଥୁ ପବିଧିକର ମତାମନ
ଅନବାଦ କରି ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟଙ୍କରେ ଥଗନ ହେ-
ବାରୁ ଥାବେଶ କରି ଥିଲେ । ଏ ପରିରେ
ଭାବିତକୁ ଲଙ୍ଘ ସାହେବ ଗାନ୍ଧି ପ୍ରଥାଳ
ବାହୀଯକାଙ୍କ୍ଷା ପରେ ଲଢ଼ି ଲଗେନ୍ତି ସାହେ-
ବ ଲଙ୍ଘ ସାହେବଙ୍କ ପରମର୍ଶରେ ଥାବେଶ
କଲେ ସେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ମତାମନମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ
ସମୟରେ କମାଗତ ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟଙ୍କରେ ଥଗନ
ହେଉଥିବ ଏବଂ ତାହା ଶ୍ରୀ ହୋଇ ପ୍ରାଣୀୟ
ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟ ବାହୀଯ ଅଧ୍ୟୟ, ଦାରତ ସବାଦ-
ତ୍ର ଓ ବିଜ୍ଞାପ୍ତ ଦାରତ ବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ
ପାଠୀବ । ଏହିରୂପରେ ଦେଖିଥୁ ସବାଦ-
ତ୍ରର ଗୌରବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରତା ହୁଏ
ହେଲା । ପ୍ରଥମରେ ସେଇକି ବିପ୍ରୋଟମାନ
ଶିକ୍ଷକ ଦାଖିକୁ ଥିଲ ପରିକୁ ଭାବା ସାପ୍ରାହିତ
ଦାରମଳ । ଏହିରୂପରେ ରଙ୍ଗଚାଳି ସଂ-
ବିଧାପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ମତାମନ ଦାରବାରୁ
ବର୍ଣ୍ଣୀୟ ସଂକାଦଯମାନ ସବାଧାରିତା-
ର ପଛିତି ହେଲା ଏବଂ ସମ୍ମାଦନ-
କେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁତା ହୁଏ
ଏକ ସାବଧାନ ହୋଇ ଲେଖିବାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରେ ଏହିରୂପରେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ଦାରମଙ୍ଗ-
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସୁଦର୍ଶନ ପାଥରଣରେ ପ୍ରକାଶ
ଦାରା ଦାରମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସାବଧାନ ହେ-
ବି ଆରମ୍ଭ କଲେ ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କ-
ଦେଖିଥୁ ସବାଦପତ୍ର ପ୍ରତି ବିହେବ ଜାତ
ଲ । ଅବସେଷରେ ହିତୁଦମନାବଲମ୍ବୀ
ଥୀ ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟଙ୍କ ପରମର୍ଶରେ ଲଢ଼ି ନ-
ହି ସାହେବ ଅନୁବାଦକର ରିପୋର୍ଟମାକ
ରଖିରେ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ବଳ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ-
ତା ଏକାବେଳକେ ଭାଗ ଦେଇ ଗଲା ।
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସମଜୀୟ ଆ ଏ କି ହୃଦୀ ଶ୍ରୀମା-
ତ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରାୟ ଅନୁବାଦକର ରିପୋର୍ଟମା-
ଧାରାରଗରେ ପ୍ରଥମ ହେବା ଦିବ
ଶାର ଦ୍ରବ୍ୟର ଏବଂ ଏଥ ପମେ ଲଢ଼ି ରିପଳ
ଦ୍ରବ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଥା ପ୍ରଶ୍ରଦ୍ଧିତ କରିବାର
ଦରଶ କରିଲୁ ନୋହିଲେ ଦେଖିଥୁ ସଂ-
ବିଧାତା କାର୍ଯ୍ୟକାରତା ଦିବାତ ଭୟକ
କାହାର । ସେ ଅନୁର ବିହୁରୁ ସେ

ଲଂସିର କାହାଦ ପଢିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁପରି ସବ-
କାଣ୍ଡ ଗପୋଟ ଅତ ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁ ଦିନୀ ଯାଏ
ସେହିପରି ଦେଖିଯୁଁ ହବାଦିପତିମାନଙ୍କୁ ଦିନୀ
ଯିବାର ଉଠିବ ନୋହିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରତେକ-
କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଘବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟଙ୍କର ଅଳପାୟୁ
ବାହୁଁ ଜାଣିବେ ରଥ ଯାଦା ହେଲେ ଅସମ୍ଭୁ-
ତ୍ତ ସବାଦ ପ୍ରଶ୍ନର କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦୋଷି ଦେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।

ଆମେମାନେ ଏଥିର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅନୁମୋଦକ
କରୁଥିଲୁଁ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦରଧା ବରିଅଛୁଁ ଯେ
ଏହିଲ ନିଧ୍ୟ ସଙ୍ଗତ ଶୁଦ୍ଧାର ଲତ୍ତ ରପନଙ୍କ
ସୁବିବେଚକ ଦୂର୍ଭିରେ ଅବଶ୍ୟ ସେମା ଦେବ ।
ଅନେକ ସମୟରେ ଅସମ୍ଭୁତ୍ତ ସବାଦ ପ୍ରଶ୍ନର
କରିବାରେ ଆମେମାନେ ଦରବରରେ ପଡ଼ି
ଅଛୁଁ ମହି ପ୍ରଶେଷକ କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି କିପରି
ଭାବରେ ହେଉଥିଲ ତାହା ନ ଜାଣାଇ ସବାଦ
ପଡ଼ିଲୁଁ ଏପରି ଦୋଷି କରିବାର ନିତାନ୍ତ ଅ-
ନ୍ୟାୟ । ଅବଶ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରଶ୍ନର କ-
ରିବାକୁ ଗଲେ କହିର ତର ଅନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତଙ୍କୁ
ପେଣୁଥିବାର ଦୂର୍ଭିର ମହି ଏହିକ ଶୁଦ୍ଧା ଶୁଣି
ଅଥାର ତର କିତେମାନଙ୍କରେ ଦୂର୍ଭିବାକୁ
ଲେ ଅବାରଗ ଅନେକ କର୍ତ୍ତା ଓ ସମୟ ନାହିଁ
ଏ ପୁଣି ପଛକୁ ମଧ୍ୟ କେବେଳ ଜୀବିବା
ଆ ଲୁଚି ରହ ଯାଏ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ର ହିନ୍ଦୁପେଣୁ ଅଟ ଯାଦା କୋଳ ଅଛନ୍ତି ତାହା
ଥ ଦେବାର ନିତାନ୍ତ ଦୂର୍ଭିର । ପଥେ ଯେ-
ବେଳେ ଅନୁବାଦକର ରପୋଟ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ହରିଥିଲ ବେଳେ ମୋଟପକ୍ଷ ଦାର-
ିକାନର ଅବ୍ୟାକୁର ଅନେକ ଅଂଶରେ
ଆ ହୋଇ ଯାଇଥିଲ ମାତ୍ର ତାହା ରହିଛି
କିମ୍ବା ଦିକ୍ରି ପୁଣି ସେମାକରି ଅନ୍ୟାୟପ୍ର-
ବା ହଳୀ ବରିବାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁଁ ଏବଂ
ମେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେଥି ବିଷ-
କର ଲେବି ଅଛୁଁ । ପ୍ରଦୂତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ
କା ସବାଦ ପହର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନ୍ୟାୟ-
ୟର ସୁହାର କରିବା ଯଥ କେବଳ ଅର-
ବେ ସେବଳ କଳ ପ୍ରାୟ ଦେବ ପୁଣି ତହୁଁ
କେ ପ୍ରାୟ ସମେତର ପ୍ରତଣ୍ଟ କୋପାନ-
ର ପଡ଼ି ଅନେକ ସମୟରେ କରିବର
ବାକୁ ଦେବ ତେବେ ତାହାଠାରୁ ଦକ୍ଷ
କ ତଳାନବାର ଦୂର୍ଭି—ଅଳଗା ସ୍ଥାନି-
ର କୌଣସି ପ୍ରଧୋତର ନାହିଁ ।

ସାହିତ୍ୟ ସଂବାଦ

ଅସମାନକର କହେଦିଲ ସାହୁଙ୍କ ଜଗ ନଗନାଥକାର
ଦେନେପଢାନ୍ତି ଯାଇ ଜଳ କର ଫେର ଅଛିଲେ
କିବିଟିରେ ଯାକିପୁର ସିବାର ବଥା ଅଛି ।

ଏହା କଥ ସାହୀର ଅଥବା ପାତ୍ରୀ ହେବାର ଅନ୍ଧମାନେ ଲେଖି ଦୟା ପ୍ରକାଶ ଦାଖା ଯାହାର ଦେଖା ଯାଇ ଅଛି । ବିର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବରେ ଜଳ ଅଥବା ହୋଇ ଥିବାରୁ ଯାଇ ହେବା ପାଠେ ଯାତ୍ରୀ ଦିନା ରିତି ହୋଇ ଥାର ଅଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବା ଏହିଲେ ଲେଖାଯାଇ ହେ, କେତେବେଳେ ଦିନ ଅଣନ୍ତର
ଦେଇ କାହିଁ ବେଶକର୍ତ୍ତ୍ର ସେଇ ସଂପର୍କ ସଂଗ୍ରହକ ଧାରା
ବିଦ୍ୟାରେ । ଉତ୍ସବରେ କାହିଁ ଉମାକାଥ ଗୁରୁ ମାତ୍ରା
କନ୍ଦିତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବ ପରିଷକ କରି ମନୀ ମାନ୍ଦ୍ୟରେ ।
ଦେଇବ କାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ବାରାଯିଛ କାରାର ସାଜ କୁଠା
ବରାଯାଇ । ସେହି ସମସ୍ତରେ ଟ୍ରେନେବ୍ସ କାହିଁ ଘାର
ବରାଯାଇ—“ଦୃଢ଼ବରେ” । ଆମାର ଦେଇବ ଜାତେ,
ହାତେବାର ଗୋବାବୟେ କବ—ଶ୍ରୀଦାତନ ମହେ ଅପ-
ରୂପ ସାହେ”— ଉମାକାଥ କାହିଁ ଚକର ଶର
ଆର୍ଯ୍ୟ ମନୀ ଗାନ୍ଧାରେ । ଦୁଇ-ଟ ଅଠେତ୍ର ମହୋତ୍ସର
ଦୋଷାଦୟ । ଏଇ ସପ୍ରାଦୂର ନିରବଧାର ପରି ପଠ କର
ଅନେକ ଦେଇଁ ଯେ, ବଧାତମାଜେ “ ମହ
ଦୂରାଜନ ” ନାମରେ କଣ୍ଠେ ନିର୍ମିତ ନିର୍ମାଣ ସମ୍ମର
ନିରମଳାକରରେ ସେହି ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟ ଦେବ । ଅର୍ଗୁଣ
ମହାପୁଣ୍ୟ ଓ ରାଜିର ଶିଖମାଙ୍କ ସେହି କାଠିବ ଅଭିନ୍ୟ
ଦେବ ।

ମୁଖ୍ୟରେ କୃତନାରାଯଣ ମହାଦେଵ ସମ୍ମରେ
ଭାଗ୍ୟ ଦିନ ଜନନୀୟ ପହଞ୍ଚିଲେ ବାହୁ ପହଞ୍ଚିଲାରୁ
କାରହାର ସଂପର୍କୀୟ ହେବାର ମନ୍ଦ ଦିନ ଯାଏ
ପରେ କାରହାର ଅନ୍ୟ କଥାରୁଛି ।

ମଧ୍ୟାରଶୀଳ ଉତ୍ସବର ଉପରେଷନେ କାହୁରାର ଗ୍ରା
ମରେ ଉତ୍ସବ ଓ ହୋଇଥିବ ଦୋଷାନ୍ତର, ଏବଂ
ପଠାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କାହୁରାର ମଧ୍ୟା
ରାତି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସାମାଜିକ ପଠାର କାହୁରା

ନୟାତ୍ମକ କାନ୍ଦିଲଙ୍କ ଏହି ମହାଚନ୍ଦ୍ରଜଳ ପ୍ରଦୀପ କରିପାରିଲେ ।
ନୟାତ୍ମକ କାନ୍ଦିଲଙ୍କ କେବେଳିଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥ ଦେଇପାରିଲେ ଯେବେ କବର୍ମିନେଟକୁ ଅଧିକ କାହା ଦେବାରୁ
ଏହି ହୋଇ ଦୟା ଦୟା ବାଟୁ ଦାରୁମାଳକ କରିପାରିଲେ । ଯେବେ ମାତ୍ର ବାଟୁ ଦାରୁମାଳ କରାଯାଇ
ପ୍ରଦୀପ କରିପାରିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିମାଣ ପରି ଦିନମେ
ପରି ପରି ପରି ପରି ପରି ପରି ପରି ପରି ପରି । ଏହି ନମାନ୍ୟ କାରରେ
ହୋଇ ହତାହିନ୍ଦୁ କବେତଥା ଶୂନ୍ୟ ପଠର ପ୍ରେତି
ଏହି କରିପରିଷାରୀ ପରିମାଳକୁ ବାଟୁ ହାତରମେ ପଥାଇ
କରି କରି ଦେଖିଲାମନ୍ତର ପରିପ୍ରେତ କରିଥିଲୁ । ଲାଗିବ
ଦାରୁମାଳର ସମ୍ମାନ କରିପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ କହିପାରେ ଅଛି
କରି ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ କହିପାରି ଏହି ସେ ପଦ୍ମାବ ଏହି
ଆଶ ରହିବ ପରି ପଢିବିପରିବେ ନହେ ଯୋଗା
ପରି । ୩. ୫.

ମାତ୍ରା ପାଦାନ୍ତର ଏକ ପ୍ରାକରେ ଲାଲଭାଷ୍ଟୁମଣ୍ଡି ଅଧିକ୍ୟତ୍ଵ
ପଞ୍ଚ । ଶେଷ ଶ୍ରାବନେ ସେହି ମନୀ ମିଳେ, ୧୦
ରେ ଜୟେ ଶ୍ରୀକୃତ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ କାହିଁ
ମନେହି ଶ୍ରାବନେ ଖଳଇ ଆଦୟତ୍ତମ ସାଥୀ ପଞ୍ଚ
ମାତ୍ରା ଦୂର ସ୍ଵର୍ଗ ଶା କରାନ୍ତିନ କୋଷ କର
ଦୁଇ ବର୍ଷିତ ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ । ପେଣର ହେଠେର
ମନ୍ଦିରମାତ୍ରାମନ୍ଦିର ଦେଇ ଦରି ଓ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରକଳ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଵର୍ତ୍ତନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ର କା

୬୭

四三

ରା ୨୪ ଦିନ ମାଡ଼େ କହ ସବୁ ପାଇଁ ମହିରା । ମୁଁ ଅଶ୍ଵାଧ ଓ ୨୫ ଦିନ ପାଇଁ ସାଇ ଶନିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅର୍ଥ	ବିଳାସ
ବର୍ଷକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଜାହିମାଧିନ	ଟ ୦.୪୫	ଟ ୧୮

✓ এথব পুরাব রথযাত্রা নির্বিশ্বে পশ্চিম
হোলাথু। লালাশুকি দেরু অধুক যাত্রীর
সমাগম হোৱ নাহি পুতুলোগুপত্তিকাঙ্ক্ষ
মণিৰে কেবল দৰ বজাই যাত্রা কোৱ
যুক্তে এক গৱাকুড়ি পঞ্জু কৃতী দ-
নোবত্ত হেবারু ঘেমাকে সহনৰে
দৰ্শন কৰ অচূর্ণ। রথযাত্রা পঞ্জীৰে
জ্বাহ এ দুর্ধৰ্ষনা এই হোলাথু যে কোল-
স্থামাকে রথ দৌতি বলিবা পঞ্জুৰে
গোতি বলা আৱ ভুগিয়াৰ কথে কোলিয়ু
পুঁজৰে পুতুলৰ আআৰ বল এক
ভদ্ৰাম ভাঙ্গৰ মৃছ হেল। তাকুৰবৰ
কৈয়াৰে কৈ উপকাৰ হেজ নাহি।

୪ ସମ୍ବଲପୁର, ସମ୍ବଲପୁର ଓ ଗଞ୍ଜାମର ବୈଜ୍ୟ
କୁଡ଼ା କଳାଦାନ୍ତିର ବିଦ୍ରୋହ ନିବାରଣାର୍ଥ ବେଶ
ସାହେବ ପିବନ ନାମକ ସେନକ ପାଦଙ୍ଗୀଷୁ
ମୁଲିବର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଅଇନ୍ତି । ଏହି ପୁଲିଷ
ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ କିମ୍ବନ୍ତିର ବନମାନକୁ
ଶ୍ରଦ୍ଧମଣି କର ବେମାନକୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦଶ ଜଣ
ସରଦାର ଧର କରିଅଇନ୍ତି । ବିମ୍ବରରେ ସେମା-
ନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଭ୍ୟାକୁଣ୍ଠରେ ଲିପି ଥିବାର
ହନ୍ତ୍ରୋଷିତକରିପରେ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ସେ-
ସମସ୍ତକୁ ପାଇଁଦିନ୍ତ ହେଲା । କନମାନେ ଏଥା-
ରେ ଖୁବ କୋର ପଦିନମାକିଲୁ ପଳାପୁନ କର
ଦେଖାବୁ ମୁଁ ମୁଁ ଦଳନେ ଲୋକମାନକୁ

ଆଜିମଣି କର କଷ୍ଟ ଦେବାର ଚେଷ୍ଟାରେ
ଥିବାର ଅନୁମାନ ହୁଏ । ଏହା ଦେଖିଲେ ସେ-
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବିଶେଷ କ୍ଷତି ଓ କୃରବେଗରେ
ପ୍ରଧାନ ଦେବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବନ୍ଦ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଗୃହାର ହୋଇଥିବା
ସମ୍ଭାବ ପଣ୍ଡାର ଫଳାଫଳ ଗର୍ବଜଙ୍ଗାଳ
ଗର୍ବଜଙ୍ଗାଳରେ କାହାରାହୁଣ୍ଡି । ଗର୍ବଜଙ୍ଗାଳ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ଏବର୍ଧ ସବୁକା ଜୀବିତ ଶବ୍ଦରୁଷି
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସଥା—କାହିଁରେ ଜୀବିତ ଶବ୍ଦ,
ମୁଦିରେ ଜୀବିତ, ଉଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜୀବିତ,
ଜ୍ଞାନରେ ଜୀବିତ ଦେବାନ୍ତରେ ଏକ ଜୀବିତ
ଏକ ବାଣରେ ଏକଜଣା । ଏହି ମଧ୍ୟରେ
ତେଣାର ଶୁଦ୍ଧ ଏକଜଣର ନାମ ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଅନନ୍ତର ହୋଇଅଛି ।
ଏ ଶୁଦ୍ଧର ନାମ ସଦାଶିବ ମିଶ୍ର ପୁରୁଷସୁର
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏହାକର ଶିଳ୍ପାମାନ ଏକ ପଣ୍ଡିତ
ଗୋପିନାଥମିଶ୍ର ଏହାକର ଥାପକ ଅଟ୍ଟନ୍ତୁ ।
ଏ ମହାଶୂନ୍ୟ ବାବ୍ୟରେ ଉତ୍ତାଣ୍ଟ ହୋଇ
କାହିଁକିଥି ଉପାୟ ପାଇଅଛନ୍ତି ଏକ ରାଜା
ଧ୍ୟାନକ ଦେଇ ଟ ଶଠ୍କ କା ଏହି ଗୌରା-
ଧ୍ୟାନକ ଟ ଶଠ୍କ କା ଶୁଦ୍ଧ ଦୃଢ଼ି ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତାଣ୍ଟରିତକ ସଜ୍ଜାରେ ହୃଦୟେଦଶ
କାଳ ପାଇଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଦୃଢ଼ି ପାଇ-
ବାହାନ୍ତି । ପୁରୁଷ ସମ୍ଭାବ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପଥରେ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଧାନସାହି ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ ଏହି ଅମ୍ବେ-

ମାନେ ଆଶାକୁ ହି ତେଜାବାସିଏ ଏ ଥରେ
ଉଦ୍‌ଧୂ ହଇ ହେବେ ।

ମିଶର ସହ୍ୟର ମୁଣ୍ଡଗୋଲ କମଳା ଦିନ
ହେଲା । ଦରବେଷଧାରୀ ମେଠାରେ ପଢ଼ିଥି
ସମୟ ବିବାହ ମାମାଂଶ କରିବାର ଉତ୍ସମ
କରୁଥିଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଚକରମାସ ଛାଇ-
ବର୍ଷରେ ଅଳେକ୍ସନ୍ଦ୍ରରୁ ଲଗରରେ ହେ-
ଶୀଯୁ ଲୋକମାନେ ମେନବାଜ ସେତା ଯତ୍ନ-
ରେଣ୍ଡାଯୁ କବାରିକୁ ଆହମଣ କଲେ ।
ମେତାମାନେ ବେତେଲୋକଙ୍କ ଦତ୍ତ ଓ ଅଧିକ
କଲେ ଏହି ଅନେକବୁଝିବ ଘର ଘୋଟି-
ଦେଲେ । ଦେଖାଯୁ ଲୋକଙ୍କର ବେତେ
ଜଣା ମାଲଟା କଗର ନିବାସିଙ୍କ ସହି କଟରେ
ହେଲା ଦେବାହାର ଏହିଦୋହ ଅରମ୍ଭ ଦେଲା ।
ଶରତାଦୀର ଦେଖାଯାଉଅଛି ପେ ଏ ଫଟୋ-
ରେ ଏକପର ଲଭିରେଣ୍ଡାଯୁ ଏହି କହି-
ଥରେ ଯାହାକଣ ଉତ୍ସମ ହତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ।
ଗୋଟିଏ ସହାଯ ଶୁଣି ଦର୍ଶକେଷଧାରୀ ଏବଂ
ଖରି କଣା ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାହା କଲେ ଏହି
ହିଁ ପୂର୍ବକୁ ସେନା ସାହୀନ୍ଦରେ ଶୋକମାତର
ବାହ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମର ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କ
ପୁ ପ୍ରାୟ ଜ ୧୦୦ ଶି ଧସପତିଷ୍ଠାନ୍ତି ଏହି
ନ୍ତିଲୁହର ସମୟ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଥାଇ । ପାଇ
ଏନାରେ ଲଭିରେଣ୍ଡାଯୁମାନେ କଣେବରେ
ସନ୍ଧି ଓ ଫଳ୍ପି ଦକ୍ଷ ବ୍ୟସର ପତ୍ରକୁଣ୍ଡି

ଏବଂ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ୧୮୦୦ ଲକ୍ଷ ସତ୍ତା ହେଲାଯି
ପେଟାରେ ୧୯ ହୋଇଅଛି ।

ବିପରୀତା ସଜା ଓ ତାଙ୍କ ମେନେଇବ ବାହୁ
ମଦକମୋଦିକ ପଢ଼ୁକାଥୁବ ମଧ୍ୟରେ ଲଭମଧ୍ୟରେ
ମଜାକୁବ ପଥବାରୁ ସ୍ଵପନଗ୍ରେଣ୍ଟ ସାହେ-
ବକ୍ଷ ସମୀପକୁ ମାନେଇବ ଉପ୍ରଥା ଏବଂ ବଜା
ମାନେଇବକୁ ବାହାର କିମ୍ବା ଚଦିଲ ଅପଳା
ହାତରୁ ସଜ୍ଜିଲେବା ଲାଗି ଉପୋର୍ଛ ପଠାଇ-
ଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ମାନେଇବକୁ ନାମରେ ସଜାକି
ସାକଷରେ ବେଳେଗୋଟି ବେଳାମୀ ଦରଖାସ୍ତ
ପତଞ୍ଜିବାର ଶୁଣା ଯାଏ । ମାନେଇବ ନିୟମିତ
ଦେଇ ବନ୍ଦ ସେ କାର୍ଯ୍ୟପଥୋଗା ହୋଇ
ନ ପାଇବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁ
ଦଶପଦାର ସଜା ନିବାନ୍ତ ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ
କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ମିମ୍ବ ସାହେବ ଅଛି ଅନୁଦିନ
ମାତ୍ର ଦିଶନକର ହୋଇ ବାବର ଅନପଥୋଗିତା
ଦେଖି କଟକକୁ ସେଇ ଅବି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ
ବାକୁ ବଦିଥିଲେ ପଢ଼କୁ ଜଣେ ମାନେଇବକୁ
ନିୟମ କଲେ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ପଥରଫଳରେ
କିମ୍ବା ପାତାର କାର୍ଯ୍ୟ ମରି
ଗଲେ । ରେବନାମା ସାହେବ ଦିଶର କାର୍ଯ୍ୟ
କଲାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦେଇ କଣ କେବଳ
ସଜାକୁ ଥା । ଯେ ହାତବା କାରଣ ନିୟମିତ
କର ବୋହାର କମିଟୀ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲେ
ସେମନିକି ସଙ୍ଗରେ ସଜାବର ଅମେଳ ହେ-
ବରୁ କିମ୍ବାକ କୁ ଶୁଭ ସାହେବ ଗଢ଼ିନ୍ଦ୍ରୀ
ଏବଂ ଅଦେଶ ଅଣାର କମିଟୀ ଛାତାର ଦେଇ
ମାନେଇବ ନିୟମିତ କଲେ ସଜାକୁ ଏପରି
ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ଭାବରେ
ମରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲାଇଲେ ଥା ଏବବା-
ଦିଶି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ବିଶାର ଏପରି ଅନୁରୂପି-
ବପ୍ରାରେ ଜଣେ ବର ଏବଂ ବିଷୟକୁ ନେବକ
ନିୟମିତ ଦିଶାର ଦିଶି ଥିଲା ଏବଂ ଅମେ-
ଲାକେ କଟେ କୁଥୁମ୍ବୁ ଶତ ସଲ ସବ୍ରଦଳ
ହେବୁଥା କର୍ମ ହେଉଥିବା ନେବକୁ ମାନେଇବ
ସବୁପ ନିୟମିତ ହେବାର ଦେଖି ଯାହା ଅନୁ
ମାଳ ରଥରୁ ପା । ଦେଖିବାରେ ଅରେଇ
ସ୍ଵପନାରେ ସେ ସାହେବ ଏଥରେ ପା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇ ଲାହୁ ଅମ୍ବେମାନକ
ଦିଶେବଳରେ ସଜାକୁ ଦିଶି ଅରୁ ମାନେଇବ
ନିୟମିତ ହେବ । ତତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ ଏହାବେଳରେ
ବିଦ୍ୟା । ଅଥବା କଟେ ଅଣା ଯିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେଖିବ ସଜାବର ସବୁତର ଦେଇଲେ ଏହା

ବିଜ୍ଞାନ ଦିଗ୍ନିକ ମତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହଥା
ଏଇବ ସେ ଯେତେ ଦିଲ ସଙ୍ଗାଳର ପାଶ
ଲୋକେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବେ ଦେବେଦଳ ସଙ୍ଗା-
ଳର ମଙ୍ଗଳ କାହିଁ ଏବ ଏହି ଏବ କାରଣରୁ
ଅଛେକ ଗଜଜାତ ସଙ୍ଗାଧ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ
ଅଛନ୍ତି ।

ସୁଖ କଗଳାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ।

ପୁଣ୍ୟ ରାଜା କଳାପାଣିକୁ ପ୍ରେରତ ହେବା
ଦିଲଠାରୁ ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଦାସ୍ୟ-
ଶାହ ପର୍ଷାରେ ନୂତନ ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାର
ଅବସ୍ଥାରଙ୍ଗା ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର
ଜାଣିଯୁବର ଶାହେବ ହୋର୍ଜ ବେବନ୍ଦୁର
ମେନର ଏବିଷ୍ଟୁରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଅଇନର ପାଣ୍ଡି-
ଲିପି ପୁଣ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଚିତ୍ରବେଳେ
ଏହି ବିଦ୍ୟା ସମସ୍ତକୁ ଜଗାଥିଲ ତ ଫେବଲ
ପୁଣ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କାଳ ନମିତ୍ର ମନ୍ଦିର
ସମ୍ବରରେ ପାଥ୍ୟ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ ଅର୍ଥତ୍
ଗୋଟିଏ ହତ୍ଯା କମ୍ପଟ୍ ଶତାବ୍ଦୀ ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିର
ବିଜ୍ଞାବଧାରଣରେ ଛଣେ ଦେଇଲାଗୋ ମା-
ନେଜରବାଣୀ ମନ୍ଦିରରକାର୍ଯ୍ୟ ଠକବ ଏବଂ
ପୁଣ୍ୟ ରାଜନାଟରେ ଯୋଗ୍ୟବଳୀ ଥାବାନ୍ତିତେ-
ଲାରୁ ସେ ପରମାର୍ଥ ସାହିତ୍ୟରେ ଜଗାଥିଲା
ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ଦେଖିବା ପଳାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଅଇନ
ଏବଂ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଅଇନର ପାଣ୍ଡିଲିପି
ମାନ ଏବଂ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଦୃଥିରେ ମହାନାନ୍ଦ ଲଜ୍ଜା ରିପକ ଫର୍ମ
ବିଷୟରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରର ଦସ୍ତଖତ କରିବ
ଅଗୋଟିକ ଜ୍ଞାନ କରି ସଦାବର୍ତ୍ତର ଅଇନକ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରେ କିନ୍ତୁ ସୁଲାମନିକ ବିଷୟରେ
କୌଣସି ଦିଷ୍ଟି ହୋଇ ତ ଥିଗାରୁ ଏଥିର
ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ରବାର ସମସ୍ତେ ଆଜି
କରିଥିଲେ । ଏପରି ଅନେକ ତଳ ବାହାର
ଗଲା ଏବଂ ଆର୍ଦ୍ର କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମନ୍ତଙ୍କ ନାହିଁ । ହସ୍ତକ୍ଷଣ
କିମ୍ବା ତେବେ କେହିଁ ମନେ କରି ଥିଲେ ପ୍ରାଣ
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଏଥରେ ଯୁଦ୍ଧ ମର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟେ
ଅନ୍ୟରଙ୍ଗର କର କିନ୍ତୁ ବିଜବେ ନା
ଏଥମନ୍ତରେ ଦେଖାନ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧର କେତେ
କିମ୍ବା ସମ୍ବୋଧନ ନମିତ୍ର ରବାଟିଏ ନୂତନ ନୀ
ଅଇନର ପାଣ୍ଡିଲିପି ବାହାରଙ୍ଗ ଏବଂ ନିଯନ୍ତ୍ରି-
କୁଣ୍ଡ ତାହା ବିଦେଶୀପକ ସତରେ ବିଶ୍ଵା-
ଦେହ କବିତା କମଳ । ଏହି ଅବାଶ୍ୟକ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁତ୍ର ଅଭିଭିତ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭାବ

ପ୍ରକାଶ ନ କର ଦେବାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧିର ସଂ-
ଶେଷିତ ଅଭିନ ବୋଲି ଦେବାଳ ହାର୍ଯ୍ୟବିଧି
ବିଷୟର ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲର ୧୫ ଅଭିନ
ଗୋଟିଏବା ପ୍ରମାଣ କଲେ ଏବ ସେହି ଅଭିନ
ନିର୍ମିତ ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ଦୁ ଜୀବୀ ହେଲା । ଦେବାଳ
କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଅଭିନରେ ପ୍ରମାନିତର ବିବିଧ
ଦେବ-ଏହା ସୁହିର ଅଗେତର ଏବ ଉଚ୍ଚ
ଅଭିନ ପଣ୍ଡାଖଳ ସମୟର ବର୍ଦ୍ଧିତରେ
ଏଥର କୌଣସି ଭାବେକୁ ସୁବା ଦେବାଳ ନ ଥିଲ
ପ୍ରକାଶ ଦିବ ତାହିଁର ମନେ ବରନ୍ତୁ ସେ ଦେ-
ବାଳ ବାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ପୁଣ୍ୟମନିତର ବ୍ୟବହାର
ହୋଇଥାଏ । ବାସୁଦରେ ନୀତିନ ଦେବାଳ
କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଗେଛେଇରେ ଶ୍ରୀ ଦେବାଳ ଦୂର
ଏବ ମାତ୍ର ତିରାରୁ ଦେଆଗଲ ମେ କାହିଁ ତା-
ଇନର ୫୫୫ଥାରୁ ପ୍ରେସରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଓ
ଏହିହାର ସନ୍ଦର୍ଭ ୧୯୫୦ ସାଲର ୧୦ ଅଭିନ
ଦୂର ଧାର ରହିଥିଲେ । ଏହ ତୁର ଧାରରେ
ଖୋରିଧାର ସଙ୍ଗାର୍କ ଜଗନ୍ନାଥର ମନିତର
ସହାଯ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ ବସ ଯାଇଥିଲା ଏବ ତଥା
ସାରେ ଏକାନ୍ତର୍ଦ୍ଵୀପରେ ଅଥବା ନିକ୍ତ ସହ
ବର ତଥାର ଅଧିକାର ହାତୁ ସହ
ବର ତଥାର ଅଧିକାର । ଏପରି ବିବିଧା
ବିବାର ଫଳ ଏହ ଦେଇ ବି ଧୂମ ରତ୍ନାଳ
ଭାବାବଧାରଗର୍ଭ ଚରକାଳ ନିର୍ମିତ ମନୀର
ବାହାରଗଲ ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମାର୍ଥ ଏବ ସହ
ବର୍ତ୍ତ ମନର ଯଙ୍ଗରେ ଚର୍ଚିର ବିଶେଷ ହେଲୁ
ରହିଲା ନାହିଁ । ଏହିର ମନିତର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିଶେଷଳା ସହିଲେ ସ୍ଵାର୍ଥବାଦ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଆବେ-
ଦନମତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହାତତ ମଠ ବାତ୍ରପରି
ଦେବାଳ ଯହାଳର ଚର୍ଚିର ସୁବନେବସ୍ତୁ ହୁଏ
ଦେଇବ ଏହ ଗନ୍ଧିମେତ୍ରବର କୌଣସି
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ରହିଲା ନାହିଁ, ଅମ୍ବାନବ୍ରମ ମନରେ ଲଞ୍ଛ
ରିଧନକ ବିଶେଷ ଏହ କୌଣସି ରହିଥୁ ପ୍ରମା-
ସନ୍ଦୟ ଅଟିଲା । ଏବ ପରିଚେ ମର୍ମ ବିଷୟରେ
ବସୁଷେଷ ନ କଲେ ଏଠାରୁ କଲାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଲ ଦେବ ଅଳ୍ୟ ପରିଚେ ଭାବନବାସିମାତ୍ର
ସୁଧା ପାଇବାରୁ ମନର କାତି ଦେବାରୁ
ସୁଲବର ମନିତର ନାହିଁ ଏହ ଦେଇ ଏହ
କୌଣସି ଅନୋକଳ ନ କଲ ଅଲବିତ କାହିଁ
ରେ ମନିତର ହଳର କାହିଁ ଦେଇଲେ ଏବ ଲୋ-
କାଳ ଅଳ୍ୟ ମନୀର ହମେଶ୍ବର ନନ୍ଦୋଗ ବନ୍ଦିବାର
ଆଏ ଦେଇଲେ । ଗନ୍ଧିମେତ ପୁଣ୍ୟ ସଙ୍ଗାର୍କ
ସହାୟ ନିଯୁକ୍ତ ମନାଧିଲେ ସେବେ ସେ ତି-
ଯୋଗ ରହିବ ହେଲା କେତେ ମୁକୁତି ମନ୍ଦି

ଜନାହ କମିଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଗର୍ଭମେଘକର
ଭର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଉଥି ଏହି ଦେବୁ ଗର୍ଭମେଘ
ଗୋଟିଏ କମିଟ ଗର୍ଭବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନାୟ ହାବିମଳ
ଅଦେଶ ଦେବାରୁ ବଦନସ୍ଥାରେ ଧୂଶର
କଲେକ୍ଟର ଜୀଃ ହତ୍ତଙ୍କେବଳ୍ ନାମଲେଖି
କମିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ମନୋକାର କମେଟ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଆଗାମୀ ମଜଳବାର
ସୁଦ୍ଧାରୁ ଯାହା କରିବେ ଏହି ଅମ୍ବେସାଲେ
ଆଗା କରୁଁ ତ ଧୋରେ ସବସାଧାରଣଙ୍କ
ମନୋମନ ଦୂର ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କମିଶ୍ଵରଙ୍କ
କରିବେ । ପ୍ରଥମ ଯେଉଁମାନେ କମିଶ୍ଵରଙ୍କ
ଦେବେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଓ କାମ୍ୟ
ଫୁଲା ଉପରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଭର କରିବ ।
ସାହାଜ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଅନୁଭୂତ ମତ କାହିଁ
ସେପର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହାତି ସ୍ଥାନ ଦେବା ଉଚିତ
ନହିଁ ଥାର ରେବନ୍ୟ ଏହି ଅଭିଜନାତ୍ମା ଏକ-
ବାର ସରକାରୀ କର୍ମକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କମିଶ୍ଵର
ଅନୁର ରାଜ୍ୟବା ଉଚିତ କାରଣ ଏମାନେ ସ୍ଥାନୀନ
ଲୁହରେ କମିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାବେଶର କରି-
ବେ ଏମାନେ କମିଶ୍ଵର ଉହିଲେ ଯାତ୍ରା
ଫଳ ଦେବ କାହିଁ ।

ଅବସାନ ।

ପଥେଜୀବିର ବଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାଂକଳ୍ୟ
ପ୍ରକଳ୍ପର ଧାରାକଣ୍ଠାଳୀରେ ପ୍ରତାମାନକର
କୁଳ୍ୟ ଶାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତିତ ଫମରା ଥାଏ ।
ଲଂକା, ପ୍ରାଚୀ, ଇତ୍ତନାଦିତେଜିକୁଳ ପ୍ରକଳ୍ପ
ସୁପରିଧ ପ୍ରଦେଶମାନ ଏହାର ଦୁର୍ଘାନ୍ତପଳ ।
ଏହ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ସର୍ବ-
ହାର ସବୁ ବଳକାରୀ ସନ୍ଧା ଦୋର ଆଏ ।
ପ୍ରକାର ସମ୍ମନ୍ତି ସର୍ବ, ଅଛ ପ୍ରକାର ସର୍ବମୃ
ତିର୍ହି ସର୍ବଦିର ଉଦ୍‌ଦିତ । କଥା କଲେ ବା
ତ ରଧାୟୁବେ କଢ଼ି ଉଦ୍‌ଦିତ ସାଧର ହୋଇ
ପରେ ଗବା ପ୍ରକା ଛାତା ଅନ୍ତର କିଏ ରୁହି
ଦେ ? ସେହି ଦେଶରେ ସର୍ବଧାରିତ ଓ
ପ୍ରକାଳର ଉତ୍ତିତ ସର ପ୍ରକା ପ୍ରତିର୍ଥ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ମାନସ ଦସ୍ତରେ ନ ଆଇଁ ଦେବନ ଦେବକ
ଜନ ସକାନ୍ତର୍ମୁଖ ଦିଲ୍ଲିମାନକର ଦସ୍ତରେ
ନେତ୍ର ଦୃସ, ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରକାର ଉଦ୍‌ଦିତ
କଷ ଦେବକରେ ପ୍ରକୁତ ପରିମାଣରେ ହୋଇ
ନ ପାରେ ତାହା ଅବଦାସ ପଠିକର ଅବ-
ଦିତ ନାହିଁ ।

ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାରିତକ ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଉଠିଲା

ଶାସନାଧୀନରେ ଥାଏ କାନା ବିଷୟରେ ସ୍ଵାମୀ
ଗୋପ କର ଅସୁଅଛୁ । ମାତ୍ର ଏହାବୁଜାଳ
ଅତୁଳାସନ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେଖନେ ଦେବେ
କିଛି ମାତ୍ର ଶିଳ୍ପ ପରିନାହୁ । ବରଂ ବକ୍ତା
ପୁରସମାଜର ଏହି ବିଷୟରେ ଚିରକାଳ
ଜୀବାସଦ୍ଵାବହୁ ଦେଖା ଯାଏ । ଅତୁଳାସନର
କଥା ହେଲେ ସେମାନେ କୋଳନ୍ତି ଯେ
ଭାବର୍ଣ୍ଣୀୟମାନେ ଏବେ ସେ ବିଷୟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଆଜୁଶାମକର ନାମକର ଚରିତ ସଗଠନ; ଅର୍ଥାତ୍ ସାହିତ୍ୟର ପରଦାର ତର ଏପରି ସକରିତ ହେବା ଛାଡ଼ିବ, ସହିରେ ଆମୁମାନକର ଆଜି ସମାଜର ପ୍ରକାଶ ମଙ୍ଗଳ ସାଧତ ହୋଇ ପାରେ । ଦାୟୀର ଚରିତ ସଗଠନର ଏକ ପ୍ରାକାଶ କାରଣ । ଯାହାକୁ ଉପରେ ଯେ ବିଷ ଯୂରେ ସେତେ ଦାୟୀର ସେ ସେହି ବିଷଯୂରେ ତେବେଳେ ସାବଧାନ ଢୁକ୍ତି । ଏ ଦେଶରେ କୃତବ୍ୟମାନଙ୍କର ମଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଫନ୍କ୍ ଫନ୍ ବୁଦ୍ଧି ଦେଉଥିଲା । ଏମାନେ ସକଳ ବିଷଯୂରେ ଆଗ ହୋଇ ଲେବଳ ଅଭ୍ୟାସକ ହେଲୁ ଯୁଗରେ ଯେ ଅସମର୍ଥ ଏହା କେବେ କିମ୍ବା ଯୋଗ୍ୟ ନହେ । ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ ଦେଖ ଅଛୁ ଯେ ଅଜି ଅସଭ୍ୟ ଲେବମାନେ ନିର୍ମିତ ଅପରା କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଏକ ପ୍ରକାର ତଳାଭୁ ଥିଲା, ତେବେଳେ ସୁବନ୍ଧୁ କୃତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶକାରୀ ହିତବାଦିମାନେ ତାହା କରିବାରେ ଅନୁଯୁଦିତ ଏହା କି ଯୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର କଥ ? ଆମ୍ବାନେ “ଅନୁଯୁଦିତ” ଓ “ଆମାରକ” ଏହା ସଜ୍ଜିକୁଷମାନେ ସକାଦା କହାନ୍ତି, ଆତ୍ମ ସେମାନେ ଏ କେତୀବୁନ୍ଦଳୀ ଯେବେଳେ ଯେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରି କରାନ୍ତି, ଏମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଜି ପ୍ରଶଂସାର ପାଇବା କରିଅବାନ୍ତି ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦୟାକୁ ଓ ଛବାର ତଥି ଗବ
ରଜେନରାଲ୍ ଲର୍ଡ ପଣନ ବାହାରୁ ଅତ୍ଯା
ଧନ ଉତ୍ସରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵ ଦେବା
ର ଅଧାରରେ ବିଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ
ନଳା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏଁ ରହି ପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଜମାମାଳ ଅକ୍ଷ ହେଲେ
ଏ ତାହା ଉତ୍ସରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ କାହାର
କଟରୁ ପାଇନ୍ ଥିଲୁ ବା ପାଇବାର ଆଶା
କରିଛନ୍ତି ।

ଲର୍ଡ ରୂପନ କାହାରୁଷ ପ୍ରକାଶିତ ମଳ-

ବ୍ୟାନ୍ଦସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲିଙ୍ଗରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୋର୍ଜ୍
ବା ସମ୍ମ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ୍ୟ-
ରେ ନିର୍ମିଷିଥାଇଛି, ସାଧାରଣ ବିଷ୍ଣୁ, ପଥ-
କର, ସ୍ଥାନୀୟ ପୂର୍ଣ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟ, ଓ ଉଚ୍ଚମ୍ଭାଳପୃଷ୍ଠାଙ୍କ-
କର କଣ୍ଠିଭାବର ଭାବ ଲାଗୁ ହେବ। ଉତ୍ତର
ସାଧନୁହାର ସହିମାନେ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାମାନବ୍-
ଦ୍ୟାର ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଦୂର ବର୍ଷାନୟକ କାଳ
ସହିପଦେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିବେ। ପ୍ରଧାନ
ନଗରମାନଙ୍କରେ ଆପାରଣ୍ଟ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଣାଳୀ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଇଅଛି। ପ୍ର-
ଯୋଜନ ହେଲେ କ୍ଷେତ୍ର ନଗର ବା ପଡ଼ାଗ୍ରୀ-
ମାନଙ୍କରେ ମୁଖ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଯାଇବ।

ଏବାବହୁ ତାଳ ମିଳିମେପାଇଛି ରେଡ଼ିଶେ-
ଷ ପରିବ ସମେକନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମ ଲିଖେଟମାନଙ୍କ
କହୁଣ୍ଠାଥୀନିବେ ଗୁରୁ ଅସୁଅଛୁ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପଃ-
ପର ନଜା କଲେ ପ୍ରଜମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଚାହୁଁ
ପଦାର୍ଥକୁ ହୋଇ ସାଧୀନ ଭବରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵା-
କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଲିବାକ କର ପାରନ୍ତି । ସେ ବିଷ-
ସୁରେ ମାନିଷୁଟ ଧାବେବଳ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବର୍ତ୍ତବ କାହିଁ । ଅବେଳା ସୁଦେଶ ବାସି ଓ
ଉତ୍ତରଧା ମଞ୍ଜଳାକାଣ୍ଡୀ — ମହୋଦୟଗର !
ଦେଶର ଦ୍ଵାରା ସାଥୀରେ ଅନ୍ତର୍ଗର ଦେଉନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭ ସମୟ ଉତ୍ସବ ହୋଇଅଛୁ ! ଧାର୍ମକ-
ର ଲଭ ଉପଳ ବାହାନୁର ଆମମନଙ୍କ
ଧ୍ୟାନ ଶାସକ ; କଣ୍ଠପୂର୍ବଜତ ପାହା ପାର୍ଥନା
ବରବ ଲାହା ମଧ୍ୟ ପାଇ ପାରିବ । କଟକରେ
ଯେପରି ନିବାଚନ ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହୁଏ
ଦି ବିଷୟରେ ଅପରାମନେ ବିଶେଷ ଦେଖୁା
ଦେଖୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ମୟୁରକୁଳ କଲେଟିବ କଣ୍ଠାରୀର ସେ ଗୋଟିଏ କଟର୍ରି
ପାତ୍ର ଧାରେବ ବିଦ୍ୟାରୀ ଦେଖୁ ଦୂରେବ କାରମ ଜଳନ୍ତି
ଦୂର ଅଧିକ ଦିନଶୁଳି ହୃଦୟ କଷ୍ଟ ହେଉ କରୁଥିଲା ଏହି
ସୁଧାର ଅଶ୍ଵିନୀ କମିଶର ମନ୍ତ୍ର ସ ଡକ୍ଟର ବିଳାକ୍ଷାଣୀର
ପାଦ କରିବ ଉପରେ ଏହି ଟଙ୍କେ ।

ଦୟା କାନ୍ଦିବ ଏହି ପଢ଼ି କାହାରେ ଲୋଗୀ ଅଛି ଯେ ଜନ୍ୟ
କରିବିରିବିରି ମନ୍ତ୍ରିମୟର କହେବ ଅନ୍ତରୁ କେବାନ୍ତିର
ମାତ୍ର କାହାର କହିବାରେ ଦେଖିବାର ଦେଇ
ଏ ଅଶ୍ଵା ଦେଇଠିବ ଶାକି ନେଇ ସାଇ ପଢ଼ିବି
ଏହି ପଢ଼ିବିରି ଦେଇକାବ ତାହା ମୁଣ୍ଡ ଲୁହରେ ଆସି
ଦେଇ — ଯେହି ସୁରବ ମୁହାର କେବି ମୁହାର ଥାଏ ।

ମାନ୍ୟାବ ଚେତ୍ର କହୁଣ୍ଟିଲେ ଏହି ଉପରେ ସମ୍ବାଧୀ ଅଳ୍ପକଣ
କେ ମନ୍ଦଗର୍ଭ ଏହି ପୋରେ ବୃଦ୍ଧିଲେ ଏହି ମନ୍ଦାର
ମାନ୍ୟ ପାତ୍ର ଏହି ପ୍ରଥା ରକ୍ଷି କେବାରେ ଆମେତି

ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଦେଉଥାରୁ ଲହା ବଳେ ମାଡ଼ କଣ୍ଠେ
ପରି ଟ ୨୦ ମା ଦର୍ଶକ ଟ ଦେଇଲେ ଏଠାରୁ ପାଇଁ ନ
ଆବାର ସନ୍ଧାନୀ ପରେ କଲେ ଅହିଶେଷରେ ବେଳେ
କହିବେ କୁଠା ଫୋକ ସମୟିତାଙ୍କ ଟ ୨୦୦ ଟା
ପଣ୍ଡିତ ବଳେ । ସନ୍ଧାନୀ କହି ଉତ୍ତର ପାଇସନ୍ତ ଦେଇ
ଏକ ଅଧି କରୁଥିଲା ପରାମର୍ଶ ଦିଲା ହାତ୍ ।

ପେରଁ ମାଳ ଦାନ୍ତ ଗଲାକି ସେମାନଙ୍କ ଶିଥିଲ ପ୍ରାଚୀ-
ଜାତ ହେବାର ନାହିଁ । ଅଛେବ ସମୟରେ ଦାନ୍ତ ପହଞ୍ଚ
ପାଇ ତଥିରେ ଏହି ମୁଖ୍ୟ ବାଧାକଣ୍ଠ ଦେଖାଯାଏ
ଗୋଟିଏ ପିଲାକ ବିଷ୍ଣୁକାର ଅନେକବ୍ରତ ଦାତାକି
ହାତ୍ତ ପାଇଁ ସମୟରେ କମ୍ବାକ୍ ପଢ଼ୁ ଏହି ତଥିରେ
ପାଇଁ । ତିରା ଅନେକବ୍ରତ ଦେବକ ତଥିରୀ ଦାତାରେ
ଦେଖାଯାଇଦେଇ ପାଇଁ କାମ କରି ଥିବାର ପ୍ରେକ୍ଷଣ୍ୟ
ଲେଖି ଅବ୍ଦି ଏହୁ ତଥି ପହଞ୍ଚିବେ ଆଜୁକି ଦେଇ
ଦାନ୍ତ ଅଛବାର ବିଶିଖାର ପ୍ରାଚୀ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଉପିକଥାନୟକରେ ଲଭା ଅଛି ଯେ
ଗୋଟିଏ କ୍ରାତ ବନ୍ଦାଧରେ କ ୧୫ ଶର୍ଣ୍ଣ କହିବା ଏହି ପ୍ରଥମ
ବଳେ ସେ ଅମେରାଜେ ଘର୍ଭବାଳ ଏହି ପଦବାଧରେ
ବସନ୍ତ ଦୂରାଧା ଓ ଦେଖି କଥା ଶୋଇ କା ଧର୍ମ କହୁ
ମୁଣ୍ଡି ଅମେରାଜେ ଦେଖି କଥା ପାଇବି ହାହୁଁ । କ ୧୫ ଶର୍ଣ୍ଣ
ର ପାଇବା ପଦବାଧରେ ଏଥିର ମୃତ ମର୍ମ ମୁଣ୍ଡିଲେ ?
ଏ ଦେଖିବା ପଦକୁ ଦେଖାଇବା କଥା ।

କରୁଥିଲାକେ ନୟତ ଶାରକା ସ୍ଥା ଏବେଳୁବ ପ୍ରତି-
କି ହେ ପଢ଼ି ଗେ ତାହା କବାରବ ବିଦ୍ୟା କାଳେ
ଆଜି ପ୍ରତିକ ହେବାର ଅଧ୍ୟବ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହିପ୍ରକାଶ ଦେଉଣ୍ଡମୋଟାରୁ ଅନ୍ତରୀ ପ୍ରକାଶ ହରାଇ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଲେଖ ବାଟ ବିନ୍ଦୁର ଉପରା ବାଜରେ ଗୋଟିଏଇ
ମହାଦେଶ ମହାଦେଶ ମହାଦେଶ ମହାଦେଶ ମହାଦେଶ ମହାଦେଶ
ଅନ୍ତରୀ ଏଠା ବକାର ଅନ୍ତରୀ ବକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫିଲେଇ
ଆରୁ ହାତାର ପ୍ରକାଶମୋଟାରୁ ଉଚ୍ଚତି ମେଳେ ପାଇବାର ମନ୍ଦର
କଥାକି ମୁଦ୍ରବିହାସ ଅନ୍ତରୀ କେବ ଲଙ୍ଘିବା ଅବୁ ବହାର
କଥାକି।

ପ୍ରକାଶ ଏହି ବିଷ୍ଣୁବଦ୍ଧରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ-
ମାନ ବଢ଼ି ଚିତ୍ତରୁ ମହାମ ଏହି ମାନବରେ ମଧ୍ୟକରୀ
ହେଉଥାଏବ ମୁଣ୍ଡ ତୁମ୍ଭି ତାର ଅଛି ।

ତେଣୁଥାଏ କହି ଅଛୁ ଓ ମହନ୍ତରେ କରେ
ଶୁଭରମ୍ଭାବୀ କରିବାର ରକ୍ଷିତ କରିବୁ ଦ୍ୱାରା ବାଟିବା
ଅପ୍ରସରିବାରେ କ ୨୦୦ ଟଙ୍କା କରିବାକାରୀ ଦେଇ ଯାଇ ।

ପୁନାଧିକରଣ କରିବି ସେ ହୋଇ ମିଶନିଟିଆଇନ୍‌ଡ୍ରୋ
କରୁଥିବାକୁ ଏବଂ କହି ଦେଇଛନ୍ତି । କବି ମାରବେ
ଏ ହୋଇ ହୁଏ ଆଖି ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ମହୁରତାରେ କଠ କର୍ତ୍ତା ଟ ୨୦୦୦୦ ମୋର ମର
ଆର ଏକାର ବିହିତ ହେବ। ଏହର ଅଧିକାରୀ ଆପଣେଇ
ହେ ପରିବାର !

ଅପରିମ୍ବନ ହାତ ସହାଇରୁ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
ଅଥ୍ ଦୋଷାଶ୍ଵ ଏକ ସହା ତଥି ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତାପଣୀ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କଣ୍ଠରେ ଉଦ୍‌ଘାତକ ଶବ୍ଦରେ ହୋଇଥାଏ ।

କଣେ ଆହାର ଏହପ୍ରକାର କହୁଥିଲୁ ସବୁ ଜାରୀଏ କହି-
ଦେଇ ତେ ତହୁଁରେ କୌଣସି କହିଲୁ ସମ୍ମାନାର ଏହାହେ-
ଲାହେ ଯେଉଁ ଥା କିମ୍ବବୁ ଯାଏ ଯାହାକ ଏହି ଏହିଠର
ଯେତେକ ସବେ ଏହି ପଦଶା କହି ଦେଖା ସମ୍ମାନ
ଦେଇ କି ଅନେକଙ୍କ ଦେଖେ ଦେଇ ଏହାହେଲାହେ ସବେ
କହୁଥିଲାର କହି କହି ଥା କିମ୍ବବୁ ଦେଇ କହୁଥିଲା ! କେବୁ
ରେ ଗାଁ କିମିତ ଦେଇ ମେହି ଲଜ୍ଜାରେ ଏହା
ଯା କିମିତ ଲଜ୍ଜା କହିଲୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଇବା କାହାକ ଥିଲା
ଏହିକି ଯତ୍ତ କହୁଥିଲା ! ଏହା ଦେଇଲେ କୋଟି
ମହାମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାର ମୁହଁର ଉପାୟ ମୁହଁ ହୋଇ ଯାଏ । ଧର-
ନ୍ତ ।

ଦେଇଲିମ୍ବ କହୁଣ କହେଇରେ ସଜ୍ଜାର ବଡ଼ା
ବାସରେ ଏକପାଇବ ମୁଖରମାଳ ଭାଗୀ ଦେଇ କାହା
କୁହାଇଥାଏ । ତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତି ୧୦୦ କୁ ଅଧିକ ହେବ ।
କଥିଯା କାହିଁମରର କଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରନକ ଲୋକିଙ୍କର ଦେଇ
ଦେଇ ଏହି କୁକର ମଧ୍ୟରେ କପାର କରିବିଲୁମ୍ବ କେଇ
କାର ମେମାଳେ ପ୍ରତିମେ ସୁରିଳାର କରିବାହୁବି । ଦାରୁ
ଏହି ପ୍ରାକୃତରେ ବିଶବ୍ରାତ୍ୟ କୋଡ଼ାମ ଶାପକ କରିବାରେ
ମେମାଳେ ମୁଖରମାଳିମାଳକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ରମ । ତାଙ୍କ
ମାତ୍ରର ଉପ୍ରେକ୍ଷ ମିଳିଛି ଡିଲେ ଏହି କରିବିଲୁମ୍ବ କୋ

କବେ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରଶନ୍ନ କାହାର, ଏହି କୃତିର
ମାତ୍ରକଳିତା କୁହ କଲେବରୁ ଉଛାରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ
ଅନୁଭବାଙ୍ଗ କରେ ଥାହାରାକାର । ଠାକୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜିନିମା
ବୁଝଇ ଶୀଘ୍ର ପିଲାଇ ସବୁମ ପରାମର୍ଶ କରିବେ ଯାଇ
କିମ୍ବା ଅବୁଦ୍ଧବାର୍ଷି ହୋଇଥିବା ଏହି କରେ ଅଭି
ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ; ଏ ବରତ କେବଳକେ ପ୍ରଥାର ଦେଇପାରିବା
ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଚିତ୍ର ଓ ଘାସାଳା ଦେଇଲେ ଖୋଦାରି ଫାରମ
ବରିଷ୍ଠତ୍ତୁ ମଧ୍ୟଦରର ହୃଦୀ ପିଲାଇ କିମ୍ବା ଦେଇ
କଲମରେ କାହାର ସବୁ କପାଳ କିମ୍ବା କା ବହୁତ
କବି କରିବାକୁ । ମୁଦ୍ରାର୍ଥ କରିବାରେ ମଧ୍ୟରେ ଏହା
ପ୍ରମଣିତ ଘୋର ଦେଖିବାର ସ୍ଥାନ । ସମ୍ମା ପ୍ରେସିବ
ଦେଇବାରେ ଏକାକିମାନ ଅବର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରତିବିଧି କରିବାର ଉପରେ

ପାଦ୍ୟକୁ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରାମର୍ଶ ବ୍ୟୋମରେ
ଦେଇ ଥାଇଲା । ମନ୍ଦିରର କାମକ ନିରେ ସରଜାରୀ
ଦୂର କି ୧୫୦୦୦ ମା ଲୁହିର ଅଳା ମୋହର ଦୁଇ ଦିନ
ଦେଇଲାମେ ଏବଂ କିମ୍ବା ଦେଇଲାକେ । ଏତେ ସବ ପ୍ରତି
ଦେଇଲାମେ ପ୍ରତିକିମ୍ବା ଦେଇଲାକେ ଏଥିର ଦୂରରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରତିକିମ୍ବା
ଦେଇଲାମେ ଏବଂ କିମ୍ବା ଦେଇଲାକେ ।

ନାମେ ଦେବ ସାହୁ ଠକ୍କି ସୀ ଦେଇଲାଗାନ ସାର
ଦେଇଲେ ତଥା ମନ୍ଦିର ଦୂର ମେ ଦୋଶାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ
ପାଇ ଠକ୍କାର ସବୁର ଉଚ୍ଛବିଷୟ ସ୍ଵର୍ଗ କରେଇବେ
ପାଢାର ଦୟାର ହୋଇଥିବା । ପଟ୍ଟକ ଉଦ୍‌ଧର ରେ ହୋଇ
ହୋଇଲାଗାର ଶୁଣାର କଥ ଏହ ପାଢାରୁ ଉଠିଲ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଏହ କର୍ତ୍ତା ଆପନାମାନ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ । ଉତ୍ତାତ
କୁହାର ଦେବା ମହାତମ ମାତ୍ର ଏହ ମାତ୍ର ।

ବନ୍ଦେ ପରେକ ଲେଖିଥାଏତେ ଯେ ଅମ୍ବଳକାର ନିରାପଦ
ଦୟାକାରୀ ହେବାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ ନାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ଉପରେ ବିଶ୍ଵରୁ ଏବଂ କାହା ଏବଂ ଫେରେ କାହା
କାହାର ପାଇଁ ଯେବେଳେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଷୟ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ
ମାତ୍ରେ ଶାରୀରକରେ ଏହି ପାଇଁ କାହାରେ କାହାରେ
ଏହି କାହାର ପାଇଁ ଯେବେଳେ ।

ହୁତ ପେଟ ଅଛି କରେ ଏହି ଘେରି କେତେ ଅନ୍ଧାରେ
ଦିନରେ କଥା କଥା କରେ କାହିଁମାତ୍ର ଗପର ମୁଣ୍ଡର
କଥା ହେଉଥିଲେ ଅଛି କି କିମ୍ବା କେବାରୀ ମାତ୍ର
ହୁତର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରହାର ମୂଳର କହିବାକୁ ଦେଖିବା
କଥା ସେ ଏହିମାତ୍ର ମର୍ମର କହିବାକୁ ।

ବିଦେଶୀଙ୍କ ।
ମୁଖୀ ପୁରୋ ପୁରୋ ପୁରୋ
ଚାନ୍ଦୁ ଚାନ୍ଦୁ ଚାନ୍ଦୁ ଚାନ୍ଦୁ
କାନ୍ଦୁ ।

କଥକାନ୍ତ୍ରିକ ।
ଏହିବେଳୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଶେଷ
ଅବସ୍ଥା ହେଉଥିଲା ୧୯୫୫ ମେଁ
ଏହିବେଳୀ ହରିହରି

ବେଳାଟିରେ ଅବ୍ୟାକମାଟେ ପଦ୍ମତ ତଥା କେବଳ ପାତ୍ର ।
ହେମାଚନ୍ଦ୍ର ପଦ୍ମତ ଏ ସମ୍ମାନ ହେବା ଉପରେ !

ହରିଷ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଲେଖିଲୁଛି ଯେ ଅଗ୍ରା କାହାରେ ଜାମା
ସୂତ୍ରମାତ୍ରେ ମାତ୍ର ତଥା କାଟ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନର ସହ
ଯାଇ ନାହିଁ । ମୃଦୁଳା ପଢ଼େ ଏ କିମ୍ବା ଉପରେ
ଶୁଧୀରସ ପ୍ରାଣକୁ ଡାକୁ କିମ୍ବା କାନ୍ଦ ପ୍ରକାର ବେଳେ
ହେବେ । କିନ୍ତୁ ତଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରମାତ୍ମା କିମ୍ବା
ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାଣକୁ ଧ୍ୟାନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାରେ ତଥା
ଆମ ବ୍ୟକ୍ତିରଙ୍କ କିମ୍ବା ଏହେ ମଧ୍ୟ କୋଣେ ପ୍ରେସ
କରିବାକୁ ହୁଏ ଚାହିଁ ।

ମୁଖ୍ୟତମାନଙ୍କ ସବୁରେ ପ୍ରସର ହେଲାଏ
ଦେଉଛି ମାରେ ଦେଇ ଯାଏ କର ମହିଳାଙ୍କ ତୋରେ
ତୋରଙ୍ଗ ତାମ ଦେଇଥାବା ମହିଳାଙ୍କ ଅଜେ ଦେଇ ଦେଇ
ଦେଇ ହାତରେଇଛୁ ଦୟମ ହୋଇଥାବା ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଫ
ଏବି ଶୁଣି

ପ୍ରତି ଧେନ୍ଦାରୁ ମହିଳାରେ ଟ ୫୫୫୫୫...
କଥାରୁ ମାତ୍ରକୁ ସୁରୂ ଅଗାମ ହୋଇ ଥିଲା । ଏହି କଥା
କିମ୍ବା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା ।

କଥା ପରିମାଣରେ ସହା ଯତ୍ନରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ।
କଥା ପରିମାଣରେ ସହା ଯତ୍ନରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ।

୧୯୮୫

ଶ୍ରୀ କେ.ସି.ପ୍ରୋ ପାତେବ	ପଞ୍ଜାବ	୧୯୮
ବାହୁ ଦାତା ପାତେବ	କଣ୍ଠ	ଅଗ୍ନିମ
• ସମ୍ମାନେଶ୍ଵର ପାତେବ	କଣ୍ଠ	ଶ୍ରୀ
• ପାତେବ ପାତେବ	କଣ୍ଠ	କେ
ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଦାତା ପାତେବ	କଣ୍ଠ	ଅଗ୍ନିମ
• ଟିଏୟେବ ପାତେବ	କଣ୍ଠ	କେ

Digitized by srujanika@gmail.com

କୁଳାଳ ପାତାଳ
କୁଳାଳ ପାତାଳ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭

۸۹۹

ତା ଏ କଥା ମାତ୍ରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପାଇଁ ମୁହଁଦା । ମା ଅପାରିତ କଣ୍ଠ କିମ୍ବା ସତର ଶତକାରୀ

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ରିମ	ବିଶ୍ୱାସ
ଦାର୍ଶିକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨ ୯
ଜାତିମାନଙ୍କ	ଟ ୦ ୬	ଟ ୧ ୧

ବିଶ୍ଵାସ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ପାଦେବଙ୍କ ସୁ-
ଭାଗୀରଥ କୃତ୍ତନଗରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନ୍ଧାଳକର ଜଳ
ଦାନ୍ତ ପ୍ରତିମୋଦନ ଦର୍ଶକ ସମ୍ମାନାଦ୍ୱାରା
ଗୋ ଟ ଟ ୧୦୦ ଟଳିଆ ଓ ଲୂହଗୋଡ଼
୫୦ ଟଳିଆ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପନ କର
ଅଛନ୍ତି । ସେ କେହି ଦେଶୀୟ ଖା
ଲୋକ ଧଂରେଗା, ସମ୍ମାନ ବିନାଳୀ
ରେ ତଳ ରଚନା ଲେଖିବେ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ
ପୁରସ୍କାର ଦିତ୍ତା ଯିବ । ମଧ୍ୟ ସେ ରଚନା
ଶିଖ ଦେବା ନମନେ ଥାର ଟେକ୍ ରଚନା ଉପି
ଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହି ବିକ୍ରିତୁ ଯାହା ଲାହ ଦେବ
ତାହା ଶିଖ ସମ୍ମନରେ ବ୍ୟୟ ହେବାର
ସେ କାହା କରନ୍ତି । ରଚନା ମଧ୍ୟ ଏଥର
ଦେବ ବି ଯାହା କୀ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଧାର୍ଯ୍ୟ-
ପ୍ରକ ସବୁପ ବିଦ୍ୟାର ଦୋଷ ପାରବ । ବାରୁ
ମହାଶୂନ୍ୟ ଏହି ଦାନ ପ୍ରଶଂସନାୟ ଥିଲ ।
ଏହି ଏଥିର୍ପାଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ପାଦେବଙ୍କ
ଧାର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

✓ ବାଦି ଚିତ୍ରାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ ନିମ୍ନ ଏହି
ପର ତନୋକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମେଷମନ୍ତ୍ରର କର ଅଛନ୍ତି
ତ ସେଠାର ତଥିଲଭାବ ଦାରୁ ବଳସମ
ଦୋଷ ଯୁ ଶ୍ରେଣୀର ସବଜେଷ୍ଟ ଧନରେ
ଦୂର ଦେଲେ ଏକାଳର ପଦର କେବଳ
ଟେଣ୍ଡର୍ ଏବଂ ଆଖର କେବଳ ପାହିଥିବାକୁ
ଦେଇ ଟେଣ୍ଡର୍ ଏବଂ ପାଧକୁ ଟେଣ୍ଡର୍

ପାଇବେ ଓ ଦୁଇଥି ଖେଳିର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଏବଂ
ଡେପ୍ଯୁଟି କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ସମବା ଏହଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୀକି
ଆମିଲମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ରହିଲେ । ସୁରଗଂ
ଜର୍ଣ୍ଣାର ଜଣା ଅଧିକ ବନ୍ଦ ନାହିଁ । ଏହି ବର୍ଷ
ଦିନରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ବିନୋବ୍ୟ
ହୋଇ ପାରେ । ଆମୁମାନଙ୍କ ମଇରେ ଏ ବି-
ନୋବ୍ସ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇ ଥିଲା କାରଣ ଏହା
ଦୀର୍ଘ କାହିଁ ବିବିଦର ପେତେ ଦୂର ବିନ୍ଦୁ
ଲୟବକ ଦିଲ୍ଲୀର ପାରେ ଥାହା ଦୋଇ ଅଛି ।
ବୋଧ ଦୁଆର ସାମାନ୍ୟ ଫର୍ଜିକାରୀ ମୋକଦମା
ଏବଂ କଲେକ୍ଟର ମୋକଦମା ସବୁ ସେହିଠାରେ
ଦାଏଇ ହୋଇ ପାଇବ ।

ଏ ସ୍ଵାଦରେ ପରି ଦଳ ପ୍ରାୟ ମେଘାତ୍ମକ
ଏହି ଦେବେ ଦିନପରିଚନ ହୋଇଥିଲେହେଁ
ଗ୍ରାସ ଅଛନ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ହଞ୍ଜି ସଙ୍ଗେ
ଥିବୋ ଦେଖା ନାହିଁ । କବା ଯାଦା ବହୁ
ବର୍ଷିଥିଲା ତାଦା ଶୁଣି ଯାଇଅଛି । ଏପରାର
ବ୍ୟକ୍ତ ସେବର କାରଣ ହୋଇଅଛି । ଅନେକ
ଲୋକ କୃତ୍ସମେଗରେ ଧିତିର ହେଉଅଛନ୍ତି -
ଡେଲାରୀ ଏ ନଗରରେ ସାମାଜିକରେ ଉଚ୍ଚ
ଅଛି ଗର ଶନିବାର ଛାତ୍ର ଶ ଲୋକ ଏକା
ଦଳରେ ମରି ପଢ଼ିଲେ ତହିଁ ଦିନରୁ ଉଗା
ପଛି ଗଲା । ଶୁଣିଲୁ ସାଟିମାନେ ଏ ସେବ-
ରେ ଅଧିକ ମରିଅଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରି ହୁତା
ପରିବାସିର ମଧ୍ୟରେ ଏ ହେବ ଉଗା ଅଛି

ଏହି ସାଜପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଏ ବେଗ ଅବିଧି ରହି
ଅଛି । ଯେମନ୍ତ ସମୟ ହୋଇଥିଲୁ ଯେବେ
ଏ ବର୍ଷ ପାତ୍ରୀ ବିପୁର ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ
ମହାକବି ଉଦ୍‌ଦ୍ଵେଶ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ମରି ବିବନ୍ଦ
ଯେ ଯାହି ମାନେ ବାହାର ଗଲେଣି ଏଥର ପ୍ର-
ଦୂର ହଞ୍ଚି ହେଲେ ଡାଷ୍ଟି ଏହି ଗ୍ରାମୀନ ଦୂର
ସୂର ଦୂଷତାର ହେବ ।

୪ ପୁଣ୍ୟକୃତିବାରୁ ଅବଶତ ହେଲୁ ସେ
ପୁଣ୍ୟ ମିଳନିଷିଦ୍ଧିତିର ଜମାଦାରମାନେ ନଗର-
ବାହିକ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସୀର କରିବା ବିଷୟ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ
ତେଥେରମ୍ବାନ ପ୍ରାଣ ସାହେବ କେହିଁ ହିନ୍ଦୀ-
ଶୀର ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵକରତାରୁ ଅବଶତ ଦୋଷ
ନୂର ଜମାଦାରଙ୍କୁ ଶୁଭକଣ୍ଠ ବିନିଶୁଭକ ଧର୍ମୀନ
କରି ଦେଇ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଜମାଦାର-
ମାନେ ବାହାର ବାରରେ ମରିଲୁ ତମ ଧୂବାର
ଦେଖିଲେ ଅପଣା କମିଶୁଭକରୀରେ ରିଘୋର୍ଟ
ଦେବେ ଏବଂ କମିଶୁଭ ସ୍ଵପ୍ନ କହିଁ ର ସତପା
ଅନୁସହାନ କର ମନ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଦେବେ ଶାତ୍ରକଦା-
ସରେ ନାଲାଶ ଚିତବ । ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଣ ସାହେ-
ବନ୍ଦର ଏ ଅଜ୍ଞା ଅଭ୍ୟାସ ସମ୍ପର୍କରୁ ଏବଂ ପ୍ରା-
ଣିଷ୍ଠମାୟ ହୋଇଥାଏ ବାହୁବଳେ ଅନନ୍ତର୍ଭ
ଏବଂ ବରତୁଳକର ମୋକଦମ୍ଭାରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କ
ରକ୍ଷା କରିବାର ଏଥୁଁ ବଳ ସନ୍ଦର ଜ୍ଞାନୀ
ଦୋଷ କ ପାରେ । କୃଷ୍ଣର ବିଷୟ ସେ ଏ
ନ ଗରିବ ବିନିଶୁଭ ମାନନ୍ଦ ସାହୁ ବିଜ୍ଞାନ

ଦିଅ ଯାଇ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଭାବୁସ୍ତ ଚେଅବ
ମଧ୍ୟ ସବେଷବା ଓ ବିନ୍ଦୁଭାଗାନେ ଭାବା-
କର କତ୍ତଳୀ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଏମାନ୍ଦର
ଅଛ କେବେ ଜମା ନାହିଁ ।

କଳାହାଣ୍ଡିର କନମାଳେ ଦିନ୍ଦୁଷ୍ଠା ଦେବା-
ତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେବାର
ସାହାଯ୍ୟ କେବାଳୁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ନିଜକୁରେ
ଦେଖିଲୁ ଥିଲେ ବୋଲି ଅନେକ ସୁଧାର ଦେଲା
ଏଣୁ ସମଲାଗୁର ଆହୁ ଗଞ୍ଜାମରୁ ବେଳା ମହି-
ଦେଶ ଭାବି ସିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିଲା
ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂର ବୋଲି କଥାର ତୁବୀ ।
ଏଥରୁ ଡେଲାଲୟୁମ ବହୁନ୍ତି କି ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ମନରେ ଭୁବନବର୍ଷ ବିନା ସେଇଥିରେ ତଳ
ଧାରେ ବେଳାକେ ଏ କଞ୍ଚୁ କରି ସିବାର
ବିଶ୍ଵନେତ୍ର ଅନ୍ତର କୌଣସି ଉପାୟ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ
କରି ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ସମଲାପର ଆହୁ ଗଞ୍ଜାମର
ଦେଶକ ବିଭାଗ ଭାବି ଗଲା ପରେ କନମାଳେ
ସାହା ବିତ୍ତୋତ୍ତମ ଆରମ୍ଭ କରିଲେ ଏତକରେ
ଶାକ୍ରବତ୍ର ନିରାକାର ନିରବାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଘରୁଥ-
ିଲା !—ପ୍ରଚୁର ଅଗଠାରୁ ସେବକ ବିଭାଗରେ
ଅନେକ ଦ୍ୱାକଟି ହୋଇଥାଏଛି । ଏଥୁ ଅଧିକ
ଦ୍ୱାକଟି କରିବାରେ କେବଳ ଅପଣା ଦେଶ-
ର ବଳ ହୃଦୟ ଦେଉଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ତାହା କବା-
ର ଅନ୍ତର୍ମାଦତ୍ତ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଭୁବନର ବଳ
ଏପ୍ରଭାବ ଅବଦେଶକ ଭୂଷଣେ ହୃଦୟ କରି
ଇଂଲାଣ୍ଡୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକାରୀ ଅନ୍ତର୍ମାଦତ୍ତ
ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଦେଶରେ ଅଭାବର ଅବନ୍ତର୍ମାଦତ୍ତ
ର ସମ୍ବନ୍ଧର କରିବାରେ ସୁବିକେକ ଶାରୀ-
ର୍ହାୟ ଗର୍ଭିମେଷ ଯେ ତେଉଁ ବଜନାର
ମାର୍ଗ ଅବରମ୍ଭନ କରି ଅଛନ୍ତି ସବଳରେ
ନାହିଁବା କଠିନ ।

ଆମୁଖକଳ ଦିବେତନାଲେ କଟକରୁ ମଧ୍ୟ
ବେଳା ସମ୍ବିଦେଶ ଉଠିଯିବା ଭାବର ନୁହେ ।

ସଠାର ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଶା ଅନୁଭାବକ
ଜୀବନ ନେତି ସାହେବଙ୍କର ବାର୍ଷିକରେ ନାହିଁ
ପ୍ରଥାର ଚାହିଁ ପ୍ରଥାଷ ଘାନମାରୁ ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟ
ଧାରାକୁ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଇଥିଲେ ଏହି ସଂପାଦ ଅମ୍ବୋଳେ ତୁଳ
ମାସ ଭବେ ଧାରମାନ୍ଦୁ ଲଖାଇଥିଲୁ । ହେ
ଅଜ୍ଞ ଉପରେ ବାହାରମାଜ । ସମ୍ମର ନେତି
ପାହେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନାମରେ ଆମ୍ବାର କରିଥିଲୁ

ସାହେବ ତାହାକୁ ତାଙ୍କୁ ସାହେବଙ୍କ ସାର୍ଟ-
ଟିଟକ ଅନ୍ୟାରେ ଉଥମାର ହୁଏ ଦେବ
ତାହାକୁ କର୍ମରେ ଜ୍ଞାପନ୍ତ ପାତ୍ର ମିଳଇ ସାହେବ
କୁ ଏକଟଂ ନିୟମ କର ଅଛନ୍ତି । ଲେଖି ସା-
ହେବ କିନ୍ତୁ ନୂଆ ପୀତଳ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେ
ଏହି ପରି ପାତା ଭରି ବର୍ଷ ହେଲ ଗୋଗ
କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେବକ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବାକ କରି ପାଇଲେ ତେବେ ଆଜି ତାହାକୁ
ହୁଏ ଦେବାର ଅବଧିକରା ବି ହେଲା । ପ୍ର
ଦେବ ଏହିକ ଏବେକାଳ ଘରେ ଚିକିତ୍ସା
ହେଉଥିଲା ଏଣିକି ଲେଜରଲ ହାସପାତାକରେ
ରହ ପିଲ୍ଲାତ ହେବେ । କିମ୍ବାର ସାହେବ
ତାହାକୁ ଉପରେ ଅଛିରାନ୍ତ ଦୟା ପ୍ରକାଶ ଦିନ
ଅବରେ ଦୃଢ଼ ଗଲେ ଅତି ଜ୍ଞାନମାସ ସେହି
ତଥ ଚଲାଇ ନେଇଥିଲେ ପୁଣ୍ଡି ଦେଇଲ ପାଇ
ସେ ଅନ୍ତରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତେ । ପାତ୍ର ମିଳଇ
ସାହେବ ଏ ନଗରର ଜଣେ ମାତ୍ର ନେବା
ଅଛନ୍ତି ଏବି ସେ ସାର୍ଥି ପରିଶର ଓ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ
ଏ ଭାବ ନିର୍ମାତ କରୁ ଅଛନ୍ତି କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ପରେ ପାଦିବର ଏକହାତ୍ତ୍ୟା ହୋଇ
ରହୁଥାଏ, ଏହି ଧୀର କେହିଁ ଅସନ୍ନୋହ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେସନେ ଶୁଣେ
ଅତ୍ର ସେ ଜ୍ଞାପନ୍ତ ମିଳଇ ସାହେବ ଲେଖି ସା-
ହେବଙ୍କ ଦୁଇବ୍ସାରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ତାହାକାର
ଉପକାର ଭାରଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ଅବେଳେ
ଅଛନ୍ତି ଏବି ଅଧି ଦେଇଲାରେ ନୂତନ
ନେବା ଏ ପଦରେ ବିଷନ୍ତ ହେବାରୁ ସଜ୍ଜ
ଦେବାର କଠିନ ଜୀବି ବିମ୍ବାର ସାହେବ କାଳନିମିତ୍ର ତାହାକୁ ନିୟମ କର ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସେସମ୍ପୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଯାୟୀ ଦେବଶ୍ରୀ ଉତ୍ସାହ ଦୂଆର କରୁଥିଲୁ
ସେସମ୍ପ ବିବରଣ ଏତେବେଳର ଗଛକରେ
ଲେଖା ମୋତଥିଲା । ଫର୍ମିଗୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗଛ
ଦ୍ୱାରା ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗଣ ହୋଇ ମୁଲିମ ଟଙ୍କା-
ର ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା
କଥା ଓ ଭୁଲାଜାଇ ଦ୍ୱାରା, ଅସ୍ତ୍ର, ଗନ୍ଧମ, କର୍କଟ,
ଜାପା ପ୍ରକାଶ ତେଜିକିଛ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ, ମାଳ,
ଚାର୍ଚ, ରଞ୍ଜ, ବାଣି, କଖ, ଚକ୍ର, ବୈସମ, ମାଘ-
ଆନବାଠ, ତେଜ ଏବଂ ଯୋଗ ଏହମାନ ଘଟିଲା
ଯ । ବନ୍ଦୀ ସେସମ୍ପରେ ଦନ୍ତତବ୍ଯ ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା
ଗଛ ଦ୍ୱାରା । ହୋଇ ୨୫ ଲଙ୍ଘ ଟଙ୍କାର ଦ୍ୱାରା

ରୁଳାଗ୍ରହ ଏବଂ ଦୂରବୋଟ ଟକ୍କାର କପା ରିଟ୍ରାଇଲ୍‌ମ୍‌ବାଇଥ୍‌ରୁ ଅଧିକ କପା ରିପ୍ରୋଜନ୍‌କ୍ରିଏସନ୍‌ର ଏବଂ ଯୋଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଆଜିଲ୍‌ଗା ମଞ୍ଚ ଅନେକ ଦେଶରୁ ଯାଏ । ଗତ ଚର୍ଷିତରୁ ଲକ୍ଷ ଟକ୍କାର କପାଲ୍‌ଗା ରିପ୍ରୋଜନ୍‌କ୍ରିଏସନ୍‌ର ଆଜିଲ୍‌ଗା ହେବଳ ଅଣ୍ଟ ପରିମାଣରେ ହରିଣୀଲ୍‌ଗା ଅଛି । ଅଧିକ ଦେଶରୁ ଲୁଗାର ଅବର କବେଦିରେ ଅଛି ବଡ଼ ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ ଅଟେଇ ଏବଂ ଏଠା ଧରିମାନେ ଯହ କଲେ ଏ ବିଦିତିରୁ ବସନ୍ତ ରତ୍ନ ହେଲାପାରେ ।

ମିଶ୍ରପିତାମହ ।

ଏ ବିଷୟରେ ଦେଶକ ହଜ ଦେଲୁ ଅ-
ନେତ୍ରସ୍ଥାନେ ପ୍ରକାଶ କର-
ବାର ଦେଖି ପାଠରେ ଚମକି ହେବେ ନାହିଁ
ଓ ଏମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରେ ଗୁଣିବେ ନାହିଁ ଯେ
ଆମେମାକେ ବୌଧି ମନ ଫଳପ୍ରାୟରେ
ମିଛନ୍ତିପାଇବାର ଦୋଷ ଖୋଲ
ପଢ଼ି କାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ । ଦେଖି ହବି
ବାକ୍ଷା ଏବଂ ସାଥୀଙ୍କ ସମ୍ମାନା ସମ୍ମାନପ୍ରାପ୍ତିର
ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୁଣିତ ସାଧ୍ୟ
ଅଭିନ୍ନ ସହାୟ ଯେଉଁଠାରେ ଉହିର କଥ-
ାର ଦେଖାଯାଏ ସେଠାରେ କୁହା ବାବୀ

କହିବାକୁ ଅମେରାନେ ବାଖ ହୋଇ ଏ ସମ୍ପୁଦ୍ର ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ।

ସେ ଦିନ ଏଠା ପଲଟକର ଗ୍ରୋଚର ଥିଲା ନିଲମ ହେଲା । ଶୁଣିଲୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଲମରେ ସବୋଜ ଜାକ ଜାବଲ ସେ କୌଣସି ପ୍ରବାବେ ମିରନ୍ଦିପାଲଟାର ଅବଧିକା ବା ଅନ୍ୟ ଦେବୁରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଗାହା ଗଲେ ସେ ଜାକ ଶିଳ ଗାହ ଗୋଚର ହିଲୁ ଗଲ । ସବୋଜ ଜାକ ଜାବିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହଦିଗ୍ରେ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଟଙ୍କା ଅଗରୁଦ୍ଧ ଦାଖଲ କରିବା କାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଜୀବନମାଜ୍ଞେଟ ଗାହାର ନିଲମ ଜାକ ଦେଲା ନ କଲେ । କହୁ ସେ ନିଲମ ପର୍ଦର ନକଲ ସବାପେ ଅବେଦନ କଲ ସାହେବ ଜାହା ଜ୍ଞାନ୍ୟର କଲେ ଏକ ନାମକ୍ଷିତ୍ର ହୁକୁମର ଲକ୍ଷଣ ସୁଦା ଗାହାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ କହୁ ସେ ମାଜ୍ଞେଟ ପରି ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାପରେ ଏଥର ଦରଖାସ୍ତ ଦେଲ । ପରିଧାବେବ ନକଲ ଦେବା କାରଣ ମାଜ୍ଞେଟ ସାହେବଙ୍କ ଲେଖିଲେ ମାତ୍ର ଜୀବନମାଜ୍ଞେଟ କହିଲେ କି ପଲଟକର ମାଜ୍ଞେଟ ସବୁପ ସେ କିମ୍ବା ମାଜ୍ଞେଟକର ଅଧିକ ନୂହନ୍ତି ସୂଚନା ପରି ସାହେବ ନାହିଁ ନକଲ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏହା ଦିଏଥି ମାଜ୍ଞେଟ ସାହେବଙ୍କ ସେହାଗୁରୁଙ୍କା ଏହ ଜିମ୍ବା ମାଜ୍ଞେଟକର ହୃଦୟକାଳ ଗେ ହେ ରହିଥିରା ଅଟଇ । ଅମ୍ବେମାକେ ବୁଝିଥିଲୁ ଯେ ମାଜ୍ଞେଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକ ପରିଶ୍ରବୁ ଜାହାର ପ୍ରକଳିତ ଅଟନ୍ତି ଏହ ଗାହାର ସାହୀଯ ନିମିତ୍ତ ଯେତେ କିଏଥ ଅଛିନ୍ତି ବା କେବୁଟି ଅଛନ୍ତି ଶାସନ ସମ୍ବର୍କରେ ସେ ସମସ୍ତବ ରହିରେ କରୁଥିବ ତର ପାରନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୁଦ୍ର ରହିରେ କରୁଥିବ ତର ପାରନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୁଦ୍ର ଅନ୍ୟତ୍ଵର ପଲାକାର ଗାହାକ କାହାରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଗାହାକର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଅନୁମାନ ହୁଏ ସେମନ୍ତ ଅବୋଜାହାର ଅପ୍ରିତ ନାହିଁ ସୂଚନା ଅଭିଧାର ବରିବାରେ ହେଲା କି ଅତି ଏ ସବୋଜ ଜାକ ଜାବଲବା କ୍ୟାନ୍ତିରୁ ଗହନ ନ କରିବା ପଥେ ପ୍ରବକ ବାରିଗ ଆଲପାରେ କିନ୍ତୁ ନକଲ ଦେବାରେ ସେ କି ଅପରି ଅତି ଅମ୍ବେମାକେ ଗାହା ରୁହି ପାରୁ ନାହିଁ ଏବଂ କେହି ଅରଜ ଅନୁମାନ୍ୟ ଯେ ନକଲ ପାରିବାର ପ୍ରଥମା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ହେଲ ଅମ୍ବେମାକେ ରୁହି ପାରୁ ନାହିଁ ନିଲମ ଘର୍ବ ନେଇ ଅଫିଦନକାରୀ ଅପାର

କିମ୍ବା ଆହା ?-କି କି ରହି ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରବଳ କାରଣ ସାହା ଥିଲ ଗାହା ଲେଖି ଦେଲେ ସାଥେଥି ହୁଅଥିଲା । ଯଦି ନିଲମ କେହି କିମ୍ବା ଅବାରଙ୍କ ଅଳିଯାଏ ବୋଲି କହି କିମ୍ବାକରେ ଗୋକମାଳ ସଠାଇବ ରହିରେ ବାହାର କିମ୍ବା ନାହିଁ । ଏକା ନିଲମ ସେହାକରେ ଭାବର ଦେବ । ଫଳରଙ୍ଗ ଅମ୍ବେମାକ ବିବେଚନାରେ ନକଲ ନ ଦେବା ସେହାଗୁରୁଙ୍କା ଭାବ ଅତି କିମ୍ବା ନୁହଇ ।

ଅଧ୍ୟନ ବିରୁଦ୍ଧ ସମ୍ବାଧୀୟ

କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ କେତନ କରି ।

କଳନ ବର୍ଷର ଆମ୍ବେମାଜ୍ଞେଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କେ ବଳିଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ର ମେଜର କେତନ ପାଇବାର ସାହେବ ଅଧ୍ୟନ ଶାସନ ଏବଂ ବିରୁଦ୍ଧ ସମ୍ବାଧୀୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ବେତନ କରିର ପ୍ରସ୍ତାବ ସବସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ରହି ନିମିତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଟଙ୍କା ବର୍ତ୍ତମାନେ ମଞ୍ଚ କରିବାର ପରିମାଣ ମଞ୍ଚ କରି ଥିଲା । ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକର ବିରୁଦ୍ଧ ଅରସାୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବା ଭାବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରୁଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟନରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଜାନା ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକର ଏକ ନିର୍ବାଚନ ପତ୍ର ଦେଇ କରିବା ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକର ଏକ କର୍ମକାଳ ପତ୍ର କରିବାର କିମ୍ବା ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକର କର୍ମକାଳ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ପତ୍ର କରିବାର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିବାର କରିବାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିରୁଦ୍ଧ ସମ୍ବାଧୀୟ କର୍ମଗୁରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତିପାତ୍ର ଓ ସବୁଜଳଙ୍କ ବେତନ କରି ପ୍ରସାଦ କଲାନ୍ତିକ ରୂପେ ପାଇବାର ହୋଇଥିଲା । ସଥା—

ପ୍ରତିକର ବିବରଣ୍ୟ

ପ୍ରତିକର ଦେଇବ କି ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଭେଟାନ୍ୟ

୧	—	—	ଟ ୧୦୦	—
୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୨୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୩୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୪୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୫୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୬୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୭୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୮୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୯୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୮	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୦୯	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୦	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୧	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୨	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୩	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୪	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୫	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୬	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧୧୭	—	—	ଟ ୨୦୦	—
୧				

ଅନ୍ତେ ସ୍ଥିର ପୁଣ୍ୟରେ ଦୂରର ଘୋଷଣ ନମିତ୍ତ
କୌଣସି ପାପୁ କରିବା ଅଭିନ୍ଦନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଟଇ । ବଜାରରେବିମାଳେ ଜୁମିବାଜୀ, ବାର-
ଆଳା ଗବର୍ନ୍ମେଖ କାଶକ ଉତ୍ତାଦ ନାଳା-
ପ୍ରକାଶରେ ରହିଥିଲାର ଉତ୍ତାପୁ କର ପାରନ୍ତି
ମାତ୍ର ସାହାଜର ସାମାଜିକ ଆୟୁ ସେମାନଙ୍କ
ଧର୍ମରେ ଛାତ୍ର ଅସମ୍ଭବ । ଏମାନଙ୍କ ପରିଶେଷ
ଜୀବନ ବିମା କରିବା ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ
ଅଟଇ । ଅକୁ ଅୟୁହାଜୀ ପ୍ରକାଶ ଦୋକାନଦାର
ଦୀରଗର ଦୂରର ବା ମନ୍ତ୍ରର ଜୀବନ ଫିମା
କଲେ ପ୍ରତିମାସ ଅବା ପ୍ରଦ୍ଵାନମେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ବି ଛୁମାସରେ ବିହିଁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଦୂରପା-
ତରେ ଅଧିକା ନମିତ୍ତ ଅଥବା ଅଧିକା ପରିଚାର
ନମିତ୍ତ କେତେବୁଦ୍ଧିକାରୀ ଲାହ କର ଜୀବ-
ନିର ସୁଧାର କର ପାରନ୍ତି । ଇଂଣଙ୍ଗ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଶତାବ୍ଦୀରେ ଅନେକ କଞ୍ଚାଜୀ ଏହି ଜୀବ-
ଶତରେ ପ୍ରାପିତ ଦୋଜ ଯତ୍ନ ଏବଂ ବିମୁଳ ଲେବ
କହିଁ ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଶାଂସାରର ବିମୁଳରୁ ପାର
ପାଇଥିଲାନ୍ତି । ରାଜରବର୍ଷରେ ଏପରି କଞ୍ଚାଜୀ
ନ ଥିବାରୁ ବିମେଲ ନବାରୀ କେତେବେ ଧନୀକଳ
ଓ ଜୀବନଶୀଳ ମେଳକ ଦୃଷ୍ଟର ବିଶିଷ୍ଟ କଞ୍ଚାଜୀ
ପ୍ରାପନ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଅମେମାନେ ଏହାର
ପ୍ରମା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପାଠ କର
ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରାପନ ଦୋଜଥିଲା । ଏ କଞ୍ଚାଜିହାଜୀ
ବି ପ୍ରମାର ଭିନ୍ନକାର ଦେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ
ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏଠାରେ ଲେ-
ଖୁଅକୁ ପଥା,— ଏବନ୍ଧୁକୁ କ ୨୦ ର ବୟସ
ମୂଲ୍ୟରେ ଡାଙ୍କା କିମ୍ବା କି ଗାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦୂରପାପୁ ସକାଶେ ପାଇବିଲାର ଟଙ୍କା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣକୁ କ ୨୦୦ଟଙ୍କା ଦେବା କେତେ
ସେ ପଥାଦନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ମାନରେ କଞ୍ଚାଜିକଠାର
ପାଇବାରୁ ଟଙ୍କା ପାଇବ ଏବଂ ଯେବେ ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ ମର ମିଳ ଗେବେ ଜାହାର ଭିତ୍ତି-
ଅକାରିକୁ ଭାବୁ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ମିଳ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦୂରପାପୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଝର୍ଣ୍ଣା ଦେଇଥିଲେ ସୁଧା
କିନ୍ତୁ ଟଙ୍କା ପାଇବ । ଅଧିକ ଦୂରପାପୁରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧିକ ମଧ୍ୟକ ବା ବାର୍ଷିକ ଝର୍ଣ୍ଣା
ପାଇବ । ଅଭିନ୍ଦନ ଅକୁ ବୟସରେ କିମ୍ବା କରିବା
ଦୂରପ । ଦେହ ମନେ ଦୂରପାପୁରୁ କ ୩୫
ଦେହୁଁ ହେବେ କଞ୍ଚାଜୀ ଦେବାକଳା ଦେହୁଁ
ପରି ବା କାହିଁ ଗଲା ହେବେ କରିବାରୁ ଦୂର-
ପାପୁ ହେହିଁତାରେ କରିବ । ବାଧିକରେ

ଅନେକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସେପର ଦଶା ଏହି ଅଛି
ଏହି ଛାଇ ର ଆଖ୍ୟ ନେଇଥିବା ହେବେଳ
ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷାଙ୍ଗ୍ୟ ହୋଇଥାଇଲା । କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଧ-
ଟଣା ନିବାରଣ ନିନେଇ ଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟା ଥରି ମୁହଁ-
ନୋବ୍ୟ କରିଥାଇଲା । ବିମା ଦିଲାବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ଠାରୁ ଯେବେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆବାୟ ଦେବ ଛାଇରୁ
ଶୁଭକଷ୍ଟ ଅଣି ଟଳା କେବଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟା କାଗ-
ଜରେ ସବକାଣ ମାରଫତଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଣି
ବିଷୟକ କ୍ରମୀକରିବା ରହିବ । ସବସଂ ଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟା
ନିଷଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଗାହିଁ । ସମ୍ମତ
ଟ ୩୩୦୦୦୧ ଟା ସବକାଣ କାଗଜରେ
ଜମା ଅଛି । ଗତବର୍ଷ ୩୫୫ ଜାର ଉତ୍ସବେ-
ଧୀୟ ଏବି ୨୫୯ ଜାର ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସବ
ସୁନ୍ଦା ଟ ୩୮୮୨୨୫୫ ଟା ବିମା କରିଥିଲେ
ଏମାନବାଟାରୁ ଟ ୮୨୫୫ ଟା ଖର୍ଚ୍ଚ ଆ-
ବାୟ ହୋଇଥାଇଲା । ଗତବର୍ଷ ସବସଂକା କମ୍ପ୍ୟୁ-
ଟାର ଅଣି ୩୫୫୦୩୦୧ ଟା ଏବି କେବଳ
ଟ ୨,୩୫,୫୫୮ ଟା ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଇଲା ।
ଏଥରୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅବସ୍ଥା ବେମନ୍ତ ଉତ୍ସବ
ଅନ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିପଦ ଦେଉଥାଇଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଷର ଫଳ ସଙ୍ଗେ ଦୂରନା କର ଦେଖିବାରେ
କଣାଯାଏ ଯେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅବସ୍ଥା ବିଚାରିବା
ଦୂରି ଦେଉଥାଇ ଏବି ଏବାର କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା-
ବିତମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର କମ୍ପ୍ୟୁଟା
ଅପରେଟା ଅନେବ ଅନ୍ତରେ ଏଥର
ଲାର୍ଗ୍ୟ କିମ୍ବାକ ବରୁଥାଇଲା । ଏଥୁ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରକାଶ କୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞାପନରେ ପାଠ୍ୟମାନେ
ଦେଉବେ ସେ ଉତ୍ସବ ସନ୍ଧାନେ ଜୟନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବ
ଅଭିଷେଳ ସାହେବ ଭାବୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏକଟି
କ୍ଷେତ୍ର ଦୋଦିଥାଇଲା ଏବି ମହାନବାବୁ
କମ୍ପ୍ୟୁଟରପରିପ୍ରକାଶକ ସକଳ ସମ୍ବାଦର ଯେ କେବଳ
ଜାତା କରିବେ ଅନ୍ୟାୟରେ ଜାରି ପାଇବେ

ସାପାଦିକ ସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରଥାମୀ ପ୍ରକାଶବାହିକୀ ପ୍ରକାଶ କରି
ଏହାର ମାତ୍ରାମାତ୍ର ଲଙ୍ଘ ପଢିବୁ ଅନ୍ତରେ ଏହା
କରିବ ଏହା ସାର ପଥ ଯା ହେଲାବେ ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଆମିରକାରେ ଏହି ମୁହଁ ଯାଏ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହାରା ଦେଖାଯାଉ କରେଣିବୁ ଯାନେକ ପେବ
କରାଯିବୁ । ହୋଇଥିବା ଏହି ବିଷୟରେ ଏହିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନହିଁ
କରାଯାଇଲେ । ଯଥାପରିବୁ ସଜ୍ଜିବ କରିବେ ଆମିର
ମୁହଁରେ ଏହି ଦେଖାବ କାହିଁ ହେଲା

ଏହି ନାମକରଣ ପରେବୁ କାହାରେ ଏ କରିବା
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ଏହାକୁ ରେ ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୱାସାବିଧିରେ ଏହାକଣ୍ଠର ପର
ବାହୀରେ । ସୁମଧୁର ଦ୍ୱାସା ଯେ କଥାରେ କହ ଶବ୍ଦ ହୋଇ
ଥାଏ :

ସାକ୍ଷୟର ପତ୍ର ମୋହିମାରେ ଅଧିକ ଘୋର
ବାସନାରତ ଗ୍ରଂ ଅଧିକାନ୍ଦକ ଜଳ ମାତ୍ରକ ଯତ
ଦେଖିବରେ ତାରି ଦ୍ଵାରା ନିଧାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେଖିଥିଲୁ । ସମ୍ମର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଯେ ହାରହୋର୍ ଅର୍ଥର
ବୟସରେ ବାହାରୁ ଏକାକୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏ ଗୋବିଦମା-
ରେ ଏଠାର ମତ ଉପର ବାହୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲା
ଆମେର ଉତ୍ତର ଦୋର ପଣେତ ପଦିମନ କରିଥିଲୁ
ଏହି ହାରହୋର୍ ଅର୍ପିଲ ଉଚ୍ଛବାତ ମୟ ସେ ଦେଖିଥିଲୋ
ଏହିରେ ବାହାରୁ ହୋଇଗା ପଣେତିରୁପେ ପ୍ରଥାର
କାରାତିଥି ।

ଶ୍ରୀ ଏକମାତ୍ର ହେଉ ମୁଦ୍ରଣକୁ ୨୨ ମୟୋରିଜନ
ବସ୍ତ୍ର ସେବର ବ୍ୟବ ପ୍ରାଥମିକ ମୋଦିଲ୍ । ଅଧିକିଳ
ବ୍ୟବହାରରେ ମୂଲ୍ୟ ଏ ଦେଇ ମାତ୍ରାର ପ୍ରକାଶିତ ।
କେବଳମାତ୍ର ଛାତ୍ର ସେବକର ବିଷୟରେ ବନ୍ଦି ।

ଶାବ୍ଦରକ୍ଷଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାକିମ୍‌ବିଲ୍ କାହାରେ ଥାଏ
ତିତେରାନ ଦାଖିଲ ସଂଗ୍ରହ ମାନ୍ୟକବାଦ ପାଇଁ ଦେଇଲା
ଅବାବ ଯଥୁ ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ତହିଁପାଇଁ ମହାପଦମ
ତଥେ ପୋହକର ଲାଭିକର ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦୋଷଅବ୍ଧି
ଏ ମୋହବତ୍ୟର ଦୟାର ହେଉଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶତ୍ରୁତିର ବୋଲମାଳା ହରିମାଳ ଦଶମି ଅଧିକ
ଦଶମିରେ ମାତ୍ର ଦେବତାଙ୍କ ଦଶମାଳା ହରିମାଳ ଦସାସ
ଦସମ ରୂପ ରୂପ । ସେଇତଥେବେ ନାହାଏ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାଣର
ବଳଦାତାମାତ୍ର ଧ୍ୟାନ ଜୀବାଟ ଦେବତାଙ୍କ ଦସାସିଦ୍ଧ
ମନେ ହେଠାରୁ ପ୍ରକାଶ ମଠମାଳା ମନ୍ତ୍ର ହୁଏ । ପଦାର୍ଥ
ପରିଷର ପରିଷ ପରତାମାନଙ୍କ ଦିଦିକ୍ଷାଦବ୍ଧା ଦାନମ
ଦଶମାଳକ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ । କିମ୍ବା ଅନ୍ୟତା
ତାଙ୍କ ପରାମାର ଓ ପାରିବ ।

ଦେବତାଙ୍କ ମୁହଁ ଲୋପିଲା ଏହି ପଥ ହାରିବେଳେ ଯଥିରେ
ନେହାର କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଏକର ମୋହନନାମରେ ସଜ
ଧାରେ ମୁହଁତା ମାର୍ଗମାଟ ତା “ଏ ଦିନରେ ହରିରାମର
ବ୍ରତୀର ହତୀର ସମ୍ମାନୀୟ ଦୀର୍ଘ ଦିନର ପରେ ଏହା
ଦେବ ଦେବ ସମ୍ମାନ ନେହା ନୂହ ମାଧ୍ୟ ତା ଏହି ଦିନ
ଦେବରାମ । ଏକାନ୍ତରେ ପଦର ମାତ୍ର କାଳ କାହିଁଏବେ
ଦିନରାମରେ ଅଛି କର୍ମ ଦିନର କାହିଁ । ଏହା କାହିଁ
କାହିଁ ହେଉ ।

କେବଳପୁସ୍ତ ରେଣ୍ଡ ସେ କଥାପିରତାର ଦ୍ୱାରା
ହେଉ ମହ ଦୋଷର ପିଶାମହର ଅର୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଇ ଏବେ
ଏହ ଅନୁଭବରେ ରହଇଛା। ଯହରେ କୁଣ୍ଡ ଲୋକେ ଅଧିକ
ପରିମିତ ହୋଇଥିବାର କଥାରୁ ।—ହାର୍ଷତା, ୬୫୩୭
ଅଧିକ କଥା କାହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସେ ଅଧିକ କରି ଆପଣ ଗାନ୍ଧାରେ ?

ତମିର୍ବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାରାରେ ସହାଯ ଅନ୍ତରାଳରେ କରିବା
ପାଇଁ ଏହି କାହାର ଜୀବନକୁ ।— ୫ କାହିଁବାରେକାହିଁବାରେ
ପରି ମାତ୍ର ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ, ତମିର୍ବା କାହାର ଯାହା ?
ପିଲାଠାରେ ଅବଶ୍ୟକ କରେଇ ସବୁଖି କରାଯାଇ
କାହାରେ ଯୋଗିଏ ଏବଂ କ୍ଷମିତ କରାଯାଇ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ
କାହାରେ ଧରାଯାଇ ।

ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା ।

୧୦ ଏହା ଲାଭପରିକା ସବୁ ଆଜି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
୧୦୫ ଦିନେମାତ୍ର ବାଧାକୁ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଏ ଗ୍ରହିଣ ହେଲା

g i â ã q

ଉଛୁଳିପାପିକା ଶା ୧ ପଞ୍ଚ ମାହେ ଜନ୍ମର ସନ୍ଦ ୧୯୮୨ ମସିଥା ।

ରୂପିତମାତ୍ର ରୂପିତାକ ଶ୍ରୀହାତୋର ୧୯୦୦
ଦେଇଲା ଜୀବନ ବରସବାର ସ୍ଵାଦସମାଜରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ । ଚର୍ଚାର କାରଣ ଅକ୍ଷ କିମ୍ବା ପଢ଼ ନାହିଁ ।
କୋଣ୍ଠାରେ ଏଥର ପାରଖିଦେଇ କୟ ଦର ଆଗର ବାଟ
ସଙ୍ଗର କବ କଣିବା ଦେଖାରେ କା ସେମାକେ ଶୁଭୁଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକଳନମୁଦ୍ରଣ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗର ପତ୍ରର ବରିକୀ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ବନଶିଖିଲେ ବନ୍ଧୁଦାତାରେ ଘୋଷି ଶିଖ ବରିକୀ ଦୂର ଶାପକ ହରୁଥା କାରାର ପ୍ରାଣିମା କରିଅଛନ୍ତି । ବରିକୀ ଫୁଲରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଛି । ଅଜ କେତେବେଳେ ଦେଇ ବର୍ଷା ଦେଇବ କିମ୍ବା ଦେଇ ଫୁଲ ଶାପକ ହରୁଥା କାରାର ପ୍ରାଣିମା ହାରିଅଛନ୍ତି । ଶିଖମା ।

ତୁମେ ଉଚ୍ଛବିଷୟ ତାଙ୍କାରୀର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଯୋ ୫୫୭ ଟ
ତାଙ୍କର ସାଥେ ୫୫୭ ଟ ଦାତା କାହିଁ ତାକୁ ଏବେଳେ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବତାର କମି ଦେବାର କହନ୍ତି । ଏଥେ ଥାର ଜଣେ ଲେ-
ଖି କେ କେବେ ସେ ଏହି ଦରକାର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟରେ
ଦୟାପାୟ ଅତି ଶୁଦ୍ଧ ତାଙ୍କ ଦରକାର ଉପରେଥିଲେ ।

ହୁଏବେ କେବଳ କରିଦିବାରେ ଏହି ଜୀବନ ସମ୍ପଦ
ନିଷ୍ଠାପିତ ଅବହି ଦୋଷରେ । କବିଦେଶ୍ୱର ହୃଦୟର
ଯେବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୋଣାର୍କ, କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ବାର୍ମ କୋଣାର୍କ ପ୍ରସରିତ
ହାତୁଛି ତାମ ପ୍ରାଣର ଉଚ୍ଚ ମୋଦେଶରେ ତଥ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ
ଉଦୟମ ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଧୁରେ କୋଣାର୍କ ଜୀବନ ପ୍ରଭବ ବିରେ ।
ମୋଦେଶର ଅନ୍ତରେ ଯେବେ କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରସର ମାନ୍ଦିର ବନ୍ଧୁରୀ
ବନ୍ଧୁର ଯିବା ଅନ୍ତିମର ସୁଧା କାହିଁ କିମ୍ବାକି ଜାବିଯୋ-
ରେ କିମ୍ବା ପଠାଇ ଦୂରେ କିମ୍ବା ଯାଇ ମହାତ୍ମା, ଅନ୍ତରେ
ଯାଇବା ପ୍ରାଣରେ ଅତି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏହି ପ୍ରଭାରେ ଅନେକ
ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରେସ୍ ହୋଇ ସମ୍ମୂଳ ପ୍ରଭାବରେ ଏହିଏ ଦେଇ-
ଦେଇ । ସୁଧାର ବନ୍ଧୁର କୋଣାର୍କ ପ୍ରଭାବରୁ ଅନ୍ତରେ
ଯମପୁର ଧରିବା କରିବାରେ ଅଛି ।

କଲାଯେବଠାରେ ଦେବତା କାନକ ହସେ ସେବ
କାର କୁଳା ମୁହଁ ନ ପାଇ ଫେରି ବସ ପାହ ଦିଇ ପ୍ରାଣ
ଦୟାରୁ ! ଏହେ ଶାରା !

ପ୍ରସରମାର ଠାକୁରଙ୍କ ପ୍ରମତ୍ତ ସେନେଟ ପୁତ୍ରରେ
ଏହି କରିବା କାହାର କୋନଦିଗୋଦଳ ଠାକୁର ପ୍ରସର
ରାଜୀତି !

ଅମ୍ବାଜନ୍ମ ପେଟରେ କିମ୍ବାନ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଗର୍ଭ ବଳ୍ପ ସାର ସମ୍ପଦ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦରୁ !
୧୦୧ ସହେତୁ ସରବର ସମ୍ପଦ ସରେ !

ଜୀବନ ଦେଖିବ ମରନ ବହିତ୍ୟାପାତ୍ର କି ୨୦୦୦୦ ଲାଖ
ମିଳ ହେବାକି ଠାଁରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷାଙ୍କ ଅଧିକ
ହୁଏ ।

ପାଞ୍ଚମୀରେ ଅଣ୍ଟିଂ ଦୋଷ ଗାତ୍ର କବ ହେବାର
ଦୋଷ ଘରିବନ୍ତୁ । ଏହା କଠାର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ପ୍ରସାଦରେ ଜୁଣେ ଶୀଘ୍ରେକ ଦୂରପାଠର ଗ୍ରନ୍ଥରେ
ଚିତ୍ରମା ପୁଅର ଦେବାରେ ଶୋଟିଏ କାଳକର ଡାକ
ପାଇଲାମି ?

ରଣ୍ଟିଥା ବନ୍ଦରମେଳକ ପଞ୍ଜାବରୀ ହୋଇ ମାତ୍ରାକ
ବନ୍ଦରମେଳକ ଶ୍ରୀପିଲାଲ ନାମର ଦୂରେ ଠେଣୀଯ ବନ୍ଦର-
ଠୀର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲେଖିବାର ଚାଲା କ୍ଷୟ ବନ୍ଦରର
ଅବେଳେ ବନ୍ଦରକୁ । ଏହାକି ବାଲା ଉତ୍ତର ଏ ସୁତାରୁ
ଗୁଡ଼ା ଅଛି ।

ଦେଇବସୁର ତାନନ୍ଦିଶ୍ଵରେ ୫୦୦ ଲାଖ ମୋଟ
ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତିବାର ତେବେକଷ୍ୱୟରୁ ଅପରିତ ହେଉଁ ।
ତାହାର ଅନେକଙ୍କ ଜୀବିତ ।

ଦେଖୁ ପଚିକା ଲୋକିଏଥରୁ ସେ ମୋଟିଏ ତଳ ବର୍ଷର
ବାଜିକା ଅଧିକ କରେଇନ କେବ ପାଇ କର ପ୍ରାୟ ଦସର
ଅଛି । ସମସ୍ତାନାଂୟୀ କିମ୍ବାରେ ବୌଦ୍ଧି ଏକ ଦେଶୀ
ହାହଁ ।

ପ୍ରାମନ କଳକଷମାଳକୁ ଦିଲ୍ଲି ରେକଟ୍ସ୍‌ଏ ବରିବାର
ଶମତା ଦସ୍ତା ଯିବାରେ ବାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ଭୂତେ ଚକଗାରୁ
ଦେମାଳକୁ ଦିଲ୍ଲି ଜମା କଳକଷମାଳ କ୍ଷମତା ଦେବା ବାରଣ
ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ହେଉଥିଲୁ ମଧ୍ୟ ଟ ୨୦ ଲା ଏର୍ଥାନ୍ତ ମମଞ୍ଚର
ବରିବାର ଦସ୍ତା ଟଳା ଦେବ ପାହିବାର ଶମତା ପାଇ
ପାଇଛି ।

ମାତ୍ରାକର ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରେ ବନ୍ଧନ ଦଳକୁ ବନ୍ଧନରେ
ବନ୍ଧୁତା ଦେଉଥାର ବନ୍ଧୁତା ହୁଏ । ଆହଁବ ? ଏମାକେ
ହେଉଁ ସମ୍ଭବ ?

ଲକ୍ଷଣକର ଦାଳ ଆହେଠା କପାଳ ତାଙ୍କୁ ଗୋ ୯୩ ଟ
ଗୋପ ସମୀକ୍ଷା ଦୟା ଶିକାର ହେତୁ ସେହେଠେ ମନ୍ତ୍ର ର
ବରସକାର ମାତ୍ରା କମେଲ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଉଚିତ ।

ଦେବ ପୋତିର ଅନ୍ଧକାର ହେଲୁ ସେ ନିର୍ବାପାନ୍ନ
ଏବଂ ତୌରେ ମଜି ନାହାବ ନାହେ ହୀ ଗୋଟି ଅପାଳାର
କୁର ଶିଖପ୍ରାଣକୁ ନାହା ନାହେ ଅସ୍ଥାନର ଉଠପୋର
ପରାମର୍ଶରେ ଦୟାଦୟ ଅସ୍ଥିତ୍ବ । ସେ ବହୁ ସେ ବାହାର
କୁଟୀ ଯୁଦ୍ଧ ଯେବେ ଯିବାରେ ସେ ଉଦୟପାତ୍ରର ଉପାୟ
କୁଳ ହୋଇ ପରିବ କରିଛନ୍ତି । ନମ୍ବରେ ସେ ହୀ ୨୦
ବାହାମୁଦ୍ରାର ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ହୋଇଛନ୍ତି । ପେଟର
ପାତ୍ରରେ ମେହି କେମନ୍ତ ହୁଏବି ଉତ୍ତର !

ଦୟାରେ ମହି ଦର୍ଶାରେ ଦୟାକବ ନେ ଏହି
ହାତରେ ହାତରେ ହାତରେ ଏହି କରିବାର କେବଳାଟ
କି ହୋଇଥିଲି ଏକ ପଞ୍ଚାକମ୍ବେଲ ଅସାବାଦ ଓ
କଲ୍ପନା ବାଟେ ସାରାହାତ ।

କହିମାର ତା ପୁଣ୍ୟ କରନ୍ତି ଭବନ ସୁଖଠାରେ
ମୀମଳୀ ଦୁଃଖ ଅରସ ହେତୁର ତେବେଶମୂର୍ତ୍ତ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ପାଦ୍ମେନୀକସ୍ତ୍ର କହିଲୁ କରୁଣାତାରେ ବିମନେଠନ
ମନ୍ଦ ଜଣେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କୁ ୨୦୦ ଲକ୍ଷ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଯିବାରୁ ବେ
ହାଜିର କର୍ମଚାରୀ ମନକୁମାରଙ୍କୁ ସନେହି ବନ୍ଦ ବେ ନ ମା-
ଗାଲୁ ପୂର୍ବପରୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇ ଅନ୍ଧାବସ୍ଥାରୁ ତଥେତ-
ରେ ଅନ୍ଧ ପୃଷ୍ଠର ପୂର୍ବରେ ଶକ୍ତିରେ ପାହାକୁ ମାନା
ବେଳେ ଯତନାକୁ ଦେବ ପ୍ରେଷନ୍ତି ଫାହା ପିଠିରେ ହୃଦୟ
ଅରଦେଶରେ କୁଞ୍ଚ ଦେବେ । ପହିରେ ଯମପୁରାଦ

ମର ବର । ଏହିରେ ତାହା ପ୍ରତି ପାଶୀର ଦଶ ହୋଇ
ଥିବାର କଥାର କୁଅର । ପୂରୁଷା ସମୟରେ ଏହିପରିବାରଙ୍କ
ଦେଇଥିବାର ସେବେ ଦହନ ମାତ୍ର ନୁହନ ପ୍ରଭାବରେ
କେତେ ଜ୍ଞାନରେ ଏହା କୁଣ୍ଡ କାହିଁ ।

କଟାଇଲା କଥାର ସେହାଏବ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଶାହେବ
ଦିଦିମାସ ପା । ରଖରେ ମାନବପତ୍ରର ସମ୍ବନ୍ଧ କଲେ ।
ସେ ଜଣେ ତୁ ସେଇ ଧରେ ଏହ କାଳ ସବାମେ ଉଦ୍‌ଦେଖି
ପାଇଲେ କିମ୍ବା ଯାଇ ପାଇଲୋ ।

ତୁମେର ନିଦିନରୀ ଦାରୁଦର ଗ୍ରାମରେ କୃତ୍ତମନ୍ତି
ବାମରେ ଗୋହିଏ ଦିନତୁ ଶ୍ଵରେ ଥିଲା । ସେ କହିଲେ
ଏହାର ଭାବାର ପିଲାର କେଉଁର ଜେବା ଅଣିବା ତଥା
ତିନି ପରିମାଣ କରିଥିଲା । ସେ ଶବ୍ଦରେ କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚଟଙ୍କି

କୁଣ୍ଡଳ ଥିଲା । ସହାୟମୟକୁ ତାହାର ଏହି ହକାର ଟଙ୍କା
ଦିନା ହୋଇଗଲା । ମୁହଁରାଶିଆରେ ସେ ଟଙ୍କା ନିଧିରୁ
ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ହାଲିପଢ଼ିର ସ୍ଵର ଜୀବତ ହିଁର ଦାଇ
ଦିନ ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ବୋଲିଏ ଶକାଇ ଯାଏ
ନିମ୍ନିଶ୍ଚାର୍ଥେ ଦେଇ । ସବୁ ଉଚିତରେ ଦାନ କରଦିଲେ
ପ୍ରାୟ କରଇ । ଅସମାନକ ଦେଖରେ ପ୍ରକାଶିତ୍ୟ ଦୂର
ବ୍ୟବସାୟରେ ଦାନ କରିବାରେ (୧) ଦାନ କରି ନାମ
ଦିଲିବା, (୨) ଦାନ କରି ମଂଦେଶ୍ଵର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ।
ଆସୁତ୍ତବାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଅଛି—କ୍ଷେତ୍ରକ ରଥରେ
ଲାଗ ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ ବାହ୍ୟ ଦୋର ପଥକରିବା କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ର
ରଥରେ ହେ ଧନଶାଲୀଶିଖ । ଏ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରକ ଦୂର-
ବରଶାର୍ଥ ଦୂରେମାନେ ସମାଧାରାରେ ସ୍ଵର୍ଗ କର, ନକେହ ମହା
ଦୂରଦେଶରେ ଦ୍ୱାରା ନାମ ପଢ଼ାଇ କାହିଁ, ତାହା
ଦେଶରୁ ଝାଲିଲେ ଅବିଶ୍ଵର ନାହିଁ । ଅର ସୁଦେଶମତ
ମଂଦେଶ୍ଵର ପ୍ରତିମର୍ମି ଦିଲିବି ସମା ଦିଅ, ମଂଦେଶ୍ଵର
ଦ୍ୱାରାପରେ ପଦ୍ମପୁରୀର ଠାର ଗୁରୁ ଘର, ଏହି ମଂଦେଶ୍ଵର
କହିଅଛୁ ବୋରି କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରାୟ ଦିବିକୁ ମୋହିବ ପଢ଼ିବ
କରି ଦିଅ କିମ୍ବା ମଂଦେଶ୍ଵର ଦିନ କରିବାର ଲକ୍ଷ
କା ଦାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ, ମହାଶାଖାକର ଦଶକ ଟଙ୍କା
ଦେଇବା ଅଧିକ ଏ ଦାନର ଦୂରକା ନାହିଁ । ସୁତ୍ରମନିର
ଶାତ୍ର ଅନୁକରଣଶିଖ ।

BRASS

ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପଦ

ବୁମର କେନ୍ଦ୍ରଜଳାଧ ଦେବତାର ସମ୍ମରଣ
ଏବଂ ଭାବାଙ୍କ ସଥାଳୟରେ ମୁହଁତ ବନ୍ଦିଲ-
ଗ୍ରହ କାନ୍ଦିକ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବାର ଅମ୍ବେ-
ଳେ ବୃଦ୍ଧଜୀବ ସହିତ ସାକାର କରୁଥିବୁ ।
ଅଥରେ ନାନାପ୍ରକାର ଫଳ କରୁଳମୁହଁ ଉମ୍ବକ

କବାଳ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ସମ୍ଭବ ହସ୍ତାନ୍ତରପତ୍ର ଏବଂ
ଧୀନସମ୍ପଦବସନ୍ତ ମୌଜାରପତ୍ର ଉଚ୍ଚାତ ଦଲାଳ-
ମାନଙ୍କର ଅବର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରତିକରି ଆଗରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ ଏହି ଏଥରେ ଅଜ୍ଞ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏବଂ
ଅନ୍ତର୍ଲ ଉଚ୍ଚବାହର ଅବର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସନିବେଶିତ
ହୋଇଥାଏ । ପରଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ପଡ଼ୁ ଲେଖିବାର
ଆଗ୍ରହ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ । ମୋଧସନବାହିମାନେ
ଦୂରଳ ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ବରେ ପ୍ରଯୋଜନ-
ମୂଳ ଦଲାଳମାନ ବସିଥାଏ ଅନ୍ତର୍ବରେ ଅଧିକା
ଅନୁଭବ କରିଛି ତାହା ନିଗରଣ କରିବା ଏବଂ
ଆଂଶକାଳୀ ଶତମାନଙ୍କର ବନ୍ଦିତରେ ଏହି
ପ୍ରକାର ଅନ୍ତର୍ବରେ ମୋରନ କରିବା ଏ ଧ୍ୟାନର
ଦିବେଷ୍ୱ ହୋଇ ଗରୁଥାର ଦୂରେକାରେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏହି ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନାମରେ
ତେଣୁ ସୁନସମ୍ବନ୍ଧର ଜୀବିତ ଘନବେଳର ବାର
ବିଧାନାଥ ବିଦ୍ୟୁ ଏ ସ୍ଵର୍ଗବର ଅନୁଭବରେ ମତ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମେରିକା ଦୂରେକାର ହୋଇ
କହୁଥାଏ ଯେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗର ଉପଯୋଗରେ
କହୁମାତ୍ର ଧାରେମାନେ ଦେଖିଲାଏ । ଧୂରୁଣ
ଧରଣର ଦଲାଳ ଉତ୍ସାହରୁ ତାପର ଭାବିବା
ଦୂରର ବିଷୟ କହିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନ
ଯେଉଁ ସଜଳେ ଲେଖାପତ୍ର ହେଉଥାଏ ତାହା
ବିଶ୍ୱାସ କହିଲ ଏଥରେ ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ବରେ
ବିଥ ଲେଖାପତ୍ର ଓ ସେ ସମୟ ଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ବନ୍ଦିମାନ ରହିଥାଏ । ମୋଧସନବାହିମାନ
ଦଲାଳ ଭାବର ଗଲେ ଦିକ୍ଷାମ ଓ ରେକର୍ଡ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ
ଆଗକ ତାତିଥା ଅବଶ୍ୟକ ସେସଂଖ୍ୟାର ସେମା-
ନକ୍ତ ଦୂରଳ ପ୍ରକାରକ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ
ଦେବ ଏହି ମୋଧସନରେ ସେର୍ଭମାନେ
ଉପକଳ୍ପନାରେ ବହୁତ ଉତ୍ସାହ । ଅନୁଭବ
ଯେବେ କୁମାର ନହାପଥ୍ୟ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଦୂରେକାର
ମତ ବହୁତ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକାଶ ବରାନ୍ଦେ
ତଥା ଦେଲେ ଏଥର ପରିବ ମୂଲ୍ୟ ଦେବ
କାରିଗାରକୁ ଏହି ପ୍ରାୟ ଏବେ ବଢ଼ି ପୁରୁଷ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ରେସ୍‌କର୍ନ ପେନ୍
ନ ଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ବୈଶ୍ୱି-
ପର୍ବତାର ବାନ ଭାବ ଅଛନ୍ତି ଏହି ପାଠକ
ସମ୍ରାୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଟଳା ଏ ବାଟରେ ଅଟେ
ଦେବା ସାଧାରଣ ପୂର୍ବର ବିଜୟ । ଶିଶୁବିଭା
ଗର ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଅସରୀ ଉତ୍ସାହରାଜ ଦ୍ୱାର
ଅବହାର କେବଳ ଏହିପରାବର ସୁପ୍ରଦତ୍ତ
ବଜ୍ରା ବନ୍ଦିଥାଏ । ଉଚ୍ଚଳ ଆଶାରେ ତଥା

ପୁଷ୍ପକ କାହାରବା ଏଣିକ ଅଭ୍ୟ ଦେଖା ନାହିଁ ।
ଆମେମାକେ ଭାବୁକର ହତକାନ୍ତମିଳନକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବ ଯେଥମସ୍ତ ପୁଷ୍ପକଦାର
ଭାବୁକର ପ୍ରକଳ୍ପକାର ଦେବ କହିଁ ପ୍ରତି
ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି । ଅଭ୍ୟ ଅସାର ବହୁ-
ମୂଳ୍ୟ ସମୟ ଓ ପରମାମର୍ଦ୍ଦ ଏପରି ମାର୍ଗରେ
ଝର୍ଜନ ବରନ୍ତ ।

• ୬୪୭୮୫

କାଳେ ପାଦ ଉଚିତ ହେଲା ଏହାରେ

ମହାଶୟୁ ସମୀଦେଶ ।

ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବେମାନେ କୁଟେଜିଲାଇ ସହିତ ଶୀର୍ଷାବ
କରିଥିବୁ ଦି ତଳଳଗିରି ମଦାଶ୍ଵରମାନେ ବହୁବ
ଠାହିନ ଶର୍ପଡେରରେ ଦାନ ଦିଅଥିବନ୍ତି ।

ବାହୁ ଅର୍ଦ୍ଧବନ୍ଧୁ କର ଖଣ୍ଡି ସ ବେଙ୍ଗ ।
ବାହୁ କାଳୀପଦ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାପାଥୀସୁ [ନିଜର]
ଗୋଟିଏ ଅଲମାର ।

କାନ୍ଦିଲ ନିବାରୀ - ମଳ୍ପାର ଅବତଳ
ଗଧିରଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଗିନ ସାହେବ “ବିଟକ ହେଲୁ
ଡ଼ କିମ୍ବାଦିଲୁ କମନ୍ତେ” ଖଣ୍ଡିଏ ସବୁଠା
ସାଇନ ଦୋଢ଼ ।

ତା ୧୨ ରଖ ଜଳ }
୧୦୮ ମହିଦା } କଷମଦ

HURRI CHURN BANNERJEE
Officializing Secretary
Cuttack Town Library.

ପାନ୍ଦିତ୍ୟ ଏହି ଶବ୍ଦକ ଉଚ୍ଛଳପାଠେକା ମଧ୍ୟାହନ

ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷା

ମହାଶୟଦ ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ଜଳଦାଗମରେ ପ୍ରାୟ ଶତକ
ବିଥର ଦେଖିଥିଲୁ ସେ, ଏହା ସମୟରେ ଏହା
ଦିଗରେ ଖର୍ବ ଓ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଖର୍ବ । ଏହା
ପହିପ୍ରାମରେ ପ୍ରଥମ ଚେତମାନଙ୍କରେ ଯୁକ୍ତ
ପେ ଅନୁଭୂତି କୁବା । ଓଟ (Watt) ସାବେଦ
ଧରେଣ୍ଡୁ ଉପାର୍କ୍ସମ୍ଭ୍ର (Forest Department)
ବୁ ପେର ଆସି ଏତିଶେଷଲେନ
ଉପାର୍କ୍ସମ୍ଭ୍ର (Educational Department)
ରେ ପ୍ରବେଶ କରଦାବୁ ଛେତି ଦେବ
ବାରୁ ଭାଇ ବିଟକ ଭଲେଜଲୁ ଧାରାନାମ
କ୍ରୋଫ୍ଟ (Croft) ନାହିଁବକ ଅଭିପ୍ରାୟ ହୃଦୟ
ପୁଣି ଅମ୍ବେମାଳେ ଅନୁଭବରୁ-ଶେଷରୁ
ବିଶେ ସେଥିର ସେହିଯଥି କିମ୍ବା ଅନୁଭବ ଦେବ

ଏପରି ଜୀବାଗନ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ବେମାନେ ଏକ ପରିବରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଳ୍ପ ପରିବରେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେଲୁ ଯାହାର ବାରଣ ଏହି ସେ ବଳଦେଶର ସେ କୌଣସି ପ୍ରାଚୀରୁ ସେ କୌଣସି ପ୍ରିନ୍ସିପଲ (Principal) ଅବନ୍ ସେ କୁଠବଦ୍ୟାରେ ଏକର ମାହେବଳ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ସ୍ଥବେ, ଏଥରେ ସନ୍ଦେଶର କୌଣସି ପ୍ରାଚୀ କାହାଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଶେଷ ଅଗ୍ରାହ ନିମନ୍ତେ ଜନ ସାଧାରଣ ମାହେବ ପ୍ରଗଞ୍ଚିତକୁ ଶୀଘ୍ର ଜାରି ଅନୁସର୍କୁ ବୋଲି କ୍ଷାର ବରନ୍ତି, ସେହେ ସେହି ଅହୁଁ, ନିର୍ମଳ ପ୍ରିନ୍ସିପଲ (Principal) ଅଧିକାରୀ, ମୋରିବ ଏକ ସମ୍ମୂରିତ ନ ହେଲ, ହେବେ ବନ୍ଦକାଳାଙ୍କୁ କାହାର, ତାହାର ଅଧିକାରୀ ନ ଅସିଲା କହିଯୁ ସମାନ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳ ଦରିସ ମକରମା ବିଶ୍ଵର କୁତ୍ତାର ତତ୍ତ୍ଵ ପିଣ୍ଡ ଶୁଗରୁ ଦେଖିଲା ମକରମା ପ୍ରାୟ ଅଦୌ ଦେଲାର ନାହିଁ । ତମରେ ବହୁରୁ “He is a better magistrate than a judge” । ଓେଟ (Watt) ମାହେବ କଙ୍କ ସମ୍ବରେ ସକ୍ଷିପ୍ତ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାଙ୍କ ସମ୍ମୂରିତପାଇଁ ଖଟର ନ ପାଇଁ କାହାରି ସେ ଏଠାଙ୍କ ଅସି ପୋଇଁ କାର୍ଯ୍ୟର ବର ନେବେ ରହୁ ସମକ୍ଷରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦାହା ଅଂଶକ କମାଦିପାଇଁ । କାରଣ ସେ ଏଥୁପୂର୍ବରେ ହୁଲୁକ ହଲେଲାରେ ଥାର (Thierville) ହରିନଶ୍ଶାର ପାଶା ଦେଉଥିରେ ଏହି ଏଠାଙ୍କ ଅସି ମଧ୍ୟ ସେହି କୁର ଖରିଶ କରିବେ । ତିକ୍ତ ଶଫ୍ରରେ ସେ କେବେ ତୁର ପାଇଦିଶିଯାଇଛି ବିଶ୍ଵର ଅକ୍ଷୟ ଏହା, କୋଧ କୃଷ, କାହାରି ଅବଳି ନାହିଁ । ଦେଖେଅରେ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରିନ୍ସିପଲ ଉତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମ ପାଥରେ ତାହାର ବଲେଲାରେ ଅନ୍ଧାପଦା କରୁଥିଲାମ୍ବିରୁ । ବିନ୍ତୁ ଧେ ବିଶ୍ଵପୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅଳିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନାହେ; କାହିଁଠି, ତାହାର କଣେ ଶାହ କି କେହି ଶବ୍ଦରେ ଏ କଲେଜରେ ମୁଖ୍ୟରୁଗୁପେ ବିଶ୍ଵା ଦେଇ ଆବହେ, ନାହିଁ ? ହମ୍ମେ କାର୍ବିବେ କିମ୍ବ (Croft) ମାହେବକର କଟକ କଲେଜ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରଦ୍ୱାରୀ ବିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ନାହେ କିମ୍ବ ଇଂଲିସ (English) ଶିକ୍ଷାକାଳା ପ୍ରିନ୍ସିପଲ ପଠାଇ କୁଳେ କ୍ଷେତ୍ର ପାଦେବଳ ମାନ କରି ପାଇବାକୁ ପାଇବିଲା ।

କୁଳ ପାତାର ଦିନେ }
କଟାଇବା } ଆଧିକାରୀ ବିଧିମୂଳ
ଗାଁଗାଁଗାଁ }

କର କରିବାରୁ ତୁଟୀ କର ନାହିଁ କି କରିବ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ସୁମଦାସ ମଧୁଳ -

ଗୁଣାର୍ଥିବେଷ ।

ମହାତ୍ମା, ଉଦ୍‌ବିଧାୟ ପ୍ରେସର ସୁଚିଖଳାର
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣ ସେବନ କରିବାରୁ ଅମୃତ ନାନା-
ବିଧ ସେବନ କାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସେଥା ଘାରବ
ଦୋଷ ଜାତ ଲୋକା, ଶିରପୋଡ଼ା, ପଦ୍ମପୁରୁଷ
କୁଟୁମ୍ବ ପାନ କଲୁ ସମୟରେ ମରିକାବାଟେ କେ-
ତେବ ଅନ୍ତରେ ନିଷ୍ଠାତ ଦେବାର, ବୌଧିବି ବସ୍ତୁର
ଦ୍ୱାରା ଫଳୀ ଭବିତରୁ ଓ ଭୂଷଦଂଶ ପ୍ରଦାନ ନାନା-
ବିଧ କରିଲ ଓ ସୁରପନ ବ୍ୟାଧରୁ ସମ୍ରୂପୁରୁଷ
ଅପରାଜିତ ଜଗତ୍ତି ଜ୍ଞାନ ସତ୍ୟ ସେବନାଶର
ଅମୃତଚୂର୍ଣ୍ଣହାସ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦପେ ନିଷ୍ଠାତ ଲାଭ କରି-
ଥାଏ । ଆମେ ଅପରାଜିତ ସମୀପରେ ଅଜୀବାର
ପୂର୍ବକ କରୁଥିବୁ ଯେ, ଆମେ ସେତେବଳେ
ଜାବିତ ଥିବୁ ଦେବେତିଙ୍କ ପରମାନ୍ତର ଏହ ପରମ
ଜୀବିତ ଗ୍ରହ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ମୋହିବ ଝର୍ଣ୍ଣକ-
ହାତ ସମ୍ବାଧାରଣା କ୍ଷାତ କରିବାରୁ କମାନ୍ତି
ହିଂସା କରିବୁ ଜାହିଁ । ବିଦେତନା ବରୁ ଏହ
ମହୋମ୍ବାର ମୁଖ ସମ୍ବାଧାରଣରେ ଜ୍ଞାନଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ସ୍ୟାଧଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ଅଜୀବ-
ରେ କାଳର କଶନ କବଳିଛେ ପଢ଼ିବ କୁଅନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଧ୍ୟାମାଚବିଜ ସହୃଦୟ

ମଦ୍ଦାଶୟ !

ଅପଶାକ ତମେନୁଥରେ ସିଦ୍ଧ, ସନ୍ତୁ, ଓ
ବନ୍ଦୁକାଳର ପ୍ରମେତ ଶୋଭାର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ତ୍ତବ ଅଛି । ଧେଇ ବୈଷ୍ଣବ ସେବନ କଲେ
ଅମ୍ବର ଶତାବ୍ଦ ତ୍ରୀତାର ବନ୍ଦୁକାଳର ପ୍ରମେତ
ସିଦ୍ଧ ଓ ସନ୍ତୁ ସେବନ ଏକାବେଳରେ ଅପ୍ରେରଣ
ହୋଇ ଅଛି । ଆପଶାକର ଏହି ଅମୁଳଚତୁର୍ମୀ
ମହୋତ୍ସାହର ସ୍ତର ଅମ୍ବ ଅମ୍ବର ବନ୍ଦୁକାଳର
ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ କରିବାକୁ ହୁଏ କରିବି
ନାହିଁ । ଏହି ସହିତର ଦଳାଙ୍ଗକୁ କିମ୍ବର
ପଞ୍ଚ ପ୍ରାମରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେବ ସେଥିଧାର ଅମ୍ବ
ସ୍ତର ସ୍ତରରେ ଲେଖି ପ୍ରାମାଜ କଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳୀଧୟୁମ୍
ସହ୍ୟୋଦ୍ରମୟକୁ ଦୋଢ଼ାଯାଇ ଦିନାଜପୁର

ମହାଶୟଦ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲୁ ସହରରେ ଯେ ଲୋକଙ୍କ
ବେଗର ପ୍ରାଦୂରାବ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ
ଆପଣଙ୍କର ଲୋକଠାର ବିଜ୍ଞା ଏହିପରିପାଳନ
ଦାୟିକ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ, ଆମେ ଏହାର ଲୋକ
ବିଶ୍ଵିନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଓ ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପଣଙ୍କର ହୋଇଥିବୁ ତାମା କହି ପାରୁ କାହୁଁ
ଏବଂ ଅଠବିଶଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବିତିହାସ
ବିବ୍ରା କରି ସମ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବେଳୀ କରିଥିବୁ
ବେଳକଳ ଗୋଡ଼ିଏ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ, ଆପଣଙ୍କର
ଜୀବିତ ସେବନ କରି ହତ୍ତିବାଦ ଅଳ୍ପ ଜୀବିତ
ସେବନ କରିବାରୁ ମୁଦ୍ରାସରେ ପଢିବ ଦେବ
ବୋଧ କରୁଁ ଅଳ୍ପ ଜୀବିତ ସେବନ କରି ତ
ଥିଲେ ତାହାର ଜୀବନ ରଖା ହୋଇ ଆଜୁ
ଦିର୍ଘବିଧ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବିତିହାସ ଅନେକ ପରି
ମାର୍ଗରେ ସେବ ନିବାରଣ ହୋଇଥିଲୁ । ଯାହା
ଦେଇ ଏହା ଗୋଡ଼ିଏ ମନ୍ଦର ଦୁଃଖର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଆମ୍ବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କାହାର ଏବଂ
ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଜୀବିତ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହି ଉପରେ
ନିଜ ବୃତ୍ତିଶୈଷତାରୁ ନିହିଁର ଦେବା କିମନ୍ତି
ସୃଜନକର୍ତ୍ତା ଅପରାକ୍ରମ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବିତ
ପ୍ରବାଳ କରି ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଅନୁର କହିପାରେ
ଯେ, ଲୋକଠାରେ ମନୁଷ୍ୟର ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷାବସ୍ଥାର ବେଳି
ସୁଦ୍ଧା ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବିତ ନିଯମିତରୁ
ସେବନ କରିଲେନେ ମୁକୁର ଦୟା ନ ଥିବ
ଆମ୍ବକବେଚନାରେ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିତ ସେବ
କରିବ ନାହିଁ । ଅତ୍ରନିବରତଃ ମାନ୍ଦର ଅ
କ୍ଷୁଦ୍ର ଶାର୍କନ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିତ
କରିବା ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏକୁ ଅର୍ଥ
ଦିନକା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଜୀବିତିହାସ ବିପ୍ରକାର
ସମ୍ବନ୍ଧର ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଳ୍ପକ ଦୁଃଖର ପରିଷ୍ଠା ଯେ, ଏଠାର ମା-
ନ୍ୟବର ତେଣୁଟି ବିଶେଷକର ସାହୁଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ
ପେଇବ " ବଣ୍ଣିର ଭାଷ୍ଟା ଲହୋର ଅମୁର-
ଧରି ଓ ଜଳନବରେ ବିତରଣ କରିବାକୁ
ନେବାକୁ ଗୀତିର ବହାର ଲାହାରି ।

ଏ ବ୍ରଜବିହାର ମୁଖ୍ୟାଧାରୀ
ଦେବକାର୍ତ୍ତ ପ୍ରେସ୍ଟ୍ ବନ୍ଦିଶକ୍ରମ ଅଣିବ,

ଅମ୍ବାଳ

ମିଶ୍ର ମହାରାଜ

ଗର କର୍ଷ ଅମ୍ବର ଉତ୍ତାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାଣ
ହିଶାନଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେଧାରୀଧୟ ମଦାଧୟ ଆପଣଙ୍କ
ନବଠରୁ ଯେଉଁ ଜଳମୂଳିଳ କୟ କର ସଲେ
ଅମ୍ବ ଅଛାଦର ସ୍ଥର ଭାବର ମହିରେଣ
ବିକାରିଣୀ ଶକ୍ତିର ସାଥେ ଦେଉଥିବୁ ।

ବୃଦ୍ଧ କଥାର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାନ୍ତି ଏହାରେ ଏହା
ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ସେହି ଅଧିକ କରିବା
ଯଥିଲୁ, ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ସହିଳ ହୋଇଥିଲୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ସେବର ପଣ୍ଡକାର ଦୋଷିଥିଲୁ
ସକଷ କର ବ୍ୟବ୍ଲେଙ୍କ, ଏହା ସେବନ କରିଲୁ
ଦୟା ଯାଇଥିଲୁ, ସମସ୍ତେ ଅସେବାଲାହି କର
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାର ଏଥିର ଅଳିଗିବି, ପଞ୍ଜି
ଅମ୍ବାକର ମର୍ବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରାଜିତ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀର ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚାଂଶ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କିନ୍ତୁ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଅଧିକରଣ କଲେବ୍ସିନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ
ଅନ୍ୟ କିଛି କୁଣ୍ଡେ । ଆମେ ସମ୍ମାନ ଓ ମୃଦୁ
ମହାବୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଜୀବ ଅନ୍ତରେଖ କିନ୍ତୁ
କୁ ପେ ଯେମନ୍ତ କି ବେମାନେ ଏହି ଅଧିକରଣ
କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ରଖନ୍ତି । କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରାଜିତଙ୍କ
ପାଦର୍ଥ ବି ସମୟରେ ବେମାନଙ୍କ ଏହାହାବ
ବିଶେଷ ଉପକାର ଲଭ କର ପାଇବେ । ଥ-
ମେ ଏହାକୁ ଅମ୍ବାଜିକ ପଥରେ ଗୋଟିଏ
କର ସୁରକ୍ଷା ଜୀବ କିମ୍ବା ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବା-
କ ବିଲବନ ପ୍ରମାତ୍ର ହୋଇଥାକୁ ସେ ଏହା
ଯେତୁ ମୂଳ୍ୟରେ କଣ୍ଠର କ୍ରେସ, ସେଥିର ଅବ-
ନ୍ଧପରି ।

ଅପର ମର୍ତ୍ତା କଲେ ଉପରିହୃଦୀ ହେବେ
ପଂକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଯାହା
କହୁଥୁଁ ଗାହା ସମ୍ବନ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ
କିଛି ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵାଳ କରି କହ ଲାଗୁ ।
ଜଗପାତର କବନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପାହମାନରେ ଅପ-
ଶୁଭ ଏହି ମହି ମଳ୍ପ ଜୀବିଧା ହୁଣ୍ଡ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ସମସତ୍ୟ ମୁଦ୍ରାପାଖୀଙ୍କ
ହେଉଥିବା ଦେଖାଇ ଉଣ୍ଡିଲା ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ଏକାନ୍ତରିଏକ ।

卷之三

- 60 -

କୁଳାଳ ପରିବାର

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦପରିକା

କାଟ ରଖେ ମାତ୍ରେ କିଲୋସଙ୍କ ୫୦୨୨ ମେଗା। ମୁଣ୍ଡାଶବ୍ଦି ୧୯୯୨ ଜାନ୍ମ ହେଲାଏ ପାଇଁ ନନ୍ଦବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅନୁମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨ ୯
ଜୀବନମାସିଳ	ଟ ୦ ୪	ଟ ୧ ୮

ଏହିର ଉଦ୍‌ଦିଲଦାର କାହୁ ବଳବମ ବୋଷ
ତଳ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀର ମଳିଖ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମା
ପାଇ ଅଛନ୍ତି ତେପୁଠା କଲେକ୍ଟରୀ ସମବ୍ୟା
ଲ ନାହାନ୍ତି । ରେଷନ୍ସିଭ ସମବାଦି ଅମ୍ବେ
ନେ ତ୍ରୁମବନଗଳଙ୍କ ଗର ସମ୍ବାଦରେ ଲେଖି
ଛି ।

ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ମାସରେ ଅଣିଷ୍ଟାଁ ପ୍ରକଳ୍ପକର
ଏହି ଗଣ୍ଡାଧିକ ପଦ୍ମନା ହୋଇଥିଲ ରହି-
ଛ ତେଣାରେ କେବଳ କଟକର ଜଣେ
ଅମୁଖୀ କଟକଟିବ ଶାସ୍ତ୍ର ଯେ ଏହି
ତଥିବନ୍ଦ ସାହେବ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ଥିଲେ
। ଉଚିତରେଣାର ତେଣ ଏବଂ ହନୋପ୍ରାଦିରେ
ତ୍ରୁଟି ହୋଇ ଅନ୍ତରୁ କେବଳ ଆଜନରେ
ଯାଏ ଦେବାର ଦାକ୍ତ ରହିଲ ।

ସରବାଟୀ ସବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ କଳା-
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳମାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାନ୍ତ ଅଛି ।
ଦିନମାନେ ଅଛି ଦୟାଗ କରି ଏଣେ ତେବେ
ଗାଇ ଥିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ତାଦାଙ୍କର ବନ୍ଧ ଶକ୍ତ୍ୟାନ୍ତ
ମାଧ୍ୟ ଦେଉଥାନ୍ତ । ପ୍ରଥାନ ମେଲିଆମାନେ ଧର
ନାହା ଏବଂ ଲୋକେ ନିଷ୍ଠିତ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଠାରେ ଦେଲା ଏବଂ ପୁଲୀର ରହିବେ ।
ମନ୍ଦରାମାନେ ଆପଣା ଶ୍ରମକୁ ଫେର ଥିବି
କୁ ଉପ୍ତ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ
ବ୍ୟାପତିଥାନ୍ତ । ଏଥରେ ଅନ୍ଦରକଳୀ ଦୁଇ

କେବାର ସମ୍ମାନିନା । ବଞ୍ଚିମାନ ଗରୁ ହେଉଛୁ
ସେଇନ୍ୟ ନଥରେ ପାଡ଼ା ଦୂର୍ବି ହେଉଅଛି ।

ମହିଷରୁଧର୍ମିତ ମହାମାନ୍ୟ ଶବ୍ଦର କେ-
ନରଳ ବାନ୍ଦାଦୂର କୟ ବିନ୍ଦୁ ନିବର୍ଣ୍ଣନ-
ପଢ଼ ବିଷୟକ ସନ ୮୮୯ ସାଲର ୨୭ ଅଜ-
ନର ଓ ଧାରୀର ବିଧାନ୍ୟାନସାରେ ଉଚିତିକ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ର ନୋଟେର ପଦ-
ନିବର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା କ୍ଷମ କର୍ମ କଞ୍ଚିତା
ବାରଣ ନିଷ୍ଠା କର ଅଛି ମଥା;—

କଟକ—ବାବୁ ଲୀଳମାଧବ ବୋଷ ଏମ-
ତ ଶେବ ଏଇ ଏବଂ ବାବୁ ହରିହରି ବୋଷ
ତ ଏ ଶେବ, ଏବଂ ।

ବାଲେଶ୍ୱର—ମୁହଁସେ ଅବତୁଳ ଶୋଭନ-
କୁଳ ଓ ପାତି ବମ୍ବରବୂଜ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ପୁଣ୍ୟ—ବାରୁ ଗୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ।

ମିଶର ଦେଶର ବ୍ୟାପାର କମିଶନ୍ ଜୁହଳ
ଲୁବ ଧାରଣ କରୁଥିଛି । ସୁଲତାନ ଇତିହେ-
ପାୟ ସମାଜମାନଙ୍କର ପରମର୍ଶ ପ୍ରତି କରୁଣ ନ
ଦେଇ ଏକାଶୀ ସମୟ ଗୋକମାନ ଭାଙ୍ଗି ଦେ-
ବାର ତେଣ୍ଡା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏକ ଅରେସାଧାସା-
କୁ ଲନ୍ଦୁଣ୍ଡିନୋପଳିଦକୁ ବକାର ଅଛିଲୁ ।
ମାତ୍ର ତହଁରେ କିମ୍ବା ଫଳ ଦେବାର ଦେଖା-
ଯାଇ ନାହିଁ । ଲଂକାଣ୍ଠ ପ୍ରାଚୀ ପଢ଼ିବ ବଣ-
ତଣ ଏହି ସେନ୍ୟ ସୁମନ୍ତର କରିବାରେ ବ୍ୟସ-

ଅଛନ୍ତି । ଚଳଇ ମାସ ତା ୧୦ ରଙ୍ଗର ପାରତାକ
ସବାଦରୁ ଲଖାଯାଏ ଯେ ଇଂଲଣ୍ଡର ପଲଟନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ ଅଛନ୍ତି ଆଜ୍ଞା ମାତ୍ରକେ ମିଶରରେ
ଆସି ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ଅଲେକ୍ଜାନ୍ଦର୍ ଯାତ୍ରା
ଦ୍ୱାରା ପାରିଥରେ ସବାଦ ଆସି ଥାଏ ବିଅରେ-
ବି ପାଦା ମହି ଦଳକୁ ଉପାର ସତ୍ତା କରି
ଥିଲେ ଏବଂ ସେଇ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର ପରମର୍ପ
ହେଲା । ବଦନ୍ତସାରେ ଉକ୍ତ ନଗରର ଶତା-
ଶିରେ ୧୫୦୦ ସେଳା ଏକଟିତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଆୟୋଜନ ସମସ୍ତ ହେଉ
ଅଛି । ଅବଧ ସବଳ ନାଲ ପଣ୍ଡରେ କୌଣସି
ବାଧାତ କଲ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧର
ଆୟୋଜନ ଦେଖି ସେ ପଣ୍ଡରେ ସମ୍ମିଳିତା
ରହ ଅଛି ।

ସିମଳାରୁ ଲାଭତାବ ଯୋଗେ ସନ୍ଧାନ
ଅସିଥିରୁ କି କଲିକଟା ହାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ
ଜଙ୍ଗ ସର ଶାର୍ଥ ସାହେବ ହୃଠା ନେବାରୁ ତାହା-
ଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କାଳରେ ମାନ୍ୟବର ରମେଷ୍ନନ୍ଦ
ମିଶ୍ର ଏକଟଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଜଙ୍ଗ ହେବେ । ହାଇ-
କୋର୍ଟର ଦିଖ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ମାନ୍ୟବର ମିଶ୍ର
ମନ୍ଦାଶୟ ଏ ପଦ ପାଇଗାର ଯୋଗେ ଦୋର
ଅଛିନ୍ତି ମାତ୍ର ଜଣେ କଳା ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଧାନ
ବିଶ୍ୱାଳୟର ପ୍ରଧାନ ପଦ ଲାଭ କରି ଶୈଳିକା-
ୟ ସିକିଲୀଯାନ ଜଙ୍ଗ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଉପରେ
କଢ଼ିବୁ କରିବ ଏହା ହି ସହ ଦେବାର କଥା ?

ଏସିପାଇ ଷେଷକାର ଦଳର ମୂଲ୍ୟକ ଛଠିଲା
ସମାଜ ଏହି ସେହିହଳ ଥାରୁ ଦୂର ଏକ ଶ୍ରୀ
ଇଂରାଜିପତ୍ର ମିନ୍ତା ମହାଶୟଙ୍କ ନିଯୋଗ ଦିଗୁବି
ରେ ଅନେକ ସୁଖି ଦେଖାଇ ଦୁଲେ ମାତ୍ର ସେ
ସମସ୍ତ କାହିଁ କର୍ମ୍ୟରେ ଅସିଲ ନାହିଁ । ମହାମା
ନ୍ଦ୍ର ଲିର୍ଡ ରିପନ ଷେଷକାର କୁହୁକରେ
ଦୂରବାର କୌକ ନାହିଁ । ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଉଦାରତା
ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଶ୍ଵରେ ସେ
ସମ୍ବାଧୀ ଭାଇତର୍କର୍ତ୍ତରେ ଦେହ ସୁଖବାଚି ଫଳ
କୁ ଫଳ ଥାରୁ ଥୁବା ସୁଲେ ସେ ବିକଳା ଧଳା
ଦିନ୍ତି ଦେଖି ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗ ଅନୁଦରଣ କରିଲେ ?
ସମସ୍ତେ ଅଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଲିର୍ଡ ରିପନ
କୌଶଳ କଥା ନ ଶୁଣି ନିୟମ ବିଶ୍ଵର କର
କେ ଏହି ଜାହାହୀ ପ୍ରଭ୍ୟକ ହେଲା । କର୍ତ୍ତମାନ
ଆସେମାନେ ଆଜନ୍ମିତ ହୋଇ ବହାଲୁ ଧଳ୍ୟ
ଥାନ୍ ବହୁଅରୁ ।

କୁଟକ ମିଶ୍ରନାଥପାତ୍ରର ବାର୍ଷ୍ୟ ।

କଟକ ମିହନ୍ତିପାଳିଟ ଅପଣାର ଗୋଡ଼ିବ
ଦୁମ ଲାଖିପାଇ କହିର ପ୍ରକାର କରିଥିବାର
ଶୁଣି ଅମେମାନେ ଅବଶ୍ୱ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ
ଅଛୁଁ । ସମ୍ବାଧ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏଣିକି
ଲୁପରୁଷର କେହ କରିବ ନାହିଁ ହୋଇ ଅବୁ
ଦିନ ଜନେ ପେଟ୍ ଅଛି ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହୋଇ
ସୁଲ୍ଲ ଏବଂ ଯହିର ଅନ୍ତର୍ଭାବାନିତା ଅମେମାନେ
ସବ୍ରାଧାରିଣ୍ଠି କଣାଇଥିଲୁଁ ମିହନ୍ତିପାଳିଟ
କମିଶନରମାନେ ଗତ ଅଧିକାଳରେ ଜାହା
ଅନ୍ତିକ ସଂଶୋଧନ ଦର ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ
ସମ୍ବାଧ ଏହ ଅଦେଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଠି କ ଉଚ୍ଚ ନିୟମ
କେବଳ ଲାଲବାଗ ପାଠକଠାରୁ ଅଧାରିତ
ହିତେସି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତବ ଦୂର ପାଖରେ ଏବଂ
କଳାପିତାରର ଏକ ଅଂଶରେ ପ୍ରତିକଳି
ହେବ । ସମୁଦ୍ରାୟ ନଗରକୁ ପାତ ଦେଇ
କେବଳ କବରେ ଉଚ୍ଚ ନିୟମ ଜାଗା କରି
ବାରୁ କଣାଯାଏ ସେ କମିଶନରମାନେ ଅପଣ
ଦୁମ ଲାଖିପାଇ ସୁବା କେବଳ ଜିବ ରଖିବ
କାରଣ ଏହା କିଅଛନ୍ତି ନଗରର ଏହ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କର୍ତ୍ତମନ ବଢ଼ୁ ମହାକଳ ଏବଂ ହେ କାନ୍ଦିଲୁ
ହାର ହିନ୍ଦିକ ଲାଗୁ ଅଛି । ଏଠାରେ କୋଠ
ସର ଯେତେ ଶାର ହେଉଥିରୁ ଏମନ୍ତ ନଗ
ରିବ ଅନ୍ୟ କୌଣସିଟାରେ ଦେଇ ନାହିଁ
କୋକ କମିଶନ ଘର କର ସୁକା ଆଚଳା ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିବୁଦ୍ଧ ଅଥବା ଅଧିକ ଲାହ ଗାସରେ କୋଠ

ଗର ନିମ୍ନଣ କରୁଥିଲୁଗୁ । ଏ ଅଳକର ନିବାସୀ
ବା ହୁମ୍ମାହାତିମାନେ ଥିଲନ ଜ୍ଞାନୀର ଅପେ
କ୍ଷା ରଖି ଜ୍ଞାନୀର ସବୁରେ ଏଠାରେ ଅଳକ
ଜ୍ଞାନୀ କୁରିବା ଦେବଳ ବାଦାଦୂମ ଦେଖାଇବା
କହ ଅଛ କହ ନୁହ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସେହି
ଦୂର ଗୁର କଣ ଦୁଃଖୀ ଲେବ ଅଛନ୍ତି ଦେବଳ
ସେମାନଙ୍କ ଉଠାଇ ଦେବା ଏଥିର ତୁ ଯୁଦ୍ଧ
ଅନୁମିତ ହୁଅଇ ଏବ ମିଶ୍ରିଷ୍ଟିଧିଲ କମ୍ପିଯନର-
ମାନଙ୍କର ସେବେ ଏହାହିଁ ବାଜା ତେବେ
ଦୁଃଖୀ ଲେବିଲର ଦରଦୁଲାଭ ଧଳ ଲାହ
କରିବାକୁ ଲାଭ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ
ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାପୁ କର ଦେବାର
ନିୟମ କଲେ ପ୍ରଶାନ୍ତିମାଯ ହୁଅଗୁ । ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ସେ କମ୍ପିଯନରମାନେ ଅପଣା ବିଦବ
ରେ ବହି ହୋଇ ହୁଅଛି ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି
ଆଦୌ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରକାଶ କର ପାରୁ ନାହିଁ
କେବେ ଏମାକେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶିଖ

ଅନୁକ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଏହି ଅଖି
ବେଶନରେ ଦିନିଶ୍ଵାସରମାନେ ଏ ନଗରର
ମାତ୍ରା ଚିକିତ୍ସାକୟୁଳୁ ପ୍ରଥମଙ୍ଗୋର ଘାସପା-
ତାଳ ଛାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନଗରର ସକଳ ବଜାର
ଓ ଗଲରେ ସାମନ୍ ବେର୍ଜ ଅର୍ଥରୁ ସଫେର
ଗଲୁଁ ବଧାଇବାର ଅନ୍ତରେ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି
ଦକ୍ଷ ତାଙ୍କରେ ପ୍ରଫେରି ବଜାର ଓ ଗଲର
ନାମ ଇଂରାଜ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଅମରରେ ଲେଖା
ଯିବ ଯେ ଗାହା ପଢି ଲୋକେ ଥାର ବଜାର
ହେବେ ନାହିଁ ସକଳରେ ବଜାର ଓ ଗଲର
ଗାମ ପଢି କେବେ ।

ପ୍ରଥମଶେଣୀର ବାମପାତାଳ ହେଲେ
ସେବେ ମେରିବର ଅଧିକ ଭିପବାର ଦେବ
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନାପେଣା ତୁଳଶେଣୀର ଭାଙ୍ଗୁର
ଏବଂ ଭର୍ତ୍ତମ ଆଶଧ କବ ଦେବ କେବେ ଅଚିକା
ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଟକ ନୋହିଲେ ନାମ ପାର
ବର୍ତ୍ତନରେ କି ଫଳ ? ସାରନ୍ତି କୋର୍ତ୍ତହାତ
କିମାରି? ଭିପବାର ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ସଥା
ରଖିବ ପଶୁରେ ଜହାନ୍ତିର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ରିତା ଅନ୍ତରୁତି କର ପାରୁ ଜାମୁଁ ବାସୁଦେବରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପଣୀକାଳ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ
କଳ ଯୋଗାଇବା କିମ୍ବାଦ ଶତ ପଇ ଖୁବୁଛିଲା
ଆହାବ ଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟନ୍ତେ ନିର୍ଭଲ୍ଲସୀଯାଲିତର ଅନ୍ତରୁ
ଅଲୋକପ୍ରଦାନ ଏବଂ ସାଲନ କୋର୍ତ୍ତ ଇତ୍ତାଥ
ଯୋଗୁ ଓ ଅନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପଦ କରିବା

କେବଳ ଦୁଃଖଲୋକଙ୍କ ବେଦରେ ଗୋଟି
ଦେଇ ବଡ଼ଲୋକର ସୁଖବର୍ଷନ କରିବା
ଜହାନାର କିଛି ନୁହନ । ଯେଉଁ ଥିଲା ଏହି
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟୟ ଦେଇଅଛି ଯେବେ
ଭାବାର କେବେବୁଦ୍ଧିଏ ସଜକର କର ନାହିଁ
କିମ୍ବା କେବେବୁଦ୍ଧିଏ ଧୂମରଣୀର ପଦ୍ମାଭାର
ଏହି କର୍ତ୍ତର ଦୋଷ ଆଶ୍ରାମେ କେତେ ମନ୍ଦ-
ନ ହୁଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ନୁଅକଥା କି କଲେ କି ନାମ
ଦିଦାରକ ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅଇ ଏହି
ହେଉ ଏ ସମ୍ପ୍ର ଅଭିନର ହେଉଅଛି ।
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଅଳ୍ପଦିନ ଭଲେ ଭାବିଷ୍ୟକେଆର-
ମାନ ସାହେବ ଜ୍ଞାନମାହାଲର କୌଣସି ପତିଗ
ଜ୍ଞାନେକୁ ପରିଷ୍ଵର ରଖିବା କାରଣ କଲେବ-
ଟର ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ହୁକୁମାମା ଜାଗା
କର ଦୂରି । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଏହି ସମ୍ପଦ
କଷ୍ଟପୂରେ ଅଧିକାର ନ ଦେଖାଇ ଜ୍ଞାନମାହାଲ
ଅନୁର୍ଗତ ଜଙ୍ଗମନର ବା ଅଦାଳର ଧୂମରଣୀ-
କୁ ପରିଷ୍ଵର ରଖିବାପାଇଁ ପରୁଆଜା ଜାଗା
କରି ଥାଣେ ଦେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ତାହାର
ଧନବର୍ଦ୍ଧନ ହିଅନ୍ତା । ବ୍ୟାଧ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏତେ
ଧର୍ମଧାରର ପ୍ରସ୍ତୁତକଳ ବି ?

ଅମ୍ବର ସନ୍ ସମ୍ବାଦୀମୁଁ ସବାର
ବିବରଣୀ ।

ରହୁଥୁ କି ଶ୍ରୀନାରାଯଣ ଏଠା ସୁଧାଖାନାରେ
ଯେଉଁ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲ ଏକ ପହିଁ ର ସମାଦା-
ନ୍ତ ନଳଥୁ ହବେ ଅମେରିକାରେ ଲେଜିନ୍‌ହଲ୍‌
ଏହର ସଙ୍ଗ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଦେଲ୍ ଏ ନଗରରେ
ଦେଆ ଯାଇ ନାହିଁ । ନଗରତାଙ୍କୀ ସଙ୍ଗ
ଜୀବିଦାର ଗର୍ବମେହ କମର୍ଜ୍‌ଯୂ ଟ୍ରେନ୍ ମହାର
ମହାଜନ ଦୋକାନଦାର ପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟ ଏତେ କୌଣ୍ଡିନ୍
ଏକଟିଭ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଦୋମହଳ ଦର
ଭବର ଛତା ଦୂରପ୍ରାଣ ବାରନାରେ ମଧ୍ୟ
ହାଳ ହେଲ ନାହିଁ । ଅନ୍ତେକ ଲେନକ ପ୍ରାନ ନ
ପାଇ ଫେର ଗଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଲେନ
ତଳେ ହିତା ହୋଇ ରହିଲେ । ସଜ୍ଜନ୍‌ହାର
ଏବଂ ବାରନାରେ ପ୍ରାୟ ୧ ୩୦୦ ଟଙ୍କା
ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀନାରାଯଣ ଦହାଖଲାଳ
ପଣ୍ଡିତ ସହ୍ୟତ ପଦରେ ବରଗ ଦୁଆନ୍‌କ୍ଷେ
କଳ ମୁହଁକଥାରେ ଏନାରକୁଟେ ଦୂର ସମାଜ
ସଜ୍ଜାରେ ସଜ୍ଜାରେ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରାକାର କଲେ
ଏବଂ ଯୋଗନା ସହିତ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚ
କଲେ । ବାହୁ ବରବରିଦି ବୋଲି ସଜ୍ଜାର ପ୍ରଥମ

ଚର୍ବାରଣ ଏହିପର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶାସନକୁଠି ଜମନା ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଅସ୍ତ୍ରଦେଖିତାମାନେ ଯୁଦ୍ଧବେଳାଟି ଆଜନ ଏବଂ କୃତିକାଳୀ ସହିତ ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ରାଜନୀତି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃତ ରାଜା ବିଶେଷ ତୋମପତ୍ରା ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ବାବୁ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦନ ରଞ୍ଜ ସମର୍ଥନ କଲେ । ଉତ୍ତରାତ୍ମକ କୁଳ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦନ ଦାସ ଦୁଇଯୁ ନିର୍ବାଚନ ଏହିପର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି ଏ କରିବ ତେଣାର ରାଜଧାନୀ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟର ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ହେଉ ଥିବାରୁ ଏକ ନାମା ବିଷୟରେ ଏହା ବଜାଲାର ଅଳେକ ନଗରପରି ଉତ୍ସବକ ନରୀକାଳୀ ଏଠାରେ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଣାଲୀକାରୀ ସଙ୍ଗ ସଙ୍ଗଠନ ବିଧବସ୍ତା ପ୍ରକଳଣ ହେଉ ଏବଂ କମିଶ୍ନର ଏବଂ ସ୍ଥାନ୍ୟ ବୋର୍ଡର ସର୍ବାପରି ଗବଣ୍ଟୀମେଘ୍ନକାନ୍ତ ନିୟମକୁ କି ହୋଇ ସର୍ବାନିମନୋମାତ୍ର ଅନୁସରେ ନିୟମକୁ ହେଉନ୍ତି । ହାଜି ଅବଦୂଲରହମାନ ମୂର୍ଖ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ବିଶେଷବିହାରୀ ମିତ୍ର ସମଥକ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ବାବୁ ଯୋଗେରାତନ୍ତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଏହିରୂପେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି ଉପର ଲାଗୁଇ ନିର୍ଣ୍ଣାରଣମାବ ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ରାଜନ ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ବଜା ପ୍ରଦେଶର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ୟ ଗଣ୍ଡିରଙ୍କ ଗୋଟିଏରେ ଏ ସର୍ବାବ ବିବରଣର ଏହିପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରକଳପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତକୁ ପ୍ରେସର ହେଉ । ବାବୁ ପ୍ରିୟନାଥ କୁଟୁମ୍ବା ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ ଏବଂ ବାବୁ ହରତରଙ୍ଗ ପାନର୍ଧୀ ସମର୍ଥନ କଲେ । ବାବୁ ହରବିହିତ କୋଷ ବାବୁ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦନ ଦାସ ବାବୁ ଯୋଗେରାତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ବାବୁ ପ୍ରିୟନାଥ କୁଟୁମ୍ବା ଉଠିରେଲେ ଏବଂ ବାବୁ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦନ ରଞ୍ଜ ବାବୁ ବିଶେଷବିହାରୀ ମିତ୍ର ଏବଂ ବାବୁ ଦରତରଙ୍ଗ ବାନ୍ଧବଙ୍ଗ ଦେଶୀୟ ରାଜାରେ ବନ୍ଦିତା କରିଥିଲେ । ପ୍ରାନ୍ତରାଜୀବି କୋଳ ରମୋଟ ବାବୁ ରାଜାର ସାର୍ଵାଶପାଠକମାନଙ୍କ କି ଶିଖା ନିମିତ୍ତ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲି ଯଥ ।

ନାରୁ ଦେବକଣ୍ଠର ହୋଷ କହିଲେ କ
ଆଜୁଧୀପନଚାପ ସେଇଁ ମହାଭାତ୍ରିତ ଉତ୍ତର ରଘନ
ଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କେଇଥାକୁନ୍ତି ଜହାନ୍ତରେ
ସେ ସମୟ ଭାଇତାପିଲର ଖୃତକାର ପଦ
ହେଲାଅଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଆବାହିମିନେ ସେହି ବୁଦ୍ଧି
ଜାଗ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଏଠାରେ ସମବେଳ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଦାନ ଏକା ଝଂଖକଳ

ପର ସ୍ଵାଧୀନଟିଯୁ ଜାତିକର ଗୌରବ ବିସ୍ତୁର
କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଲଞ୍ଜ ରପନଙ୍କର ମହା ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରଣ ଏବଂ ଦୟାଶୀଳ ଶାଶ୍ଵତ ଏଥିରେ
ପ୍ରତିବିମ୍ବ ହେଉଥିଲା । ଏହାହାର ଭାବରେ
ବର୍ଷରେ ନୂତନ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ଏହି
ଦାନଟ ଭାବିତାମିଳ ସ୍ଵାଧୀନଟର ସନନ୍ଦବ୍ରତ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । କେହିଁ ସକୀର୍ଣ୍ଣ ତୃତୀୟ ଇଂରାଜ
ଏ ଦାନର ବିରୁଦ୍ଧରେ କେତେ କଥା ଲହୁ
ଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏହା ଭାବର ଏବଂ ସ୍ଵାଧୀନ
ଇଂରାଜମାନଙ୍କର ଜାଗାୟ ଭାବ ନୁହିଲା । ବିଲ-
ତର ସାହିପଣ୍ଡା ଏ ଏପକାର ଦାନ ସକାଶେ
ଲଞ୍ଜ ରପନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ
ଏହା ଇଂରାଜ ଜାତିର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ମୁକ୍ତ-
କଣ୍ଠରେ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁଥିଲା । ମହିମତି ଲଞ୍ଜ
ରପନ ଯେମନ୍ତ ଭିଦାର ଓ ଭିନ୍ନ ମାତ୍ରର
ଅନ୍ସରଣ କରି ଆଚୁମା ସକ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଦେମନ୍ତ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଭିତର ଯେ
ଏ ଗୁରୁତ୍ୱର ବହୁବାର ଯୋଗ୍ୟତା କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା
ପ୍ରତିପଦ କରିବୁ । ଅବଧି ଦେଖିଯିମାନଙ୍କୁ
ଯେତେ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକାର ଦୟା ଯାଇଥି
ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ ନିର୍ବାହ
କରିଥିଲା । ଆଚୁମାପନରେ ମଧ୍ୟ ସେହି
ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏବଂ
ତେତେବେଳେ ଏହାର ଶତ୍ରୁମାନେ ଲହୁର
ଦେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବାରୁ ମଧ୍ୟପଦନ ଘାଡ଼
ଭାରତୀୟର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ମୁମଳମାନଙ୍କର
ଅବସ୍ଥାର ଏବଂ ଇଂରାଜଙ୍କ ଏ ଦେଖ ଅଧିକାର
କରିବାର ଯୋଗ୍ୟତିକ ବିଷୟମଳ ପୁରଣ
କରିବ କହିଲେ କି ଭାରତବାହିମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଇଂରାଜ ସେ ସାଧାରଣ ଦାନ କରିବେ ଏଥିରେ
ବିନ୍ଦୁ କିଛି ନାହିଁ ତାହା ଉସମାନଙ୍କର ସ୍ଵାତ୍ମ-
ଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ । କ୍ରିୟେଷ୍ଟିକ ପ୍ରବଳ ଧର୍ମ
ଜମ୍ବା ଦେଲେବେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ଭେଦବିଭାଗ
ଶାସନ କରିବାକୁ ସୁଧା ମଣିଷୁ ନାହିଁ । ନିଧ୍ୟ
ଓ ଧର୍ମ ବଳରେ ପ୍ରକାଶ ମନ ଆକର୍ଷଣ
କରିବା ଏଥାକର ପ୍ରକାଶ ଶାସନପ୍ରାଳୀ
ଅଟଇ । ଏତେକାଳ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନ ଓ ସହିତ
ଶିଖାଇ ସେମାନଙ୍କ ସେ ଗନ୍ଧାର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଆଗ୍ରାପନର ଭାବ ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ଭାବୁ
ଅନ୍ତର ସାଧାରଣ ଦାନ କରିବେ । ବିନ୍ଦୁ
ନିଧ୍ୟପଦନ ବିଷ କହିଲେ କି ତେଣାର ପୂର୍ବ
ଅବସ୍ଥା ଯାହା ଆର ଗଲ ୧୫୧୦ ବର୍ଷ ହେଲା
ଯତାରେ ସିନ୍ଧାର ଭାବ ଦେଉଥିଲା ପ୍ରକାଶ

ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧ କରିବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାୟମାନ
ପ୍ରସ୍ତୁ ହୋଇ ଯୋଗିଭାର ପରିୟେ ଦେଉ
ଅଛିନ୍ତି । ବାଣିଜ୍ୟ ବନ୍ଦବସ୍ୟର କୃତି ସଙ୍ଗେ
ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ସହିତ କୃତି
ହେଉଥାଏ ଅନୁବନ୍ୟ ବିବ୍ୟାଳୟର ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ
ସାମାଜିକ ଦେବାଳିଦାର ସୁଭା ଦ୍ୱାବିମମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟର ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେଉଥାଏ । ଏପରି ଅରସ୍ତାରେ
ସେହିମାନେ ହୋଇନ୍ତି ବି ଏଠାରେ
ଆତ୍ମଶକ୍ତିପ୍ରତିଶଳୀ ଚଳାଇବାର ସମୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ସେମାନେ ମହିତ ତୁମରେ
ପଡ଼ିଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଏପ୍ରକାର ଗୁରୁତର ବିଷ-
ସ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଏକାବେଳକେ ସମ୍ମୁଖୀ
ଯୋଗିଭାର ଦେଖାଇବେ ଏପରି ଆଖା କରିବା
ଅପେକ୍ଷିତି ଥିଲା । ଦ୍ୱାବିମମାନେ ବାର୍ଷିକାର
ଏହିପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋ-
ବର୍ଣ୍ଣିତା ଲାହ କର ସୁଦା ଯେତେବେଳେ
ସମୟରେ ତୁମରେ ପଡ଼ିଥାଏ ସେ ସ୍ମଲେ
ଅନୁଭ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ କଥା ତେବେ ମାତ୍ର । ବିନ୍ତୁ
ପ୍ରଥମେ ତୁମରେ ବୋଲି ସେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଏ ଭାବ ଦିଆ ଯିବ ନାହିଁ ଏହା ଯୁକ୍ତିପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ
ନୃତ୍ୟ । ପେବେ ଭାବ ଦିଆ ନ ଯାଏ ତେବେ
ସେମାନେ କବାଚ ଶିରିତ ଦେବେ ନାହିଁ ।
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାହସ ଓ ଧୈର୍ୟଭାବ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ ସେ କେବେ ତୁମରେ ପଡ଼ି ପରିବେଳେ
କାହାଙ୍କ ଟଳମଟଳ ହୋଇ ପ୍ରତିମୃତ୍ୟରେ
ନିକଟପୁ ସାଧାରିତ ପଥରବସି ଉପରେ କରୁଛି
ପଢ଼ିବାର ଆଶକା ସ୍ମଲେ ଯେଉଁ ନାବକ ସାହସକୁ
ଅବଲମ୍ବନ କର ମଙ୍ଗଧସକୁ ମାତ୍ର କରିଥିବ ସେ
କେବେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ନ ପାରିଲେ
ସୁଦା ତାହାକୁ ପ୍ରକୃତ ନାବକ ବୋଲି ଯିବ ।
ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ସମୟରେ ଦଶାଖ
ହୋଇ ମଙ୍ଗଧର ପାଖକୁ ଯିବ ନାହିଁ ତାହାକୁ
ଦେହ ଭଲ କହିବେ ନାହିଁ । ଅତିରିକ୍ତ ଏଠା
ଲୋକଙ୍କୁ ଭାବ ଦିଆ ଗଲେ ସେମାନେ ତାହା
ନିର୍ବାକ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଏବଂ
ଜାହିରେ ସଫଳ ହେବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶ୍ରନ୍ତିପଲ ଇତ୍ୟାଦି ତ୍ୱରିତ-
ହାବି ବୌଣସି ଉପକାର ନ ହେବାର ଏକମାତ୍ର
କାରଣ ଏହି ବି ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ ଭାବ
ଦିଆ ନାହିଁ ନାହିଁ । ଦ୍ୱାବିମମାନେ କେବଳ

ପ୍ରସାଦାବଳୀ ଏବଂ ଧନଲୋକଙ୍କୁ ସାଧାରଣଙ୍କ
ପ୍ରକଳିତସ୍ଵରୂପ ସତର ମେତା କଷ୍ଟକୁ କରିଛି
କିନ୍ତୁ ଧେମନେ ବୃକ୍ଷକୁ ଲାହିଁ ଯେ ଗାହାର
ଖଳ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମେତେ ଅସକ ସେ ସାଧାରଣ
ଶକ୍ତି ଦାତାଙ୍କଠାରୁ ହେତେ ଅନୁଭବରେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟର
ବରତି । ସତରାଂ ଉତ୍ସବରୁ ସହାନ୍ତରୁ ଥର୍ବବ-
ବୁ ଶାହାଙ୍କଷାର କୋର୍ଜେ ବାର୍ଷିକ ଦୂଆରୁ ନାହିଁ
ପ୍ରକାଶନେ ସତର ମନୋକାନ୍ତ କରି ସେମର
ଅଣିବ ନାହିଁ । ତହିଁରେ ଅବସାନ ଦର ଫଳ
ଧରିବ । ବାରୁ ପ୍ରିୟନାଥ ଗୁରୁର୍ଜ୍ୟା କହିଲେ କି
ଅଣେ ପଢ଼ିବା ଶିଖା କରି ପାଇଁ ପଣିକୁ
ଭେଜିବା ସ୍ଵର୍ଗ ସେମନ୍ତ ବାସ୍ୟାକି ଲୋକେ
ଉତ୍ସବରୁ ହେଲେ ଶାହାଙ୍କ ଅସ୍ତରାସନର ଭାବ
ଦେବା କଥା ବିକ୍ରି ଅଟିଲ । ଏଣିରେ ନ
ସବୀନେ ଧର୍ମବିବାରୁ ଅଣିବ ନାହିଁ ଏଥରେ
କେବେହେ ବିଷବରେ ହତିବାରୁ ହେବ ହତ
ମହ ଶାହା ନ ହେବନ୍ତି ଶିଖାର ଅଳକ ଭିଷମୁ
ନାହିଁ । ଅପ୍ରାପ୍ତର ଯୋଗଦାନ ଏପରି
ନୁହୁଣ ବି ଯାହା କାହାଟାରେ ଥିବା ଅସମବ ;
ଏମନ୍ତ ଦେଖା ଯାଇଥାରୁ ଯେ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର
ଅନୁଭୟବରେ ପିତୃକୁଳ ହୋଇ ବସୁ ପରି-
ବାହ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ରକ୍ଷାବେନ୍ଦର
ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହେତୁ ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଅସ୍ତରାସନ ହେବନ ଏଥର କୁମୁଦ ଭାବ
ବୁନ୍ଦେ ଆହ କହି ନୁହୁଣ । ଏଠା ନେବେ ସେ
ଭାବ ବହନ କରିବାକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି କର୍ତ୍ତରେ ସନ୍ନେ-
ହ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାର ମେନ୍ଦରମାନେ
କେବନ ସାହମରର ପାଇଅ ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତରେ
ଅସମିନ୍ଦ୍ରିୟ ଶିଥୁର ଭିତ୍ତିରୀବା ନିରାକାର ଅନୁଭବକ ।
ନିରାକାର—

ସମୟକର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତନ ଓ ପାଆଯେ ଗଲି
ହୋଇଥିଲା ଓ ଧନ୍ୟାମୁନ କରିବାକହାଣ୍ଡ ସହି-
ମନେ କରିବେ ଅନନ୍ତ ସମ୍ମନ ପ୍ରକାଶ ଛାଇ-
ଥିଲେ । ସମୟ ତୃତୀୟ ବକ୍ତଵ୍ୟାମଙ୍କରେ ବାର
ମଧ୍ୟବଳ ଦସ୍ତ ଏବଂ କରିବାକାଣ୍ଡ ଗଠିର୍ବାଳ
ବାନ୍ଦମା ବର୍ଷାରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିପ୍ରଯୁକ୍ତ କୋଷ
ହୋଇଥିଲା । ପାୟ ଦୂରଦୟକା କାଳରେ ସତ୍ତର
କାର୍ଯ୍ୟ ଥେବ ହେଲା ଏବଂ ସତ୍ତରିକାଙ୍କ ଧନ୍ୟ-
କାଳ ଥଥ ଯାଇଁ ସତ୍ତର ଭଙ୍ଗ ହେବା କାଳରେ
ମୋଟର ବିତ୍ତ ବୌଦ୍ଧବକଳର ଗଠନ ହୋଇ
ଥିଲା ସେ ଶାହା ନ କେବଳ ଏ ପ୍ରୟାବ ମେଲ
କରି ନ ଆବୁ । ପଢ଼ାଇଛ ଏହି ସେ ରେଖ
କାହା ବିତ୍ତ ଦେଇବାର କାଳର୍ଯ୍ୟ ଅପାରା

କୁଳ୍ପି ଇଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶ୍ରମି-
ପାଇଟୀର କାର୍ଯ୍ୟର ଦୂଦାଦରଙ୍ଗ ସୁର୍ବେ ନେଇ
ନିର୍ମଦିଷ୍ଟିଲ ବରିଶୁଣେର ଅଗର୍ଥକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ
ଦେବାର କହିବାରୁ ଝାଡ଼ିଲ ଉଚିତ୍ସିଅର କାର୍ଯ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ରମେହଳ ଜୟ ତହୁଁର ସ୍ଵରବାଦ ଦିରବା
ସକାରେ ଦଶ୍ତିମନ ହୋଇ ଦୂର ଏକକଥା
କହିବା ମାତ୍ରକେ ଦର୍ଶକମାନେ ଘନ୍ଯ ବରତାଳ
ପ୍ରଦାକ ଦୂରକ ତାଦାର ମହିଁ ବନ ଛର
ଦେଲେ ଏବ ସେ ଆଉ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ତହିବାକୁ ଅନ-
ସର ନ ପାଇ ତୁମ ହୋଇ ଆମା ମୁନକୁ
ଫେର ଅସିଲେ । ସେ ମନେ ରଖିଲେ ସେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶ୍ରମିଷ୍ଟିକାର କାର୍ଯ୍ୟ ତୃତୀମ ଏବଂ
ପାଦୁଦିଶାକ ସନ୍ତୋଷ ମନ୍ତ୍ର ବଢ଼ିଅଛି ବୋଲି
ଉଠୁଣ୍ଡ ସହିଲ୍ଲ ଦିନାର ଦେଇ ପାଇଲେ
ମର ଏଠା ଲେଜିଛର ମର ଯେ ତହୁଁର
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କପଥର ତାଦା ସେ ଅନେକ ବଜ୍ରାଙ୍କ
ମୁଖର ଶରୀ ଏବ ଅପର ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ଭବରୁ
ଜାଣି ପାଇ ସବ୍ରା ତାଦାର ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ
ଦେଲେ ନାହିଁ ବଢ଼ ଆୟୁର ବିଷୟ । ବାପୁ
ବରେ କେହିଁ କହା ଏଠା ମିଶ୍ରମିଷ୍ଟିକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବ ଅନେକ କମିଶ୍ନ୍ରମକର ଅମନ୍ଦୋ-
ଶୋଭା ଏବ ଜାର୍ଦ୍ଦ ଶିଥିଲତାକ ସଥେକୁ-
ଦୂଷେ କିମ୍ବା କରିଥିଲେ ଏକ ଅମ୍ବେନ୍଱େ
କେଇକ ସ୍ମୃତ ଦେନ ପୁନଃସୁନ ଏ
ବିଷୟରେ ପାଦା କେଇଥିରୁ ପହଞ୍ଚିବ ସର୍ତ୍ତ-
କତା ପ୍ରବିପାଦନ ଦରଥିଲେ । ଟକ୍କାମାରୀଙ୍କ
ହିତମନାରେ ନଗରର ଅରସୁଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି
କର ଯେବେ କମିଶ୍ନ୍ରମକେ ଉଚିତ ବିବେ-
ଳା ସବୁକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଥାନ୍ତୁ କେବେ
ପ୍ରକାଶ ସରାରେ ତାଦାଙ୍କ ଦିନୁକରେ ଏପକାର
ମର କହାର କେହିବିଦିକୁ କରିଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ସହ୍ୟମନ୍ତ୍ରି କାହା ଅନୁମାଦନ କରିଲେ ନାହିଁ
ଏହପର କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅସ୍ତରାମନ ପ୍ରଣା-
ଳିବ ଅଧିକ ଶୌରତ ବଢ଼ିଥିବ ଏବ ତାଦା
ପ୍ରାଣ ଲାଭ କରିବା ହାରିବ ପକାମାଧ୍ୟାରକର
ମନ ଏତେ ନାହିଁ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ବେନ୍଱େ
ଆଗ କରୁ ବ ଜାର୍ଦ୍ଦମାନେ ଏଥରୁ ପ୍ରେ
ମୁକୁ ଶିଖ ଲାହ କରିବେ ।

ସାହୁହିନ ସଂବାଦ ।

କେବଳ ପ୍ରସ୍ତରରେ ହେଉଥିଲେ ଏହାର ଅନ୍ତରେ
ଉଚ୍ଚପଦମର ମେଳା ଦେବାର ବିଷୟ କୋଣ କବିତ
ଦେଖୁଣା ଆପଣ ଜୀବିତରେ କହିଯାଇବା କାହାର
ଦେବା ଦେବା ଏଥାର ହେଉ ଏହିପଦମର କାହାର

ପ୍ରକାଶ କଲାକାର ସକ୍ଷମ (ଟୋର୍) ମୁଦ୍ରଣ

ବେଳେ କୁହାରୁ କରିଛି ପାପିତ ଚୋଇଅଟ ଅଟେ
ଯେବେ ଜଗାଦ୍ୱାର କରିବା ଦୂରିଲେ ପଦମନାଥ କରି
ମୁଖିଲାରେ ସେଇଶିକା ଓ ହତୀର ସୁଧା କରିବା କାହାର
କେମନ୍ତର କୁଣ୍ଡଳମାଳକ ପାର୍ଵତୀ କରୁଥାଇଲେ ମଧ୍ୟ
ଅର୍ଦ୍ଧ ଶାନ୍ତିର ମେଲା ଦେଖାଇ ରହିବ ହତୀର ସୁଧା
କରିବା କାହାର କିମ୍ବା କରିବିମାନକୁ ଚର୍ତ୍ତାହୋଇଲୁ
କରିପିଏ ଏଠାରେ ଏ ଫେରେ ମେଲା ଦେଖାଇ ଏ ପାଇଁ ?
ମହା ପଦମନାଥ ମେଲାର କାହାରି କରିବାକୁ

ଅୟୁବନ କେବ କରିବାର ଏବଂ କୌଣସିଲ୍ ରେ ମେହିଦି
ପରିଷକ ମୁଖ ଦୋଷ ସାଧାରଣ ଦେଇଲୁଗୁରୁ ଦେଖି
ଅଛି । କେବଳକିମ୍ବ ତେବେ ପୁରୀର ଦେଖ ଆଜିର କଥା
କିମ୍ବିଏ ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାମ ତାମା ଓ ଏ ଦେବତା
ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଶର୍ମୀ ଦରି ତାମୁ ତାମାର ସମ୍ମାନ ଏବଂ
ଆହୁର ଚନ୍ଦ୍ର ଅଧିକାର । କାହାରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ କହି
ପୁରୁଷଙ୍କ କଥା କେବ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ପେଣ କାହାରେ କହିଲୁ
ନେବେ । ସୁନ୍ଦର ଯାଏ କାହାର ପୁରୁଷଙ୍କେ ମହାତ
ଦେଵରେବାବୁ କରିବ କିମ୍ବ ତାମାର କଥା କେବ ଅନ୍ତର
କିମ୍ବିଏ କହିଲୁ କହି । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କେ କାହାର କହିଲୁ ।

କୁମ୍ବ ପାତର କରୁଣ ଏ ଅନ୍ଧାଳ ସାହୁଙ୍କ ଏଠି
ଶିଖାବେ ବ୍ୟାପକ ଦେହଲେ ଯେତୋ ହେତୁ ତଥାର ଏହି
ଦେହ କଷ୍ଟକାରୀ ଆବଶ୍ୟକ ପାଦପତ୍ର ।

କ୍ରିୟା କମନ୍ସଲ୍ ପରିଷର ପରିଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏକ ହୃଦୀତ
ବେଳାହୁ ଯାଇଥିର ଏକ ଖର ମୋହରମାର ଅଗାମୀ
ଶେଷ ଡାକ୍ କରିବେ ଏହାର ପୂର୍ବାର ବେଳାହୁ ତାହା
ପରି ଫରି ପାଇଁ ଦେଇଁ । ଉପରେ ଅଗାମୀ ଡାକ୍-
କରି ହେବୁ ସେ ମରି ତାଙ୍କୁ ବଜାରକ ଏ ଠେଣୁ
କାର ବେଳାହୁ ମିଳାଇଛା । ଏହା କହ ଯେ ଆପଣାର
ମନ୍ଦିର ପାଇଁ କାହିଁ ନାହିଁ । କାହିଁ କାହିଁ କରିବାର
କରାନ୍ତି କରିବାର କରିବାର କରିବାର ଏହା ମାରିବାର
କିମ୍ବା କରିବାର ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବାହୀର କିମ୍ବା
ବାନ୍ଦାର କିମ୍ବା କରିବାର କରିବାର । ଏହି ଚାହୁଁ

ମୁହଁରାର କଣ୍ଠରେ ପାତାର କାହିଁ ଦେଖିଲେ କାହିଁ କାହିଁ
ଦେଖିଲେ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ଶ୍ରୀ କମଳାନାଥ

ଡକ୍ଟର ପାତ୍ରିବା ଛାଇ ରିକ୍ଷ ମାହେ ଜଳର ସବୁ ୧୦୮୨ ମସିଥା ।

କୁଦାପୋଟ୍ଟ ଅଛି ଯାହାର ଦେଲୁ ସେ କୁମର ମାଳି
ନଥେ ତାକୁ ଗାହର ଫେରନୀର ଏବଂ ଦେଲୁ ଜିଷ୍ଠ
ଅନ୍ଧାରୀ କଥା ଅଛି । କୁଦାପ୍ପ ପ୍ରେଜନ ଓ କୁମରବ
ପ୍ରେଜନ ମନ୍ଦିରରେ ଦିଶାର ଦିଶକା ପାଇଁ କଥା ଫେରନୀ
ପ୍ରେଜନ ମନ୍ଦିରରେ ସାହାର ଓ ସନ୍ତତରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
ଦେବତା କଥା ଗାଇ ସେ ନେମା ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ ଏବଂ
ଦେବତା ଦୂରଦୂରୀ ଅଛିର ମୁଖ୍ୟରେ ସେ ଅନ୍ତରେ ଦେବ
ଏହା ଦକ୍ଷିଣ ରାତ୍ରି ।

ମନ୍ତ୍ରଜୟୋତିରେ ନଥେ କୁତ୍ର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏହା କେ-
ବେଳେ ଏହା ଗର୍ଭ ଏହା ଯେ ବହୁ ମଧ୍ୟରେ ମୋହିବ ନାହିଁ
ପର୍ବତ ଜାପ କରୁଥିବାରେ ଯେବେ ଦେଖିଲେ । ଏହା ସମସ୍ତେ
ପେହି ବେଳେ ପଠେଇ ବାହିକ ହୋଇ ଯଥା ଅବ୍ୟବୀ
ହେଲେ । ମୋତ କରି ଯେହି ପଦିବାରରେ ଏହା ଯୁଦ୍ଧ
ଏହା ବିଷ ପେତାବେଳେ ଏହା ଗର୍ଭ କରିବାରେ ଆପେ-
କୁମା ତାହାର ନାମେରାରେ ତୃତୀ ରେଖାବେଳେ ସର୍ବ
ପର୍ବତ କାହାରୁ ପରା ହେଲେ ଏହା ମୋତ ହିଁ, କାହାର ବାହା
କରିବା ମୟା ଯେବେ ତାହା କରି ପର୍ବତ ସେ ବନ୍ଦାକ
ଦିନରୁ ପାଇ ଚାହିଁ । କମ୍ପ୍ରେ ଏ ବସନ୍ତ ଅର୍ଥରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ପଦାଳ କରି ଦେଖିଲେ । ଏଥରେ ଅନ୍ତର୍ମା
ଯେବଳକ ବୟ ହେଲ ଏହା ମେତାର ଅଥବା ଲୀଳାରୀର
ବାବ ହେଲ । ଫେର୍ମ୍ବୁ ପେହି ମାତ୍ର ଖୋଲ ଯେବେ ସେ
ସାଧୁ ମାତ୍ର ପାହାଇଲେ । ଏ ସମୟରେ ମୋତ ଯତ୍ନ
ପଦକ ଜାନିବାରେ ଥୁବ ଏହା କର୍ତ୍ତାମାତ୍ର ସେ କହେଇ କରି
ଏହି କଣେ କାଠାମ୍ବୁ ବାବର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଥୁବ ଏହା କାଠାମ୍ବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମୋତର ବାବ ସେ ସର୍ବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତାଷିଗାର୍ଥକ ହେଲେଇ କି ମନ୍ଦ ପୁଣ୍ୟରେ ଏକ ଶାଖା
ପୂର୍ବାଧର କିମ୍ବା ସବୁ ଦେଖା ଯାଇ ସହାଯ ସବୁ ଓ
ପରମାର୍ଥରେ ଲେଖା ଥାର ଅଛି । କେବେ ବୃଦ୍ଧିରେ
କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟକେଳେ ସେହି କାହାର ଫଳ କାହିଁ ଆଜ
କିମ୍ବା ମହାଲେ ସୁଧା ହୋଇ ଦେବତା ଥାର ଠାରୀରେ
ଏ କିମ୍ବା ପାଦ ପାଦହନ୍ତି ତାରେ ପରମାର୍ଥ ବର୍ଷମାର୍କ ଉଚ୍ଛବି
ତାର ଗନ୍ଧେ ଉପରକ୍ଷା ଅଛି । ଏଠାରୁ ବନ୍ଦୁକ ବୁଝି
ଦେବତାର ଏ ସାଧାରା ଅନ୍ତର ହେଲା । ସେ ପାଞ୍ଚର ମହିନ୍ଦର
ପରମ ମହାକା କର ଦେଖି କିମ୍ବା ସେ କୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା
କେହିଁ ଉପରକ୍ଷା ଅନ୍ତର କରେ ତ କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ କେହିଁ
ମୋରବାରୁ ଅନ୍ତର କରେ । ସାଧାର ହୋଇଥିବାରା କିମ୍ବା
କି ହେଲା ଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରମାର୍ଥ ଅନ୍ତର କରି
ଦେଖିବା ହେଉ ଅଛି । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକା

ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ ।
ଅସୁରାସକ ।
ଶୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକୀ ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟକ
ଦୂଦ ଉତ୍ତରାଧିକୀ ।

ସୁନ୍ଦରରେ ଲଞ୍ଜ ଦିପଳ ଛାଂଗଳ ଯକ୍ଷମତୀ
ନୟ ହୋଇ ଭାବରେ ପହାର୍ତ୍ତଶ ବରଥକ୍ଷିତ
ଲଞ୍ଜ ଲଟକକର କଟୁମୟ ଶାବନ ପ୍ରଭୁବରେ
ଭାବବିଧିମାନେ ଶାର୍ଦ୍ଦିଲୁକ ହୋଇ ଯାଏ-
ଥିଲେ । ଇଂରାଜମାନେ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ
ଦୟାତି ହୋଇ ଏବେ ଅନ୍ୟମୟ ଶାବନରେ
ଭାବବିଧିମାନେ କରିବାକୁ ବ୍ରଜ ଦେଲେ କୃଷ୍ଣ
ଭାବବିଧିମନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାର ହୃଦୟରେ
ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ଖୋବ କାହିଁ ହୋଇଥିଲା—ଏମନ୍ତ ବି
ଅନେକ ସହିଦେଶୀୟ ମହାମାନେ ତହିଁରେ
ଆସୁଧା କରିଥିଲେ । ସେ ଶାବନ ଛାଂଗଳକୁ
ନିନ୍ଦା କରିବା କାରଣ ଭାବବିଧିକୁ ଧାରା
ଦେଲେ ଏବେ ଭାବବିଧିମାନେ ରେମ୍ବୁରୁଥେ
କୃଷ୍ଣ ନେବେ ସେ ଆର ଭାବର ମଙ୍ଗଳ
ନାହିଁ । ଆର ସେମନେ ଅଷ୍ଟଶହ ସମ୍ମାନ୍ୟ
ଆଜନ ଅବ୍ଦି ଦେଶୀୟ ମନାଦିପତ୍ର ଆଜନକୁ
ରାଜ୍ଯ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେହଠାରୁ ସେମାନ-
କୁର ଆଶା ଉରସା ଶେଷ ଦେଲେ ଏବେ ସେହି-
ଠାରେ ବୃଦ୍ଧଶବ୍ଦିକର ନନ୍ଦାବାଦର ଦୃଷ୍ଟାରେ
ପର ଦେଲେ ।

ମାତ୍ର ଅକ୍ଷାରଣ ଅଳ୍ପପୁରୁଷ ଦେଖେ
ଦଳ ପୁର ଉହିପାରେ ? ତରେ ଶ୍ରୀପଟ୍ଟିଂହ
ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲେ । ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଟିଏ
ଦୁଷ୍ଟ ଲମବା । ଏକାକି ରଜାକୁଥିବୁ
ଜଳଶୁର ଶାସନ ପ୍ରକାଶି ପନ୍ଦରିବୁ ମେଳା
ସଙ୍ଗେ ମହାସ୍ଵା ଜପନ ଦହୁରୁ ଭାବିତ
ବର୍ଷରୁ ପ୍ରେରଣ ଦେଲେ । ସେ ପ୍ରେରଣ ବାହିନୀ
ମନୋକାଳ ଦେଲା ଦନ୍ତୁ ଭାବିତ ଆପଣାର
ଅଧାଯେତ୍ର ଥରେ ଭିଦ୍ୟାଟନ କର ଦେଖା
ଇବା ଦିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦୋହା ମନେ
କେତେ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ନେଲା—ତହିଁ ର ବାରଣ
ଶୁଳଗରେ ଲାର୍ଜ ଶିଥନ କୁଣ୍ଡେ ଏହିଦେବକ

ମହୟ ଏବଂ ସତ୍ତା ଓ ସତ୍ତବଯୁ କେବଳ ବୋଲି
ବିଜ୍ଞାନ । ପ୍ରଚୃତିତାହୁ ଦେଖିବାରେ ଅସିଲୁ ।
ଅଳ୍ପକଣ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସମାଦର୍ଶ ସମ୍ମର୍ମୀୟ
ଆଜାନ ଏକକାଳେ ଛଠାର ଦେଇ ଦେଖିବ
ପରବୁଦ୍ଧା ନିବାରଣ କରି ଗଂରଜ ଜାତିକାଳ
ଟଙ୍କ ରଖା କଲେ ଏବଂ ସେଥି ନମନ୍ତେ ଲାକ୍ଷ
ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ସତ୍ତବଦେଶ ଅନୁରକ୍ତ ପ୍ରକାଶା କରି
ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯେଉଁବନ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ କରି
ତବର୍ଷରୁ ଅଭିନନ୍ଦନାତ୍ମ ପ୍ରେରଣ ଦେବ
ଦେବତାଦେଶେ ସେ ପେ ବି ପରମାଣନ୍ତେ
ସୁଖୀ ହେବେ କିଏ କହିପାରେ ?

ଏବେ ସେହି ଆମ୍ବାଯାସନ ।—ପୁରୁଷୀ
ସେ କଥା ବହିବାକୁ ଗଲେ ମନେ, ଏକାବେ-
ଳକେ ଏତେ ଅଧିକ ଅଭିର୍ଭବ ହେଉଥିଲା
ସେ ସୃଦ୍ଧ ମନ ରାହି ଧାରା କର ନ ପାର
ବରନାଶୋଇ ଯାଉଥିଲା । କିମ୍ବା ଶୁଣିବାକୁ
ବନ୍ଦରେ ଅପରାଜିତ ପ୍ରାଣିଙ୍କାନା ଦୋଷକଳା
ଠାରେ ଯେଉଁ ସତ ହୋଇଥିଲ ତେବେଳି
ମନ୍ଦରେ କଲ ଦେଲେ ମନ ପରାଇଛିବାକୁ
ବେଳେବାହି ହୋଇଲା ଦଳକୁଳଚନ୍ଦ୍ରମା, ଶର୍ପ-
ନଷ୍ଟିତାରେ କୁତଳା ଦେବାକୁ ଶିଶୀ କରୁଥିଲା ।
ପ୍ରକୃତ ଅମ୍ବେ ସରସ୍ଵତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଆଜ
ସେଇବେଳେ ସତ ଓ ବାହିର ଏକାବେଳ-
କେ ଦେଖିଥିଲା ତେବେଳେ ‘କମଳସହିତ’
ପ୍ରାୟ ବୋଧ ଦେଇଥିଲା । ଅମ୍ବେ ବିଲବର
‘କମଳସହିତ’ ଦେଖି ନାହିଁ, ବେବଳ ପୁଷ୍ଟିକ
ପଢ଼ିବାରେ ପଢ଼ିଥିଲା ଏବ ତେବେଳ କିମାନ
ନେଇ ଫୁଲର ସୁଖ ଅନୁଭବ କଲାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ
ସେ ସତରେ ସକା, ଜମିଦାର, ମହାଜନ,
ବଣିଜ, ଡେଲା, ମୁମନ୍ଦୁର, ଡେପ୍ଓଟୀ, ସୁଲ-
କୁଳ, କଟେଜକର୍ମସ୍ଥୀ, ଦୋକାନ, ମନ୍ଦିର
ସରଦାର, ପଣ୍ଡିତ ଇତ୍ୟାଦି ଲାଜ ଶେଖିଯୁ
ଲେବେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବ ମରାଗୋଡ଼
ଦେଖିବାକୁ ମହାର ହୋଇଥିଲା । ଲଞ୍ଜ
ଶିଥିନକର ଯେଉଁ ମଦଦନ୍ତବ୍ୟବରଣରୁ ବମ୍ବନ୍ତ-
ଭାବ ଅଭିର୍ଭବ ହୋଇ ଥିଲା ତାହାର ମାଥାର୍ଥୀ

ସମ୍ବାଦକ ବରବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶାଳେ ଟିକ୍
ଅପାରାଗ ଆଜନ ବ୍ୟକ୍ତ କର ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟକୁ ଅରନନ୍ଦନଘନ ବାନ କରିବେ—ଏଥୁ
ବଳ ଆଜ ଅଧିକ ଶୋଭନାୟ ବ ଅଛି ? ଯେଉଁ
ପ୍ରକାଶାଳକ ନିମନ୍ତେ ଗବ୍ରୀମେଷ ଯେବେ ସେହି
ପ୍ରକାଶାଳେ ସୁଖରେ ଉପି ଗବ୍ରୀମେଷଙ୍କ ପଦାଳ
ଲେପନ ଆଶାର ସୁଖ ଜଣାଇଁ ଯେହି ସୁଖରେ
ଗବ୍ରୀମେଷଙ୍କ ଉପାଇ ନେଲେ ଆଜ ବଢ଼ି
ଯିରେ ସମ୍ବାଦୀୟ ପୃଥିବୀ ଅନନ୍ତର ହେଲା ଗନ୍ଧ
ବଳ ଅଧିକ ଗୌରବର ବିଷୟ ଅଛକ ଅଛି।
ଏହିବଳ ସଜ ନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋବେ
ସକର୍ତ୍ତା, କର୍ମଶାଲ, ଶାନ୍ତି, ଫେଲ୍‌ପ୍ଲାନ ଏବଂ
ବାହାରୀ ଦେବାଙ୍ଗ ଶିଖନ୍ତି । ଏହିପରାବ ବଜାନାର
ଭବ୍ୟ ଗବ୍ରୀମେଷ ଓ ପ୍ରକାଳୁ ବନ୍ଦପ୍ରଦାନ
କରେ ।

ପ୍ରକାମାନଙ୍କପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍�ମେଷକର ସେହି
ଦୟା ଦୋଧଥିଲ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଦୟା-
ଶଳ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷକ ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର ପ୍ରଦାନ
କରିବାରେ ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର ମଞ୍ଚ ଉଦେଶ୍ୟ
ମାଧ୍ୟତ ଏହି ତହିଁର ନର୍ଯ୍ୟାଦା ରାଜ୍ୟ ହୁଏ ।
ତିଥେବାଗତ ଅଛି ପ୍ରଶଂସନାମୟ । ପ୍ରକାମାନେ
ନିମନ୍ତେବିଧାନଚିହ୍ନର ଭାବ ନେବେ ; ଅପରା
ହୃଦୟ ଥପେ ଦେଇ ତହିଁରେ ବାର୍ଷିକ ଚଳା-
ଦିବେ, ଦୁଇର ଭାବ ନେବେ, ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଭାବ ନେବେ, ଜୀବଧାରାଯୁର ଭାବ ନେବେ
ସୁନ୍ଦରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେଇ ଚଳାଇବା ନିମନ୍ତେ
ଆପଣ ତେବେବୁ ଦେଖେ— ଯୁନର କଥା ! ଏଥୁ
ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟବାଦ ଲ ଦେଇ ଅଛି ଧଳାବାଦ
କଥା ଯିବ ? ଅମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ସାଂଗଠନର ଭୁବେ-
ଶଳର ସମ୍ମନ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ କରୁଥିଲୁ । ସରବର
ଉଦେଶ୍ୟ ଯେ ନିର୍ବଳରେ Elective Form
ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସବୁ
ନିର୍ବଳର ହୋଇ ତହିଁରେ ସତ୍ତା ସଂଗଠନ
କରି ବାର୍ଷିକ ଚଳାଇବା କାରଣ ଗ୍ରେଜଲଟ ଏବଂ
କିନିକିନ୍ତା ଅନୁବେଦ କରି ଯିବ । ଅମ୍ଭେ
ସମ୍ମନ୍ୟ ଅଶା ଭାବିଥିଲୁ ଯେ ଏ ବକ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା
କିବାତି ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ହେବ କାହିଁ ।

ପାଦର ତାର୍ଣ୍ଣ କ୍ରମବୁଧେ ତଥିଥିଲା ।
ମାନ୍ଦାଳ ଯେଉଁ ଜର ଦୟାପାଦ ଦୟା ହେ ସେ
ହର ପଦବ ବନ୍ଦନ କଲେ । ଏଥରେ ଅଧିକ
ହିଁ ବନ୍ଦବ ଗାହୁ । ଅଛିବାଲ ମିଳିବିଶି-

କିନ୍ତୁ ଏ ଅଭାଗର ବଳିବର ଦନ ଦିନ
ଲାଗିଛି ଦେଉଥିଲା । ସାହମନାଳେ ଅପଣା
ହାତକୁ ଭର କେଇ ଯାହା ନଜା ବରି ଗୁରୁ
ପର ଅଛନ୍ତି ମିଶନ୍‌ରିପାଲଟ ହକର ଧାର୍ଯ୍ୟ କର-
ବାକୁ ଯାଇ ଲାଗୁଥିଲାକିମ୍ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ଦ୍ୱୟାକୀ
ପ୍ରଜାଏ କେବେ ବାହା ସଙ୍ଗରେ ଲାଗିବେ ।
ପ୍ରଜାମାନେ ମିଶନ୍‌ରିପାଲଟକୁ ଉତ୍ତମବୂପେ
ଚିହ୍ନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଏବଂ ଭାବର ବିଷୟ
ବଜ୍ଞାପନ ପ୍ରତ୍ୟବେଚନ ହେବା ମାତ୍ର ଏତେ ଅଧିକ
ଲୋକେ ସାହୁପାଲରେ ଉପର୍ଯ୍ୟବ ହୋଇଥିଲେ
ଏଠା ମିଶନ୍‌ରିପାଲଟ, ସେହି ବିଭିନ୍ନ କରା
ଅଛନ୍ତି ବି ଯହିଁ ବିଷୟରେ ତାବୁ ଜୀବିବା
ରେବେ ଦିବାରୁହି କହୁ ଅଛନ୍ତି, କୌଣସି
ବକ୍ତା ତହିଁ ଦୂଦାଦରଗ ଦେବାରୁ ଅପଣକ
ଝାଇନହେଇପିପ୍ରକାର ଦିନା ଦିଆ କହା
ଯାଇ ଘେରି ଲଜ୍ଜା ପାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ସେ
ଜନ୍ମପକ୍ଷିକ ଭୟିବେ କାହିଁ ଏବଂ ତହିଁରୁ ପ୍ରଜା-
ବର୍ଷର ମନର ଭାବ ସହଜରେ ନଜା ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଆହୁର ଗୋଟିଏ କଥା ଅଛି । ଗୋଟିଏ
ପରାମାର ଦନ ଶ୍ରୀର କରି ପଢ଼ିବର ସବୁ
କବୁରିବାର ଉପର । ତାହା ଦେଲେ ପ୍ରକାର
ଦର୍ଶକୁ ଶୁଣିବା ଓ ଘେରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାରା
ଦେବ । ଅଥବା ଦେବମହାଲରେ ସର୍ବାତ୍ମଏ କଲେ
ଲୁହିରବାରୀ ପ୍ରଜା ସାହସ ଭର ଘେରାଇ
ଯାଇ ନ ପାରିଲା । ଏଥିରେ ଏପରି ତାହାର
ଅନୁମାନ କରିପାଇ ନ ପାରେ ସେ ଯେଉଁ
ସର୍ବର କଥା ଲେଖି ଯାହିଁତା ତାହା କୃତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂପରେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ତାହା
ନୁହେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସର୍ବ ଭର ଶୁଦ୍ଧିବାର ଗ୍ରହ
ରେ ହୋଇ ଥିଲା ସେବନ ପ୍ରଜାବର୍ଗର ଦ୍ୱାରା
ସର୍ବ କଟକରେ ଦେବେ ହୋଇ ଥିବାର
ସୁରଗ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏବରିଟି
ଶାନ୍ତ ନ ହୋଇ ଦିଲାଥର ପଢ଼ିବର
ସର୍ବ ଭର ପ୍ରଜା
ଭାବିତର ଦ୍ୱାରା
ଫେଡ଼ି ଭୁଣ୍ଟାଇଲା କାର୍ଯ୍ୟାପାଦ
ଯୋଗୀ କରିବାର ଉଚିତ ଦେଉଥିଲା । ଏଥିରେ
ସେ ଦନର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତା ଓ ଉଦ୍‌ଘୋଗକାରୀ
ମାନୁଷୁ ଅମ୍ବେ ଅନୁଭବ ଅନୁଭବ ପ୍ରକାର
କର ଏହ ଦିଷ୍ଟପୂର ବିନ୍ଦୁର କମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦରଅଛି ।

ଏହି ଅଭ୍ୟାସକ ପ୍ରଶାସୀ ପ୍ରତିବିଷ ଦେବ
ପରିବେ ବାଦିଶ୍ୱାସ ଲାଗୁଛି ଏମାଦିପତ୍ରମାନ
ଏହି ପ୍ରଶାସନ ହେଉ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଆହୁର ବିଜ୍ଞାନ

ଅଛନ୍ତି—ପହଞ୍ଚରେ କହି ଜଳ ଦେବ ନାହିଁ
ତଥାତ ଏହିଲ ଗୋଟିଏକାଶକଣ ଦୋଷମାନ
କେବେ ଯିବ ହଜିଲେ ତୁମ୍ହା ଯାଉ ନାହିଁ ।
ବୌଦ୍ଧଗ୍ୟର ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘାଙ୍ଗେଜ ଜ୍ଞାନ
ସେ ଦିଲ ନାମଜା ନାହିଁ । କିମର ଫନ୍ଦାଦି
ପଢ଼ିମାତ୍ର ଏକମୂଲ୍ୟରେ ଏହିର ପ୍ରଶାସନ କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି ।

ଅଛେବ ଆର ବିନ୍ଦୁ ବପୁକାର ପ୍ରୟେ
କାହାହାହୁ । ଶୁଣୁଥ ଶୀଘ୍ର । ଏବାବେଳ
କେ ଦସ୍ତ୍ରାବ୍ଲକନ କର ଲଜ ଉପନାଳୁ ଆଗ୍ରା
ରବ ଧରିବାବ ଦେଇ ଅସ ମମମ୍ବେ ତିଲ
ଅନୁଶାସନପ୍ରଶାସୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଘରଗତ ହରିବ
ଆର ଯୋଗଲେ ଚନ୍ଦକ ନାହାହୁ । ଅଚ୍ଛନକ ହବ
ଗୋର କଟାଇଅଛି- ଆର ଅଖରକାଳେଏହା
ମୁହରେ ଯୋଗଲେ ନିଜାନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଧା ଓ ମୂର୍ଖ
ବୋଲି ଦୂର୍ଲାପ ପୁଷ୍ପକରେ ରହିବ ହେବ ।
ବଜ ଲଙ୍କ ବାହାଦୁର ନିଜେ ବହାରହୁନ୍ତି ସେ
ପ୍ରଥମାବ୍ୟନରେ ଅବସ୍ଥ ଅନେବ ଦିନ ଦେବ
ମାତ୍ର ନିୟମନୁଜ୍ଞାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ସେ ଶୀଘ୍ର
ସେ ସବୁ ଦୂର୍ଧଵରୁ ହେବ କହିବ ଅଛି-ରେ ଅଛି
କି ଥିଲୁ । ଏ ନିଜକଥା-ଏହା ମହା ଲୋହ-
ର ତ୍ରପ୍ୟେଗୀ-ଯୋଡ଼ାରେ ଚଢି ବାରମ୍ବାର
ପଢିବା ଦ୍ଵାରା ଶେଷକ କଣେ ହନ ଯୋଡ଼
ମର୍ଦ୍ଦର ଦେବାଠାରୁ ଯୋଡ଼ାରେ ଅଗୋ ନ
ଦରିବା କରି ଶୌଭୁବର କାର୍ଯ୍ୟ ନହେ । ଅଛି
ଏହ ହେ ସଙ୍ଗୀ ପ୍ରଭାବର୍ଗ ! ଅସ ସନ୍ତ୍ରେ ନିଜ
ଏବାବ୍ୟନରେ ଲଜ ରଧନ କାହାଦୁର ତେ
ତାଙ୍କର ପରିବାରର କୁଷଳ କାମନା ଜୀବ
ସାରବନ୍ଦତାରେ ଛାଇ ବାର୍ଷିକରେ ପ୍ରଭାବ
ହେବା କିନ୍ତେ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ହରେ ସେ ପ୍ରଭାବ
ସାଦାଯେ ନିଜକ ତର୍ଫେରେ ସନ୍ଦେହ ନାହାହୁ ।

ବଢ଼ିକ } ଅପରାଧ କଷ୍ଟକ
ଗମାର } ଜନେ ପୁଣୀ ।
ଶ୍ରୀପଦପ୍ରତ୍ୟେବମାତ୍ର ଏହି ଲୋକିର୍ତ୍ତବେଳେ ଅପରାଧ
କଷ୍ଟକ ପ୍ରତି ଦୁଃଖ କହି କରିବାର ବନ୍ଧୁଭାବୀ ଏହା
ଅପରାଧ କଷ୍ଟକ କରିବାରେ ଏହାରେ ଏ କଷ୍ଟ ।

କାରୁ	ଇଶ୍ଵରାଦ୍ୱୟ ମୟ	ତୋଷ୍ଟୁ	ସଂକ୍ଷିପ୍ତ	୧୯୫
"	ଚନ୍ଦ୍ରକା	ମେତୀ	"	"
"	ତିହିଦୁ	ପାଦମୁଦ୍ର	"	"
"	ବୌଦ୍ଧମାତ୍ରନ ମୟ	"	"	୧୯୫
"	ବ୍ୟୁଜାତ	ପାତ୍ର	ଶକ୍ତି	ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ
"	ଦୁଃଖକାଳୀ	ବେଶ	କର୍ତ୍ତବ୍ୟ	୧୯୫
"	ମାତ୍ରାର୍ଥୀ ପତ୍ରକା	"	"	୧୯୫

ଶତ ଦରବାକୁ ଡୁଟ୍ଟୀ କରି ନାହିଁ କି କଥାରୁ
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶୁଭମଦାସ ମନ୍ତ୍ରି
ଶାନ୍ତିବାଚି କଳ ବିଜୟ

ବ୍ୟାକ୍‌ରୀତେଣ ।

ମହାନ୍ତି ଦିବସାୟ ପ୍ରେରଣ ସୁହାନ୍ତର
ଅମୃତକୁଣ୍ଡ ସେବକ କରିବାରୁ ଅମୃତ ଲାଗା-
ବିଧ ରେଗର ଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଯଥା ପାରବ
ଦୋଷ ଜାଗ ଲୁଗିଥା, ଶିରଶାଢ଼ା, ପନ୍ଥୀ
ବସୁ ପାନ କଲ ସମୟରେ ନାହିଁକ ବାଟେ ହେ-
ବେଳେ ଅ-ସ ନିଷ୍ଠାର ଦେବାର, ବୌଧାର ହସ୍ତର
ଶ୍ରୀମଦ୍ ରହୁଣ୍ଡର ଓ ଉପହଙ୍ଗପ୍ରବୃତ୍ତ ନାଲା-
ହିଥ ଜଣନ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକଳ ବ୍ୟବରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତତ୍ପ୍ରେ
ଅପରାଜକ ଜଗତ୍ତିଖାତ ସଦ୍ୟ ଶେଗନାପରି
ଅମୃତକୁଣ୍ଡର ଦୂରମୁଦ୍ରପେ କିନ୍ତୁ ଲାହ କଟ-
ଅଛି । ଆମେ ଅପରାଜକ ସମୀକରି ଅଜ୍ଞାନାର
ଧୂଳକ କହୁଅଛୁ ଯେ, ଆମେ ସେବେତନ
ଜୀବନ ଶ୍ଵର ରେବେତନ ଧର୍ମକୁ ଏହ ପରମ
ଜୀବନର ଦୂର ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ମୌଳିକ କାର୍ତ୍ତନ-
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାହିଁ କରିବାରୁ କବରି
ହୁଏ କରିବାରୁ ନାହିଁ । କବେତନା କରୁ ଏହ
ମର୍ମାନଧୀର ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧାରଣରେ ଜାତ ଥିଲେ
ଦେବେହେତେ ଲୋକେ ବ୍ୟାଥପ୍ରତ୍ଯେ ହେଲ ଅମାଲ-
ଦେବାଳର କର୍ମକ କବଳରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମାତରଣ ଭକ୍ତାର୍ଥୀ
ନିର୍ମାଣାପୋଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ସଂକ୍ଷେପ ବକ୍ତ୍ଵା

১২১৭

ଅପରାକ ତିଥେନ୍ଦ୍ରରେ ସ୍ଵପ୍ନ ଯଶ୍ମା ଓ
ନନ୍ଦିତାଳର ପ୍ରମେହ ଦେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ଥ ଅଛି । ସେହି ଦେବଜ ଦେବଜ କିମ୍ବ
ଅମ୍ବର ଶ୍ରୀପାତ୍ରି କୁଳର ବନ୍ଧୁତାଳର ପ୍ରମେହ
ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଯଶ୍ମା ଘେଗ ଏବାବେଳକେ ଆପେକ୍ଷା
ଦୋର ନାହିଁ । ଅପରାକର ଏହି ଅମୃତଚର୍ତ୍ତୁ
ମହୋତ୍ସାର ଲୁଣ ଅମ୍ବ ଅମ୍ବର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ଜହାଙ୍ଗରେ ପଞ୍ଚଶିଳ କରିଯାଇ ହୁଏ କରିଦୁ
ଲାହା । ଏହି ସହିଂଶୁରେ ଦିନାଳ୍ପରୁ କିମ୍ବର
ଥାର ପ୍ରାମରେ ପଞ୍ଚଶିଳ କେବଳ ବୈଧାରୀର ଥମେ
କୁବେ । ହାତ ବଜାରରେ ଏହି ଅମୃତଚର୍ତ୍ତୁର
ଦୁଇ କାଗଜରେ କେବଳ ମହା ହିଂ ।

୩ ପ୍ରକାଶନରେ ସୁଖୋଦାମାରୁ
ପ୍ରକାଶନର ବୋତାବାଟ ବନାଇଥିଲା

୧୨୮୫

ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ତର ସହାଯରେ ଯେ ଖଲୁଗଠା
ବେଗର ପ୍ରାଚୀକର ହୋଇଥିଲା ତହୁଁରେ
ଆଶାକର ଉତ୍ତରତାର ବଢ଼ିବା ଏକୁଷ ଫଳ
ଦୟକ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଆମେ ଏହାର ଗୁଣ
ବର୍ଣ୍ଣି କରିବାକୁ ଅଶ୍ଵର୍ଥ ଓ ଯେ କି ପର୍ମିନ୍
ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିଲା ତାହା କହି ପାରୁ କାହିଁ
ଏବ ଅଂଶକଳଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଜୀବିତାବ୍ୟା
ବିବ୍ରା କରି ସମ୍ମର୍ମତ୍ତୁପ ଘରେଗଣ କରିଥିଲା
ବେଳକ ଗୋଟିଏ ରେଗୀ ସଥିମେ ଅପରାଜିତ
ଜୀବଧୀ ସେବନ କର କରିବାକୁ ଥାନେ ଜୀବଧୀ
ସେବନ କରିବାରୁ ମୃଗତ୍ରାସରେ ପରିବ ଦେଲା
ହୋଇ ଦୟା ଅଳ୍ପ ଜୀବଧୀ ସେବନ କରି ନ
ମୁଲେ ଘାବାର ଜୀବନ ରଖା ହୋଇ ଆନ୍ଦୋଳନ
ଦେଖି ଧାରାକୁ ଜୀବିତାବ୍ୟା ଅନେକ ପରି
ମାଗନେ ଘେର ନିବାରଣ କରିଥିଲା
ଯାଦ
ଦେଇ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହା ଦୂରଶର ବିଷମ
ବହିବାକୁ ଦେବ । ଅମୃତ ପଞ୍ଚମୀ କିମ୍ବା ଏହି
ସମାଜ ଦୂରଶ ଜୀବଧୀ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ କାହିଁ ଏହି ମନୋମାନକୁ ଏହି ରୂପୀ
ନିକି ବ୍ୟକ୍ତିଗତରୁ କିମ୍ବା ଦେବୀ ଦିମନେ
ଦୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅପରାଜ୍ଯ ଏହି ଅମୂଳନ ଜୀବଧୀ
ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଅନ୍ତର ବହିପାତ୍ର
ଯେ, ଖେଳତାପେଣାପ୍ରାତିଶୀଳ ମନ୍ତ୍ରରୁ
କ୍ରିକିଟ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥର ଘେରାବିଶ୍ଵାର ରେଗିସ୍ଟ୍ରେ
ସୁଦା ଅପରାଜକର ଏହି ଜୀବଧୀ ନିୟମିତରୁ
ସେବନ କରିଲେ ମୃଗର ଦୟାକ ଥିବା
ଅମୂଳନକରିଲାରେ ଅପରାଜକର ଜୀବଧୀ ସେବନ
କରିବ ଅଛି ଜୀବଧୀ ସେବନ ପ୍ରକଳବା କରି
ଦୂରଶ ନବର । ଅତୁଳନାରା ମାନ୍ୟବର ଅଛି
କୁଣ୍ଡଳ ମହାଶ୍ୟାମ ଅପରାଜକର ଜୀବଧୀ
ପରିବା ଦେଖି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏକୁଷ ଅକ୍ଷୟ
ଦଳକା ମନୁଷ କୁଠ ଜୀବଧୀବ୍ୟାକ ବିପ୍ରବାରତେ
ମୂରିହି ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଜାବ ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଯେ, ଏଠାର ମା
ବର ତେୟକୀ କମ୍ପେଲ୍ ସାହେବ ଆପଣଙ୍କ
ରତ୍ନ " ବଞ୍ଚିଲ ଭାଷଧୀ ଲହୋର ଅମୁର
ର ଓ ଜଳନ୍ଦରରେ ବିରତ କରିବା
ବାଜ ସାଇକଲ ହୋଇ ପାଗାଣ ।

ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ମନୋଧିପାତ୍ର
ହେଉଥାଏ ତେବୁଟା କନିପନୀର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା
ଅମ୍ବାଳ

四

ପ୍ରେସ୍ ମହାଶୟ

ଗର ବର୍ଷ ଅମ୍ବର ଭାଗେର ଶାସ୍ତ୍ର ବାହୀ
ଦିଶାଳତନ୍ତ୍ର ବନ୍ଦେୟଧାପୁ ମହାପ୍ଯ ଅଦଶକ
ନକଟରୁ ସେହି କଲ୍ପନାର କିମ୍ବା କର ଥିଲେ
ଅମ୍ବେ ଅଜ୍ଞାଦର ସହିତ ଛାହର ମହିଳା ବେଗ
ଚିବାରଣୀ ଶକିର ସାମ୍ନା ଦେଉଥାଏ ।

ବନ୍ଦ ବଞ୍ଚିକ ତେଲବାଟା ସେଣିକର ଏହା
ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଯେହିଁ ଶଶା କରିପାଇଁ
ଦିନୁଳ, ଭାବୀ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ସଫଳ ହୋଇଥିଲୁ
ଅର୍ଥରେ ଶୀଘ୍ର ଗେଗର ପ୍ରତିକର ହୋଇଥିଲୁ
ମୁକ୍ତି ଜଣ ବ୍ୟବୁଳୁ ଏହା ସେବନ କରିଲୁ
ଦିନୁ ଯାଇଥିଲୁ, ସନ୍ତୋଷ ଆଖିଲାଇବ ଉପର
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ଏଥର ଅଳ୍ପିକବ ଶକ୍ତି
ଆମୁନାଳୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିବ ହୋଇଥିଲା ।

ଯଦି ଓଲାହତା ବେଗର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ
ଭାଷ୍ଯା ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥିବ ଏ କେତେ ଛାଇ
ଭାଷ୍ଯା ଅଧ୍ୟାତ୍ମର କଳ୍ପନିର ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ
ଅନ୍ୟ କିଛି କହେ । ଆମେ ସମ୍ବାଦୀ ଓ ଜୀବ
ମନ୍ଦ ସମ୍ବାଦକୁ କୁଣ୍ଡଳର ପରିବାହ କାହାକୁ
କୁ ଯେ ଯେମନ୍ତ କି ଯେମାନେ ଏହି ଜାଗଧାରୀ
କିଛି ପ୍ରକାଶ କର ଉଚାଳ । ଯଦ୍ୟାହି ଓଲାହତର
ପାହାରୀ ମମନ୍ତରେ ବେମାନେ ଏହାହାର
ବିଶେଷ ଉପହାର ଜୁହ କର ପାରବେ । ଆ-
ମେ ଏହାଙ୍କ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ନିଧରେ ଗୋଟିଏ
ବର ସୁର୍ଯ୍ୟ କୁଳ କରୁ ଏହି ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ-
ର କିଳାଶ ପ୍ରମାତ ବୋଲାଅଛି ଯେ ଏହା
ସେହି ମୂଳରେ ବିଳାକ କୁଏ ଧେଖିବ ଆହ
ଉପରି ।

ଅପଣ ରଜୀ କଲେ ଉପରିତ୍ତ କେତେବେ
ପାଞ୍ଚମ୍ବ ବ୍ୟକତାର ବର ପରିଷ୍ଠା । ଅମ୍ବେ ଯାଦା
କହୁଥିବା ନାହା ସବୁ କମଳିରେବେ ଅଳ୍ପ
କିଛି ନହେ ଅର୍ଥତ୍ ବାତାଳ ବର କହ କାହା ।

କରିବାକୁ କରନ୍ତି ପ୍ରତିର ପରମାଣୁରେ ଆପ-
ଏବର ସହ ମହାମୂଳକ ଜୀବି ଉଚ୍ଚୟ ଦେଇ
ଶ୍ରୀ ପୁନସଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରାଯାଖାତୀ
ହେଠିଲେଖି ହୋଇ ଦେଖିବା ପରାଧିରେ

ଏବେଳି-ଏବଳା

四三〇

ପ୍ରକାଶନ ମାତ୍ରାଙ୍କିଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୨୯

ତା ଏହି ଦିନ ମାତ୍ରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ନମ୍ବିତା । ମା । ଶ୍ରୀବନ୍ଦିତ ୩ ୧ ସଙ୍କଟ ୧୯୮୫ ସାଲ ପରିବାର

१९८५

ମନ୍ଦିର	ଆଶୀର୍ବାଦ	ବିଜୟପୁର
କାଣ୍ଡିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଭାବମାସିଲକଟ ୦.୫		ଟ ୧୯

ବ୍ରାହ୍ମପଦିକର୍ତ୍ତପତିଅନ୍ତରେ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ବି
କରୁଥେବି ମାକଫରସିନ ଶାହେବ ହାଇକୋ
ର୍ଟରେ ନିୟମିତ ଦୋର ବଜ୍ର ସଙ୍ଗୀଜ ଲାହୁ
କରୁଥାଏନ୍ତି । ସୁବିନ୍ଦରକର ମେ ସମସ୍ତଗୁଣ
ଶ୍ଵରା ବାହୁମାନ ସେ ସମସ୍ତ ଭାବାକ୍ଷାତାରେ
ଅଛୁ । ଯମା ସହିତୁ ତା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗବରର
ଶମତା ଏବଂ ଲାହୁପଦିପତା ସମସ୍ତ ଭାବାକ୍ଷା
ତାରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ଓହାର ସିକ ଅମଳ
ଭାବାକ୍ଷାର ଏ ସମସ୍ତ ମୁଣ୍ଡରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ
ଭାବାକ୍ଷାତାରେ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାଚି ଦୋରଅଛନ୍ତି ।
ଏପରି ଜଳ ହାଇକୋର୍ଟରେ ସ୍ଥାପ୍ତ ଦେବନ୍ତର
ଏବା ସମସ୍ତବର ପ୍ରାର୍ଥନା । ଶାହୁମାନ ମାକଫରସିନ
ଶାହେବ ଅମୃମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନମ୍ବ ଅଟ୍ଟି
ଭାବାକ୍ଷାର ସଙ୍ଗୀଜ ଯଥିବେ ଅମୃମାନଙ୍କ ପଶରେ
ନୁହନ କଥା ନଦର ଉଥାତ ଏବା ଶୁଣି ପାଠକ-
ମାନେ ଅକଳିତ ହେବେ ଦୋର ଏ ସମାଦାନି
ଲେଖିଲୁ ।

ସମାଦିବକାହିକାଟୁ ଅବଗତ ହେଲୁ” ସେ
ବାଲେଶ୍ୱରେ ମଜ୍ଜାଳପୁର ଭୁଣ୍ଡା ଜମିଦାର
ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଚେତେନକୁ ସେଇଁ
ମାରିମାନ ଗୁଲ ଅସିଥିଲା ଏବଂ ସହିରେ
ପ୍ରକାଶନେ ଶତଶତ ହୋଇଥିଲେହେ ଧର୍ମ
କଳୁ ଫର୍ଜିବାସ ଓ ଦେବାଳ ଅବାଲପି-
ନାନବରେ ଜୟନ୍ତି କରିଥିଲୀ ବହିରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର ଉପବାଦ ଭାଷା ପଢ଼ିବାକାଶ

ମାମଲ୍ଲମାଳ ଜାତ ହୋଇ ସମସ୍ଯାଧାରଣକୁ ମନ୍ଦ
ଆକର୍ଷଣ କରିଅଛି । ଏମନ୍ତ ଜଣାମାଦ ସେ
ଜନିଦାର ପ୍ରଜାକୁ କୁବି କରିବାରୀର ସେମା-
ନଙ୍କ ନାମରେ ଜାଲ ତମସ୍ତକ ବିଳରେ ଅବା-
ଳରେ କାଳଶ କରିଥିଲେ ସେହି ସମସ୍ତ
ଜାଲ ଧରିବିଦେବା ଭବେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋକଳମାମାଳ ହେଉଅଛି । ଶୀତଳ ବାରୁ
ଡେପ୍ରଣ୍ଟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ମହବୁମାରେ ଏ ମୋ-
କଳମାର ବିଦନ୍ତ ହେଉଅଛି । ପ୍ରତିଦିନ
ତେବେ ସାରିର ଜୋବାବନୀ ହେଉଅଛି ଏବଂ
ଦିନରେ ଦର୍ଶକର ଭାବ ଅନ୍ତରୁ ହେଉଅଛି ।
ବାସ୍ତଵରେ ଏ ମୋକଳମାର ଫିଲ୍ମର ଶେଷ
ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ତ ଜନିଦାରର ଅନେକ
ଗତ ବାତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ଜୀବିତରେ ଅସିବ ।

✓ ଯାହାର ପଢ଼ିବାରେ ଧୂଳିସବ ଗୋଟିଏ ନୀ-
ଚନ ଅଭ୍ୟାସର କଷ୍ଟପୂରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠତଥ
ପ୍ରକାଶ କଲାଏ । ଯରବ ଏହି ଅଭ୍ୟାସର
ପ୍ରକର୍ତ୍ତକ ମିଳନପିଲାଟି ଅଟଇ । ମିଳନପି-
ଲାଟି ଧୂଳିସବାଲଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବା କାରଣ
ଏଥେ ବଜ୍ଜେଟରେ କେବେଶୁତ୍ତିଏ ହକ୍କା ମଞ୍ଚର
କଲାଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ହେଉକନେବୁବଳ
ରହୁଁ କୁ ଟ ୧୦୫ ଟା ପୁରସ୍କାର ପାଇଅଛି ।
ଏହା ଦେଖି ଧୂଳିସବାଲଙ୍କୁ ଉପାଦର ଧୀମା
କାହାର । ମୋଧୁର ଲୋକମାନେ ସରକାର
ଧୀରଜାନାର କଷ୍ଟପୂର ଜାଣନ୍ତୁ ନାହିଁ ବେମାନିଲୁ

ପୂର୍ବରୁ ସାବଧାନ କର ଦେବା ପୁଲସବ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିନୁ ଶୁଳକ କଲେ ପୁରସ୍ତାର ମିଳିବ ଏହି
ଲୋହରେ ପୁଲସବାଲ ଅପରାଧ କରିବାର
ଜୁଦିମ ଦେଖିଲେ ସୁଦା ମନୀ କରୁ ନାହାନ୍ତି
ଏବି ଅପରାଧ ଦେବା ମାନ୍ଦକେ ଥର ଶୁଳକ
କରୁଥିଲ୍ଲାଣ୍ଟା ଅମେରାକେ ଶୁଣିଥିବୁ ଯେ ଏହା
ଦିନ ଜୁଠାଗୁଣ ଶ ଏହି ଅପରାଧରେ ଶୁଳକ
ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟା । ଏମାନେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବିଷ୍ୱ
ଦେଇ ନିଃକ ପାଉଥିଲ୍ଲା ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସବାକୁ
ଦୁଇପଦର ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଆକା ଓ କତେଥାରେ
ପତି ରହଁ ଯେବେ କଷ୍ଟ ଓ ସତି ପଢ଼ିଥିଲ୍ଲା
କହଁର ସାମା ନାହିଁ । ମିଛନ୍ତିଥିଲାକୀ ଜ୍ଞାନାବୁ
ଲେକେ କେବେ ରଖି ପାଇବେ !

ଏଠା କଲେଜରେ ଶୁଦ୍ଧଶ୍ଵସ ଆସେବି ଏହଙ୍କ
ନାମରେ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସମାଜ ଅଛି
ଏହି ସମ୍ବାଦ ଉପରେ ନିରିଭ ଏଠାର ଜଣେ
ବଢ଼ି ଉଚ୍ଚାଳ ବାରୁ ମଧ୍ୟବନ ଦାସ ଗୋଟିଏ
ନଳିକା କଲିକାଳୁ ସମ୍ମତ ଦେବବାରୁ ଭାବା
ଶୁଣିବା କାରଣ ଗତ ଧୋନିକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ-
ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସମାଜର ଏକ ବିଶେଷ ଅଧିକେ-
ଳନ ହୋଇଥିଲ ଏକ ସର୍ବତ୍ରକ ଅମଳିଣ
ମଧ୍ୟେ ଏ ଜଗରବାସି ଅନେକ ଦିନମେଳି
ଧୋତାରେ ସମବେତ ହୋଇଥିଲେ । ବାରୁ
ମହାଶୟ ଜଣେ ସବଳ୍ଲା ଅଟନ୍ତି ସେ ସ୍ଵକଳର
ଇଂଣଙ୍ଗାଲୁପାରେ ପ୍ରାୟ ଏକଦଶା କାଳ

କ୍ରିଶ୍ଣାବ ଅଧ୍ୟାପକ ତାରିଛନ୍ତ ସାହେବଙ୍କର
ଏକ କଳ୍ପନା ବିଷୟରେ ବୁଝା କରୁଥିଲେ
ଏକ ଚାହୁଁରେ ଦର୍ଶକମାନେ ସଂଖେଷ ଥମୋକ
ଓ ଶ୍ରୀନାନ୍ଦ ବରୁଥିଲେ । ବତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟ
ସେ ବାବୁ ମହାଶୟ ସମୟରେ ଏପରି କଳ୍ପନା-
ହାର ଏଠା ବିହାନ୍ତରୁକୁ ଥକନ୍ତି କରିବା
କାରଣ ପ୍ରକଳ୍ପର ହୋଇଅଗଲାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ନଗରରେ କଳ୍ପନା ଅଭିନ୍ନ ଅଗ୍ରହ ।
ବିହାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷରେ ଦେଖାଇ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା
ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟର କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ସଂସାଧାରଣ ସମୟ
ସମୟରେ ନୂଜିନ ଏକ ହିତକଥା ଶୁଣିବାକୁ
ଆଗା ରଖିଲୁ । ଏତାକିନ୍ତ କାଳ ଏ ଆଗା ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିବାକୁ ଦେହ ଅଗ୍ରବର ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ମଧୁବାବୁ ଏଠାକୁ ଅଧି ଏଥୁର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ
ହୋଇଅଇଲୁ ଏଥିର ଅମ୍ବେଲ୍ଲନେ ତାହାକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛୁ ।

ଲୁବଣକର ବିଷୟରେ ଲଳକୁଣ୍ଡିର ପଥ
ଅଣ୍ଟିକ କଣେ ବନ୍ଦୁକଠାରୁ ପାପ ହେଲ ଏ-
ଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟର ଏଥି
ପତି ଦୃଷ୍ଟି ପଢିବ ଏହା ଅମ୍ବମନକର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଆଗ୍ରହ ।

“ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ସାହୁଙ୍କି ଯେ ଏ ଦେଶପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରକାମାଳକ ଭିପକାରରେ ଶୟକ ମହାମନ୍ୟ
ଗବ୍ରୁଣ୍ଣମେଷ ଲବନର କର ଯେ ତି ମଠେଟି ୨୫
ଥିଲ କହୁଁ କୁ ଲଜ୍ଜା କରି ମୁଁ ଟ ୧୯ ଖାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲାହି ତାହା ସମସ୍ତାଧାରିଶକ୍ତି ଗୋପନୀ-
ରେ ଲାଗାଇ ସମ୍ମଦିଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ ଓ ସେ
ଥିବ ବଜ୍ରାଂଗମାନ ଏ କଲାର ଲାଗାଇ ହାତରେ
କରାଇ ୬ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରମବ
ଦରଇଅଛନ୍ତି ତଥାତ ଗରିବପ୍ରଳାପାନେ ଯେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଟ ୨୫ ମହିନ ଥିଲ ସମୟରେ ପି
ରେ ୬ ଲ ଟ ୦/୫ ଟ ୧୦/୭ ଦରି ଆପଣାର
ହସାର ନିଷାହ କରୁଥିଲେ ସେହିପରି କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଗବ୍ରୁଣ୍ଣମେଷଙ୍କ କୃପାତ୍ମକ ଦେ
ବାରେ ମଧ୍ୟ ଧରିବପ୍ରଳାପ କଷ୍ଟ ଦୂର ହେଉଥିଲା
ନାହିଁ ବେପାଞ୍ଚ ଓ ମହାତନମାନେ ଘରୁଣା ଲୁହ
ନ ସବଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଳି କାହିଁ ପ୍ରମବ ନ
ହେବାର ବହି ପ୍ରଳାପଙ୍କ ବାଜି-ପ୍ରଦୋଷ
ଦୟାଅନ୍ତର ଏଥରୁ ବୋଥ କୁଏ ଯେ ମହାନ
କି ୬ ଦେବାତମାଳକ ଲଭ କରିରେବେ
ଶ୍ରୀମାତାକର କେତେବେଳେ ଉଧାରାଇ ତାହା
ଏଥିପରି କଲାର ଦୀର୍ଘମାନେ ବିପାର କାହା

ଲେ ଗରିବପତାଳ କଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇପାରେ
ଏହାକି ପାର୍ଥନା ।¹²

ମିଶର ଦେଶର ସୁନ୍ଦର ଲଗିଲା ପ୍ରାୟ ସବୁ
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ଅନୁଭବ ଯେପରି ସବାକ
ମାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରପେଶେ ଥୁଅଛି ସେ
ସମସ୍ତ କେବଳ ସୁଦ୍ଧାର ଉପରିମଳିବା ଅଛି ।
ଇଂବଜ ଭରତପାର ସେନାପତି ସିନର ମାହେର
ଆଜ୍ଞା ପରିଷ୍କାର କି ମିଶରବାହିମ କେ ଯୁଦ୍ଧର
ଆୟୋଜନ ପରିଚ୍ୟାଗ ନ କଲେ ସେ ଆନ୍ଦୋ-
ବିଜ୍ଞପ୍ତିପାର କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷମତ ଦିଇବେ ।
ଏଣେ ମିଶରପାତମଙ୍କ ପ୍ରାନେ ହୋପ ବିଧା-
ନାର ମାହିବନ ଏହି କିନ୍ତୁ ଭାରତ ନିର୍ମିତ
ବା ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ନବିଧିରୁ ଏହି
୫୧୦୦୦ ସେନାକୁ ବକ୍ରକ ଆହ ଅକ୍ଷମାଳ
ଯୋଗାଏ ଠିକ କର ଉପରିଅଛନ୍ତି । ଇଂଲାନ୍ଡ
ଏ ସମସ୍ତ ଦେଶି ତୁବ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଦିନରୁ ୨୦୦୦୦ ଏହି ଜାଗରତ
ବର୍ଷ ଏତଙ୍କ ଓ ମାତ୍ର ଗାସାରିତାରୁ ୧୦୦୦୦
ଦେଇଥ ପିଥର ବ୍ରଜକିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହେବାର
ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ ଏହି କର୍ତ୍ତର ବନ୍ଦେ-
ବନ୍ଦ କରିବାରେ ଉଦୟେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ଗରହିମେଖ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ତତ୍କାଳ ମାସ ତା ୨ ଦିନରେ
ଗୁଡ଼ିକାର ପଦାଶକ ୫୦୦ ଅର ବେଳ୍ପା ଏବଂ
କୁରମ୍ବତ ଗୋପ ଅବଳମ୍ବେ ପରାଇବା ନିର୍ମିତ
କୁରମ୍ବ ଭାଣିବା କରି କମ୍ପିଲାରେ ଅଛି
ପଦ୍ମପଥର ଏବଂ ସେଠାର ଧାୟୁଦ୍ଧ କରିମର୍ରିତ
ମାନେ ଜାହାଜ ଦିତା ଏହି ଆଦ୍ୟବାମଗ୍ରା
ବାମାର ଆୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟମ୍ବ କର
ଦେଇଥିଲେ । ଗରହିମେଖ ଭାଣିପ୍ରା ଶକ୍ତ୍ୟ
ରେ ଶାନ୍ତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖି ଭାରତବର୍ଷ
ଦେଇବକ ବ୍ୟକ୍ତି ଲଗ୍ନା କରିବା ମହଲବରେ
ପଲଟନମାଳ ଭାଣି ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଟି ଏହି ସେ
ଆଘାରେ କଥ ମାତ୍ରକୁ ତୁଠାର ତେବେ
ଅଛନ୍ତି । ଶୁଭମାସ ଗର ନ ଦେଇଲୁ ସୁନବା
ସବର ଆୟୋଜନ କରିବାରୁ ପଥିଲ । ସବର
ବି ଏ ପୁନି ଭାରତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ କାହା
ରଥାର ଏଥର ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ଅମ୍ବମାଳ
ଭାଷରେ ପଢିବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
କାହା ଦେଇଲେ ଆୟୋଜନକ ଧନମହା ମେଳ
ଦେଇ ଥାହିବକ କରିମାଳ କୁଟାର ଦେଇ
ମେଲ୍ଲ ସବର ଦେଖାଇଥିଲୁଣ୍ଟି ରାଜ୍ଞୀ ଦେଇ

ଦସରେ ପରିଶାଳ ହେବ ଏପରି ଅନ୍ତକା ବେଳେ
ଅଣି ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖା ହେଲା ଉତ୍ତରକୁ ଶାର-
ସଂବାଦରୁ ଅକଷତ ହେଲୁ ସେ ଆଜନିରଙ୍ଗ-
ବିମୋହକ ପ୍ରସ୍ତାବମତେ ନିସରବନିମତେ
ସୁନ୍ଦର ସହା ହୃଦୟ କରିବାକୁ ମୁହଁରେ କହ-
ଲେ ମୁହଁ ପାର୍ଯ୍ୟରେ ସେଇର କଲେ ଲାହୁ
ଏବଂ ଏହୁପାଇଁ ସେ ଆପଣା ବଥାମତେ ନର
ମଙ୍ଗଳବାର ସହାତ୍ତ ସୁତ ଅବମ୍ବ କରିବେ
ବୋଲି କଲ୍ପନ ଦେଇ ଥିଲେ । ଅଲେହ-
ଜ୍ଞାନଯୀର ଧିକ୍ଷା ଉପରେ ବୋଧ ହୃଦୟ
ଏତେବେବେ ଛଂକ୍ରବେଳୀ ଗୁରୁ ଦୃଷ୍ଟି
କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ସୁତ ଅବମ୍ବ
ଦେବାର ବଥା ଶୁଣିଷମତେ ଛଟ୍ଟ ହୋଇ
ଅଛିଲୁ । ନିସରବନିମତେ ଛଂକ୍ରବେଳ ସୁତ
କରିବା କଲ ହୋଇ ଲାହୁ କିନ୍ତୁ ଅର୍ପଣା ଧାରା
ବୟାନକ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ସେ
ନିସରବ ସ୍ଥାନିବତା ରହିଥି ପ୍ରାଣର ଅଗା
ଭସଙ୍କକ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

ଏହିକେତନ ଗତେହୁ ଅବସର ଦେଲୁ
ତ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଲମ୍ବାରମାନେ ଖଜଣା ଆ-
ମାଧ୍ୟ ବିବାର ସୁରନେବୁଷ୍ଟ ବିଷୟରେ
ଗବୁର୍ମେଷ ଉଣ୍ଡିଥି ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟପତି
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି । ମହାମାଳ୍ୟ ଗବୁର୍ମେଷ
କେବଳକର ମଳ ଏହି ବି ଖଜଣା ବିଷୟରେ
ଏବଂବାବ ଦେବା କୃତି ବି ସମ୍ବୂଧ ପ୍ରକାମାନେ
କରିବାରୁଙ୍କ ଖଜଣା ଅବ୍ଲେଷରେ ଆଦୟ
ଦରି ପାରିବେ । ଅନେକ ପ୍ରକାର ବିଷୟରେ
ସୁଧାମନ୍ତର ହୋଇ ଲାହାଁ । ସେହି ସମୟରେ
ଦୁମ୍ଭିରୁ ଶବ୍ଦ ସପ୍ରବ ଦୁଆର ସେହି ସମୟରେ
ଖଜଣାର ବିଷୟକୀ ପଢ଼ିବାର କୃତିତ ବାଦା
ଦେବାରୁ ଦେବି ମଣିଚିତ୍ର ଲାହାଁ ଏହି ଜମ୍ବି-
ଦାରର ମଧ୍ୟ ଖଜଣା ଆଦୟ କରିବାକୁ ସମୟ
ହେବ । ବିନ୍ଦୁ ଦୁମ୍ଭି ଆବାଦ ସମୟରେ ଖଜଣା-
ର ବିଷୟକୀ ପଢ଼ିଲେ କଜ ଦୁରିଦରିବ ବଥୀ
ମେ ସମୟରେ ଦୂରିକାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ରଥ୍ୟକ
ବୟସ ଘୋଗାଦିଲେ ପଢ଼ା ପଣିଲେ କଞ୍ଚକର
ହୋଇ ପଢ଼ି ଏବା କର ମହାତମହାରୁ
ମେମାନେ ଝରା ବରା କରିବି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ଖଜଣା ଦେବା ଅନୁର କଞ୍ଚକର । ବରତକ

ମହାଜନକୁଠାରୁ ଛଇ ସ୍ଥରେ ଟଙ୍କା ଦୂର କର
ପ୍ରଜାମାନେ ସେହି ଭଣ୍ଡାଳରେ ଏମନ୍ତ
ଆବଦ ହୁଅନ୍ତି ସେ ଆଜନ୍ଦାକାଳ ତିର୍ଯ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ
ପାଇବା ଦୂରେ ଥାର ଆପଣା ଉତ୍ସର୍ଥକାରିଙ୍କୁ
ସବା ଚାହିଁରେ ଆବଶ କର ଦିଅନ୍ତି । ମବର୍ତ୍ତମେ-
ଣ ପ୍ରଜାକୁର ଏପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଉପଶମ କରିବାକୁ
ସହ କରୁଥାଇନ୍ତି ବଜ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟେ
ମାତ୍ର ଥମେମାନେ ଅନ୍ତମାନ କରୁଁ ଓ ଏକା
ପ୍ରସ୍ତରନୀ ସଜାତିବାହୀର ପ୍ରକାଶର ଏ କଷ୍ଟ
ଯିବ ଲାଗି । ଅନେକ ଜମିଦାର ବିସ୍ତରନୀ ପରି
ଦୃଢ଼ ଦୁଷ୍ଟି କି ରଖି ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହିତଅବସ୍ଥାରେ
ଜଳଣା ଆବାୟି କରନ୍ତି ଉଆକ ପ୍ରଜାମାନେ
ସରରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଖଜଣାର ଦର
କୁଟିଲ ପ୍ରକାର ହେବା ସବାଗେ ଆବଶ୍ୟକ
ଏକ ବଦାମ ଏକା ପ୍ରଜାକୁ ବିଶା । ସହି
ଜଳଣା ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ଅନ୍ତାୟିରେ
ତାହା ଦେଇ ନିର୍ମଳ ରହନ୍ତି ବକ୍ର ଯେତେଇ
ପୁନରେ ଜଳଣାର ଦର ଛଇ ଶେଷେପୁନରେ
ପ୍ରଜାମନଙ୍କୁ ଦରଦରା ଘୋଡ଼ ରହିବାର
ସବାଦା ଦେଖା ସାବିଅଛି ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଜ୍ଞାନାଳୀ ।

ବନ୍ଦଳାର ଲେଲସମୃଦ୍ଧ ବାଣିଜ ବିଶ୍ଵ
ପରି ଉପରେ ମାନ୍ୟବର ଝେଟକଟ ସାହେ-
ବଳ ମତ ଅଳ୍ପକଳ ଦେଇ କଲିବହା ଗଲେ-
ଟରେ ବାହାର ଅଛି । ବହିକୁ ଦେଖା ଗଲ
ଯେ ଗତ ବର୍ଷର ଫଳ ଅଳ୍ପକଳ ପ୍ରାଚିକର
ହୋଇଥିଲା । କିଏବଳ ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚ ଦୂରବର୍ଷ-
ଠାରୁ କିମଣି ଭଣୀ ଦୋର ଅବେଳାର ସଥା;—
ସନ ୪୮୦ ସାଲ ଆରମ୍ଭରେ କ ୪୮୫୫୫ ଶତ
ପ୍ରକଳରେ ସନ ୪୮୧ ସାଲର ଶେଷଦିନରେ
କେବଳ କ ୧୬୩୭୭ ଟଙ୍କା କରିବା ଥିଲେ ।
ପ୍ରକଳ ଏଥର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଦୋର କରେଇ
ହୋଇଥିଲା । ଗତ ଦୂରବର୍ଷ ଆବ୍ୟବାମଗ୍ନୀର
ମୂଳ୍ୟ ଜଣା ଥିବାରୁ ଲେନେ ଅନ୍ଧକଷ୍ଟ ଭୋଗ
କରି ନାହାନ୍ତି ଏହି ଦେଇ କେବଳ ଉତ୍ସବ
ଅସ୍ତର ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ଧରନ୍ତରେ ଦେବାଲା
କିଏବଳ ସଂଖ୍ୟା କୁହି ହୋଇଥିଲା ସଥା;—
ସନ ୪୮୦ ସାଲରେ କ ୨୭୪୫ ଟଙ୍କା
ସନ ୪୮୧ ସାଲରେ କ ୨୦୧୭ ଟଙ୍କା କିଏବଳ
ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର କାରଣ ମଧ୍ୟ ସେହି
ପ୍ରକଳ ଅଟରା । ଧାଳ ମୁଦ୍ରାକ ପ୍ରଧା ଦେବାରୁ
କାରାର ଅନ୍ଧବାଜା ଭଣୀ ଦେଇ ସୁରକ୍ଷା

ଅନେକ ଲୋକ ଯଥା ସମୟରେ ରଖ ପରି-
ଶୋଧ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ମଦହୁ ଉତ୍ସାହ
ମାଦଳଦୂରକ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଗା କେବେଳ
ଲେବ ପ୍ରତିବର୍ଷ କଏବ ହୁଆନ୍ତି ଏଥର ଉଲ
ଗାଲିକା ହେଉଥିଲେ ବଡ଼ ହଲ ହୁଆନ୍ତା ।
ମଦଳଦୂରାସ ଜେଳର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି
ହୁଆଇ ବୋଲି ସାଧାରଣ ବ୍ୟାପ ଓ ସୁରକ୍ଷା
ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷରେ ଏଥର ଭାବତମନ୍ୟ ଅଧିକ ଘଟଇ କି
ନାହିଁ ଓ ଅବକାଶ ନିୟମହାରା ବି ପରିମାଣରେ
ମେଘ ଉତ୍ସାହ ବରୁଆଛି ସେ ସମସ୍ତ ସହକରେ
କରା ପଡ଼ନ୍ତା । ଏ ଘରରେ ଚାହେ ବିଧାନ
ଦେବା ଭାବ ।

ଏହି ପ୍ରବେ ବଜାନା କେଳସମ୍ମହର ଯେଉଁ
ଗୁଣ ଦୂରୀମ ଥିଲୁ କି କିଏହିମାନେ ଉଧୟୁତ
ଆହାର କି ପାଇବାରୁ ମୁଲସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଦେଇହିଲୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗାହାକୁର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ହେଉଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଗୁରୁ
ଯାଇଥିବାର ଥବଗତ ହୋଇ ବଜ ଆନନ୍ଦର
ହେଲୁ । ଏ ବର୍ଷର ମୁଲସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବଠାରୁ
ଛଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଆହାର ବିଷୟରେ ନୂଚନ
ନିୟମ ହେବା ଏଥର କାରଣ ଥିଲେ । ଏଣିକି
ଆହାରର ସ୍ଵଦିଶୀ ଏପରି ହୋଇଥିଲୁ କି କିଏହି-
ମାନେ ସକାଳୁ ସନ୍ଧାର ପର୍ମାନ୍ତ କିନିଥର ଜାହା-
ଅରୁଣ୍ଟ ଏବଂ ଉଧୟୁତ ପରିମାଣରେ ପରିଶ୍ରମ
କଲେ ସବା ଗାହାକୁ ଦେବ ହତ ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଏପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟୁରୁପେ ଯେଉଁ ଶାଶ୍ଵ-
ତକ ପୌତା ଦିଅ ଯାଇଥିଲୁ ତାହା ବିଶେଷ
ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ । କେଳଖାନା ନିୟମ ଲାଭକ
ହେଲୁ ସନ୍ତ ୮୮୦ ଶାଲରେ କି ୪୭୩୫ ଟଙ୍କା
ନେତ୍ରାସର ବଣ୍ଟିପାଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ସନ୍ତ ୧୮୯୯
ଶାଲରେ କେବଳ କି ୧୯୯ ଟଙ୍କା ଏ ଦିଶ୍ତ ପାଇ-
ଅରୁଣ୍ଟ । କିଏହିମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରୁପେ ପ୍ରହାର
କରିବା କବାଚ ବାହୁମାୟ ନିର୍ମଳ ବାସ୍ତବରେ
ତାହା ଗାସ ନଷ୍ଟୁରୁଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହା ବିଶ୍ଵର
ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ ବଢ଼ି ସୁଖର ଦିଷ୍ଟି ଅଟଇ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଷ୍ଣପୃଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ନେବ ଶାପକର
କୁମର ଦେଖା ଯାଏ । ମୁଲସ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ରକରିତ କାଶବାସିଙ୍କୁ ପଦର ଜାର୍ଯ୍ୟ ହିଅ
ଏହାରେ ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲୁ ମେନ୍ଦ୍ର
କିଏହିକ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରଲ ହୋଇଥିଲୁ ଅଥବା
କୁବାନ ପାଇବାର ବୃତ୍ତି ହୋଇ ଦାହିଁ । ଅନେକ
କିଏହିକୁ ଅକାରଣ ପର୍ମାକାନ କେଳରେ
ଏତ ବୁଝିବାର ଦେଖି ମାନ୍ୟବର ଶୈଳେଜ

ସାହେବ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଏବଂ
ଦୃଗୁଳ ପ୍ରଦରଶ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରଟାରୁ ଉଠିଲ
ବରପିଯୁବ ତଳବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ମାନ୍ୟବର-
ବର ରହା ସେମନ୍ତ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରମାରେ ଅପରାଖ-
ମାନଙ୍କ ଅଛାଇବ ପାର୍ଦ୍ଧକାଳ ଜେଲ ଖାଟିବାର
ଆଗ୍ରା ନ ଦେଉଣ୍ଡି ।

ଶୋଭଧା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ

ଖୋରଧା ଶାସନକାଳର ପ୍ରାୟ ଦୁଇଷତ୍ରେ
ପ୍ରକା ବିଦ୍ୟୁତ୍ତମ କର ଏକଖଣ୍ଡ ଦରଖାସ୍ତ ସେ-
ଠାର ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଜା-
ଲା ବନ୍ଦର୍ମମେଶକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି । ଦର-
ଖାସ୍ତ ଖଣ୍ଡକ ଅଭିନ୍ଦୁ ଦର୍ଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଠିଲା
ଶେଷ ଅଷ୍ଟରେ ଫୁଲଘୁମା ଅଜାର ଧୂ ହଣ୍ଡ ଖା
ଶପା ହୋଇଥାଏ ଏହି ଏହା ବିଶ୍ଵ ଧାରେ
ସମ୍ମର୍ମ ଦେଇଥାଏ । ବରଖାସ୍ତ ଦର୍ଶ ହୋଇଥାଏ
ବୋଲି ଯେ ତାହା ଅଧାର ବନ୍ଦରେ ଦରଳ
ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ଲୁହେ । ବାସ୍ତବରେ ସେ
ଦରଖାସ୍ତ ଆମେମାନେ ପଢି ଦେଖିଥାଏ ଯେ
ପ୍ରକାଳର ଅନେକ ଗୃହାଶ ପଥାର୍ଥ ଥିଲା
ଏହି ତାହା ସେମାନେ ଉତ୍ସମ ସାଂକ୍ରାନ୍ତ ପକ-
ପନ କରିଥାନ୍ତି । ପଞ୍ଚାବର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-
ଜନିତ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ଏହି ଦରଖାସ୍ତରେ ପଦି-
ଦେଖିବ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହାର ବନ୍ଦୋବର
ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଏ ଏବି ଦର୍ଶକଙ୍କର ଦେଖି
ଲାଲେ ମାନ୍ୟବର ଶେଷ ଲାଟ ଶାହେବ ସବୁ
ନ ପଛକୁ ଏମନ୍ତ ଅଶଳା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥାଏ ।
ଶୋଷିଏ ବିଷପୁରେ ସୁତନ ଦରଖାସ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଅଧିକ ସୁତା ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର
ଆମେମାନେ ଦରଖା କରୁ ଯେ ପ୍ରକାବନ୍ଦର
କୁଟିନ ଶେଷ ଲାଟ ଟମ୍ପନ ଶାହେବ ସେପ୍ର-
କାର ନ ହେବ ଦରଖାସ୍ତ ଖଣ୍ଡ ଅଦ୍ଦ ପ୍ରାନ୍ତ
ଆଠ ଦରକେ ଏହି ପୁଜାମାନଙ୍କୁ ବିହିତ
ପ୍ରକାର ପ୍ରଦାନ ପଶରେ କୁପଶଳା ପ୍ରକାର
କରିବେ ନାହିଁ ।

ବରଖାସ୍ତ୍ର ଲିଖିଛି ସମସ୍ତ କିନ୍ତୁ ଥାଇବା ପାଠକ-
ମାନ୍ଦୁ ଜଣାଇବାକୁ ଅମେରିକାକେ ସୁଧାଳା-
ନନ୍ଦ ମନେ କରୁ ନାହିଁ । ଏକେବି ବରଖାସ୍ତ୍ର
ଆଗନ୍ତୁ କୃତର ବହିରେ ପକାଇବ କେବେ-
ଳ ଦୁଃଖ ଅମେରିକାକେ ସମୟରେ ଏହି ପଢ଼-
ିବାରେ ସାଥାବଶକୁ ଜଣାଉଅଛି ସୁରକ୍ଷା ସବୁ-
କଥା ଲେଖିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହାହିଁ । ଖୋର-
ା ବନୋବସ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ଗବର୍ନ୍ମେଖ ଘେହଁ

ନିର୍ବାଚଣ ଗଛେରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ସହିତ ସାବୁଗ ଅମ୍ବୋଳେ ପଡ଼ିଥିଲା
ଥିଲା ସେ ନିର୍ବାଚଣର ଅଧିକାରୀ ବିବିଷ୍ଟାକୁ
ଅମ୍ବୋଳେ ଧନ୍ୟମୋଦନ କରିଥିଲୁ ବାବଜ
ତଥା ପ୍ରକାଳ ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚତ ବିବେଚନା
ହୋଇଥାରୁ ଦୋଳ ଆମ୍ବୋଳର ବିଷୟରେ
ଏବଂ ଅମ୍ବୋଳେ ନିଷ୍ଠା କାଣିଥିଲୁ ଯେ
ପ୍ରକାଳାକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇ ବୁଝେ ଦେଇ
ବିବୁଅଛି ସେ ସମୟ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟକ ଅଜ୍ଞାର
ଅଳ୍ପ କୁହାର ମାତ୍ର ସ୍ଥାନାୟ ଦାକମକର ଅଛି
କୁହାର ଅଳ୍ପ ଅମଳୋଯୋଗିତା ବା ବ୍ୟାର୍ଥପର-
ତାକୁ ପଢ଼ିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଦରଖାସ୍ତାରମାନେ
ବିବୁ ବି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଉଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶରେ
ଜାଗ ହୋଇଥାର ସେମାନେ ଗବର୍ନ୍ମ-
କର ନିୟମରେ ଅନେକ ଦୋଷ ଦେଖାଇ
ଅଛି ଏବଂ ଶ୍ଵାମୟ ହାତିମ ଓ ବିନୋବସ୍ତୁ
କର୍ମଚକରାଷ ସେମାନଙ୍କର ଯେତ୍ରକାରିତାକୁ
ଅନ୍ୟମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥାର ତାହା କୁହା ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ଅବଶ୍ୟ ଏବଂ ଶ୍ଵାମୟ କରିବାକୁ ଦେବ ଯେ
ଶେଷ କଟ ଲଜନ ମାତ୍ରକ ଦେବଳ ଶ୍ଵାମୟ
ଦାକମକ ଉପରେ ବିରତ କରିବାକୁ
ବିନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ରାଟ୍ ଅଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ
ଏବଂ ସେ ଦିଶେଟାରୁ ତାହା ସେ ପ୍ରକାଳ
ପ୍ରତି ଅନ୍ୟମୁଖ୍ୟ ବା ଅଭିଭାବୁ କରି ବିବେଚନା
କଲେ ତାହା ଅନ୍ୟମୁଖ୍ୟ କରି ପରିଚୟ
ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ତାହାକୁ କିମ୍ବର କରିବାର
ଥିଲା ବି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଳାକୁ ପରି
ବୋଲି ବିଶ୍ଵା ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନ୍ତିମ ନାହିଁ
ସେ ସ୍ମରି ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ପରିଚାର
ତାହା କିମ୍ବର ଅଭିଭାବୁ କରିବା କାରଣ
କିମ୍ବର କର୍ମଚକରାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଲୁ ।
ସେମାନେ ପ୍ରାଣକୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଦିବ-
ଶାତ୍ର ବି ୪୨ ପାଦେଖା ମାନ୍ୟବର ଶେଷ
ଲକ୍ଷ୍ୟାହେବଳୁ କିମ୍ବରାନ୍ତିରୁ ବି ଶ୍ଵାମୟ ଦା-
କମମାନଙ୍କାରୁ କରିଥିଲୁ କିମ୍ବର ହେଲେ
ପ୍ରକାଳ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ତାହା ଏବଂ
ବିନୋବସ୍ତୁ ଦାକମମାନେ ଯେପରି ଅନ୍ୟମୁଖ୍ୟ-
ପେ କର ବିଶ୍ଵା କୁହାମ କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ
କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଅଭିଭାବୁ କରିବିହାର ପ୍ରକାଳ
କର୍ମଚକରା ଯେ ପରିମାଣରେ କିମ୍ବର ହୋଇ
ଥାବ ବିଶ୍ଵା କର୍ମଚକରାକୁ ଜାଣି ପାଇବେ
ତାହା ଏହାକୁ କେହି କିମ୍ବରରେ କାହିଁ
ଏଥିର ଦିବାତରଶ୍ଵରପୁ ସେମାନେ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ବ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ବିଜ୍ଞା-
ନା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ସନ ୧୯୮୦ ସାଲର ତା ୧୨
ରଙ୍ଗ ନବମରେ କମିଶିବଳ ନିକଟରୁ ନାହିଁ
ନିର୍ମିତ ପଠାଇଲେ । କମିଶିବଳ ପାହେବ ଉତ୍ତର
ଦରଖାସ୍ତ ସେହି ମାସ ତା ୪ ମାତ୍ର ବିନୋବସ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନିକଟକୁ ଏହି ଅବେଶରେ ପଠାଇ-
ଲେ ବ ପରିବର ଏବତ୍ତଥ ଜଜଶାରୀ
କରିବା ବାସ୍ତବରେ କଠିନ କିମ୍ବର ପ୍ରକାଳଙ୍କାରୁ
କରି କର କିମ୍ବରକେ ମାତ୍ର ବିନୋବସ୍ତୁ-
କର୍ତ୍ତା ତାହା ବିଲେ ନାହିଁ । ଏହିରେ ପ୍ରକାଳର
ଅବଶ୍ୟ ବାହିଦ ନ ଦେବ ? ଏବଂ ଯେବେ
ଶ୍ଵାମୟ ଦାକମ ଏବଂ ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏ ପ୍ର-
କାର ଅବଶ୍ୟ ରହିଲ ହେବେ ତାପନ-
ମର୍ଯ୍ୟ ଭରମରୁପେ ମୁଲିବ ତଥାର ମୁଦ୍ର
ନିହାର । ଖୋଜିବା ବିନୋବସ୍ତୁରେ ଅନେକ
ଟଙ୍କା ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାର କିନ୍ତୁ କିମ୍ବରେ କିମ୍ବର
ଅବନ୍ଦ୍ରେ ପ୍ରକାଳାକୁ ମବର୍ତ୍ତମେନ୍ଦ୍ର ନିଯ୍ୟ
ବରାହିରୁ ଅବସବ ଏପରି ବ୍ୟାପାର ଲଭ-
ନିକଟ ବୋମାର ନ ପାରେ । ଅଛି ଜଣେ
କିମ୍ବରରୁ କମମହାର ଅନ୍ୟମାନ ହେଲେ କିମ୍ବର
ଅଧିକ ବିନ୍ଦୁ ପଢ଼ିବ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁକୁ
ତଥା ପ୍ରକାଳଙ୍କାର ଦୃଷ୍ଟି ମେଞ୍ଚାଇବାକୁ ଅନନ୍ତ-
କ ହେଲେ ତେବେ ଅନନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ବିନ୍ଦୁ
ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମାନ

ଭାଷ୍ଣକପାତ୍ରଙ୍କା ଛା ୧୯ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଜୀବିତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପରିହା ।

ଏଥର ବାଲେବରର ଗୋଟିଏ ଏକ ମାସ ବର୍ଷିତ ଛଳ
ମାନେବ ଏହି ମୋହରେ ଫେର ଅଧିକାର କଥା ଆଛି ।

କବିତା ମାସ ପା ୫ ରେ ହୃଦାକାର ପୁସ୍ତ ଆଶାବାଦେଲ
ଶାହରେ ଗ୍ରାମ ୨୦ ବର୍ଷ ପରି ଯିବାର ସୁରଖୀ-
କର ପାଇବାର ଅବଳମ୍ବନ ହେଲା । ଠାକୁରଙ୍କ ଲୋଗ ପୁଣ୍ୟକ
କରୁଥିଲେ ଏହି କରେଇ କବି ମଠିବାହୀନ ଅବ୍ଦି ଜାତ ହେଲ
ପୁରୁଷ ଓ ମାନୁଷୁକ ଲଗାଇ ହୋଇ ବିଶେଷ ସବଧାର
କରିବାକୁ ପାଇଲା । କିମ୍ବା ଏହି ଶବ୍ଦ ମୋର କାହାର ।

କଣ୍ଠ ପରିପ୍ରେରବ ଲେଖି ଅମୃତ କ ଦେବାପାତାରେ
ଏହ ବ୍ୟାପି ପ୍ରସାର କମ୍ବାର ବଜାହ ନିରିଭ ଗୋପନ
କହରେ ଶକ୍ତିକର ବର ବହୁ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମିର କମ୍ବ ସମ
ପ୍ରତିବାଦ କହିଯାଇଲା ପଦିଷ କରି । ଲମ୍ବ ବନ ଗର କଥ
କର ତାହା କାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ
କଳେରୁ ବନକାଣ ପ୍ରତାନ କରି ଅନ୍ଧ ତଳ କମ୍ବ ନିରାକାର
କାହୁଡ଼ି ବରେ । ଏ ବେଳାମାର ଉପାୟିତ ମନ ନୁହେ
କିନ୍ତୁ ସେ କରାନେ ମେଘବର କାଳିଶ ବଲେ ବର ଦିନ-
ରାତ ଦିଥା ହେବ ।

ବାରୁ ନନ୍ଦକୋଳ ବାମ ମହାଶୟ ମୟୁରଙ୍କ ବଜାଳ
ମୁଖୁ ଉଦ୍‌ଧର ବନିଶବ୍ଦ ସଂତେଷକଥାର ମୟୁରଙ୍କର
ପ୍ରେସଟ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁନାଶିତ କୋଣ ଏକ ମହିଳା ପ୍ରେସ
ଲକ୍ଷମୀନା ଘରୁଥାଗଲୁ ଶାଲେବୁରୁ ପାଠୀ ଅଚାନ୍ତ କୋଣ
ଏବଲାଷ ମାନୁଦାର ଏକ କିନ୍ତୁ ପର ପ୍ରେସ ପ୍ରାୟ ଦେବ
ଲକ୍ଷ ହେବ । ଏ ସବୁ କରିଯାଇ ସରବାର ବାହାରଙ୍କ
କୁମାରେ ପଢିବ ।

ହେଲା ପାହୁଡ଼ ତେବେଳାର ପେଇ ଦୂରକ ଅନ୍ଧା
ଅନ୍ଧାର ବସନ୍ତାଳ ଅଣେମାହେ ହଜାରେହ ଅଟକ ଦୂରକ
ଦୂର ଏବଂ ସପ୍ରାତରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଠହିଲେ ବେଳେବୁ
କଷ୍ଟର ଓ ଲକ୍ଷାମରକ ଏବଂ ମଳଦାର କଟକ ଅନ୍ଧାରା
ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତେକ କଟକାରେ ଏବଂ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଅଣୀମ ମିଶାଇ
ଦୂରକାର ଦେବ । କ୍ରମକରି ଅଣୀମ ମିଶାଇବା ବନ୍ଧୁ
ଦେବା ଯାଏ ଆପଣ କଣେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରାଣିର ବିବରଣୀ କରିବାର ବିନି
ଶ୍ରେଣୀ ଗ୍ରହ କରିବାର ସମ୍ଭାବପଦ୍ଧତିର ସମ୍ଭାବପଦ୍ଧତିର ବିନି
ମୋଟ ମୁଣ୍ଡ ପୋଡ଼ି ପଢାଇବା କଥମୁଣ୍ଡେ କୁଣ୍ଡକରିବାରେ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଥିବାର ବିଭାଗୀୟ ଲେଖିବାକୁ —ପୋ-
ହାପାଏ ଯାଏ ?

ଦିନ ମସି ତା * ଦିନରେ କରନ୍ତାର ଶୋଭା
ମୋହିଏ ଅଧିକପ୍ରକାଶର ମୋହମାର ବନ୍ଦ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ଅଧାରୀ ଉପରେ ବନ୍ଦରେ ତୋପଳଣ, ତାଙ୍କ
ପ୍ରକଟଗତି ୫ ମୋହି ଅଧିକେ ହଜାରଥିବା । ବନ୍ଦ
ତେବେଳକ ପରରେ ଆଜନ୍ତିଲକ ବସନ୍ତରୁ ପ୍ରାଚୀ ମେ
ହିନ୍ଦୁମାତ୍ର ମହିତାର ନନ୍ଦମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଦିନରେ ଅଧାରୀ
କ ଶାହାର ପ୍ରକୃତ ନାମ ବିର୍ଦ୍ଦିତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପାଇଁ ଏ
ପାଇଁ ମହିତା କରିବାରକୁ ନନ୍ଦମାତ୍ର ହେତୁ ଅଧିକ

ଏଣ୍ ମହାତ୍ମିକଙ୍କରୁ କର୍ମ କରସିଲେ ପରେ ମନୀର୍ଜିନ୍ ଏବେଳାର କର୍ମ ପାଇ ଯକ୍ଷ ୫୦୭ ମସିହାର ଦୂରୀପକ୍ଷ ପର୍ବତୀ ଶେଷୋରୁ କର୍ମରେ ଉତ୍ସବ । ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କର୍ମ ମାସ ତା ୧୯ ଦିନରେ ଦୂରୀପକ୍ଷର ମୁକ୍ତ ଅରସ ହେଉ ଥିଲା ଅଥାବା ୫ ଫରର ହୃଦ ବେଳ ବରତ ଗମ । ସବୁ ୫୦୭ ମସିହା କବସର ମାସ ତା ୩୮ ଦିନରେ ସେ ବାହାର କର୍ମରେ ଉତ୍ସବ ଦୋଷଥାରୀ ମାତ୍ର ଥର ବାହାର ଦେଖା ମିଳିଲା ନାହିଁ । ବାହା ଶାହରେ ଅନ୍ତର କର୍ମରୁ ନିଷ୍ଠା ହେଲା ଓ କମେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ସେ ଅଥାବା ୫୦୮ ମସିହା ଜାନ୍ମାନାରେ ବାହାର ତ କରି ଘେନ ପଳାଇଅଛି, ସୁଚିନ୍
ବାହା ନାମରେ ଖୋଜିଲା ବାହାରମ ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ-
ବାହାର ଦର୍ଶକ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଅଥାବା ୭୦ ମଧ୍ୟରେ
ବୀବଳର ପାଇ ହେବେଇ କରନ୍ତି ସୁତର ନାମ ଧାରଣ
କରି ଶୁଣସବେ କୁଣ୍ଡଳୀର କନେଞ୍ଚିଲ ସ୍ଵରୂପ କଷ୍ଟକ
ହୋଇ କର୍ମ ଦିବ । ଅବସେଧରେ ସତ ଧାର୍ମ ମସିହା
ମୁକ୍ତ ବର ମାସରେ ହେଲେଇ ଜଳକଳ ସୁତର ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍
ନୁହି ପର୍ବି କରନ୍ତିଲା କୋଣ୍ଠ ଦିଲାପବୁ । ଏବେ ଅଥାବା
୫୦ ହୋଇ ଦୌର ଦର୍ଶକ ସୁତର ମାତ୍ର ଏ କେ କର୍ମ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାହା ହୋଇ ପାଇବା କମ ଅନେକ
ଦେବକଳ ମୁଦ୍ରା ଓ ଶାକାନ୍ତର ବନ୍ଦା ହୋଇଅଛ ।
ସେଇଁ ମନୀର୍ଜିନ୍ ଏବେଳାର ସମୟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ ପା-
ଇଲା ସେ ମଧ୍ୟ ମର ପାଇଅଛ । ମନୀର୍ଜିନ୍ ଦିବ ଅନ୍ତରେ
ବୀବଳ ପରେ କାବ୍ୟକାବି ଜଳାଇ ଦୟା ଧାଇଅଛ । ଦର୍ଶକ
ବାରମରୁ ଯୋବଦମା ଭରମକଟେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ପାଇଲା ନାହିଁ ସୁତର ଅଥାବା ପ୍ରମାଣକରିବେ ମର୍ଦ୍ଦ ହେ-
ଲା ।—୧ ଲୋବଦାର ବର ଦୟାକିଷ୍ମା ପୋରିବାର
ହେବ ।

ଏହି କ୍ଷମାଦସରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା କେବେ ଏହି ଅପେକ୍ଷା
କା ବିଚାରିବାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବସନ୍ତର ବସନ୍ତରାର ବିବରଣୀ,
ସୁ ବୃଦ୍ଧିଶବ୍ଦ ମେ ଦ୍ୱାରାସ୍ଥ ପଦ ବିକାରୁ ହେବାଟା ପାଇଲା
ହୋଇଗଲା ଏହି ସେହି ହେଉଥିଲା ଆହାର ଦ୍ୱାରାପାଇଲା
ରେ ତଥା ହେବାର । ମାନ୍ଦିଲିଷ ମାନ୍ଦି ମୋହିର ଶ୍ଵା
ମେଠାର ମନାର ମାତ୍ରିକା ସମ୍ବଲ ଏହି ବେହି ହେଉ
ଥିଲା କାହିଁ ବ୍ୟାପ ଓ ସମସ୍ତେ କାହିଁ ଭଲ ପାଇସିଲେ
ଓ ସମ୍ଭାବେ ପାଇଲା ଅବର ହେବାର । ହିନ୍ଦୀ ପାଇୟା-
ପାଇ ନିବକ୍ଷରେ ସେ ଶ୍ଵା ମାନ କରୁଥିବାର ଶୁଣି ପାଖଳକ୍ଷି-
ର ପାଇ ଶୁଣିବାକୁ ହାତା ହେବା । ଉତ୍ତାନାଗରେ ଶ୍ଵା
ହେବାକ ଜାତ ଏଥିର ନିଧି ପ୍ରବୃତ୍ତିକରି କରି ନିବକ୍ଷରିଲେ
ନୃତ୍ୟକେନାହିଁରାଜ ବାନ୍ଧୋଦିଷ ଗୋଟିଏ ଶୀତ ମାନିଲେ
ଏହି ତତ୍ତ୍ଵରେ ପାଇବ ହେବ ଶୁଣ ଦେବ । ନିଧି ଶେଷକୁ
କାହିଁ ପକାଇଲା କାହିଁରିଷ ତତ୍ତ୍ଵ ପରିପାର୍ଶ୍ଵରୁ ପାଇ
ଅର ଥିବେ ମାନିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵ ବେଳା ଅପରା ଶେଷ ତତ୍ତ୍ଵ
କ୍ରିଏ ପାଇବ ବାହାର ବରି ତତ୍ତ୍ଵରେ ନେବାବତା
ଆସାର କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଶୀତ ମାନିବାକୁ ବିବାହ । ଶୀତ

ଥରେ ଗାଇଲେ । ତହୁଁ ଅର ଥରେ ତାକୁ ମାଇବା ବାରରେ
ଦେଖି ଜନ୍ମବେଶ କରିବାକୁ ସେ ଅର ଥରେ ଗାଇଲେ ।
ଦେଖି ମୁଁ ହେ ଯ କରିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବସର୍କଳ ବର ।
ଶୀଖେବନ୍ତ ପରେ ଦିବ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇ ଗଲେ ମାତ୍ର କହିବନ୍ତ
ପରେ ଦେଖି ଅଧେରଙ୍କ ଘର କରି ତାଙ୍କର ଦୟାପୁଣ୍ୟ
ଧରିବାକୁ ଦେଖି ତଙ୍କେ ସେ ଶୀଖେବନ୍ତ ବରକୁ ସିଦ୍ଧାତ୍
ମର୍ମି ହୋଇଥିଲେ ।— ସମୀର ଅର୍ଥମ୍ କରିବା !

ଗୋଟି ନିରାଳେ ସହ ଦ୍ୱାରେ କଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମ-
ନେତ୍ର ଦୋଷଥାଏ ରେବେ ତାହା ତାତ୍ତ୍ଵବିଦୀର ମାରିବା
ହେବା ବସ୍ତୁରେ ବାଜା କରିବିଲେଇ ବରଚଳର କା-
ହାର ଅଛ । ପ୍ରକାର ପଦଶା ହେଲେ ସମସ୍ତରେ କିମ୍ବାର
ଉପରେ ଥାଏ ତାତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ରେବେଶମଧେ କିବାଦିର ବର୍ଣ୍ଣ
ବସନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟବିକ ହେଲେ ଅନୁଯୁକ୍ତ କେମିକଲ ପଦ-
ବସନ୍ତ କିମ୍ବାର ପଠା ସିବ ।

ଭଲମାନ୍ତି ବସନ ବସନ୍ତରେ କଷ୍ଟପୁଣ୍ଡର ମହାପରାଜ
ଦରକାରର ଦଶୀ, ବସନ୍ତା ଏହି ଦୟାରେ କର ଯାଇ
ମହୋଦୟ ସତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ହୋଇ ଗାନ୍ଧୀ ପଦ ଲେଖିଥିଲୁଛି । ସୁଖର
ଦଶୀ । ଦେଖିଯି ବକାନାଳକର ଏହାଜି ପେତେ ଶୁଣାଯାଏ
ତେବେ ଭଲ ।

ମାତ୍ରାବାଲ ହୀପରେ କମ ନିରା ଗୁରୁ ଏତେ
ଦିଅଛି ସେ ବୋଲେ ସବେ ଏ ନିରା ହୋଇଥାଇ
ଦୁଇର ବୋଲିଲେ ଅରୁଣ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ ଏବ ଏବ ଏବ
ପାଇଁ ସଂହାଯ ଦେଇଲେ ୧୨୩ । — ଶୋଇଲି କି ?

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାଦେବଜାତର ଗୋଟିଏ ସୂଚି ଏକ ଉପରୁ-
ଥବାରୁ କିମ୍ବା ହେବା ଉପଲବ୍ଧରେ ପ୍ରକାରରେକୁ ଦେଖିଲେ
କୋଣାର ବାବୁ ପଢ଼ିଲା ଏହି ବାରିଦିବାରମାନକୁ ପାଇଲା
ବାବୁ ଫେରିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଇଅଛି । ଧରି
ଦେଇବାର ।

ବାଲେନ ସେଷ୍ଟର କୁଣ୍ଡଳିବାଳମୂଳ ଶୁଦ୍ଧ
ବୈଶିଥ ଖେଳାଯୁଗ ତୁମେହ କୁଣ୍ଡଳିବାଳ, ରଥାୟତ୍ତଦ୍ଵାରା ତୁ
ପୁରୁଷମନୀୟ ବନ୍ଦା ଏ କହୁ କେବିମା ପ୍ରକାଶ ପରିଷାରେ
ସଫପ୍ରଥମ ହୋଇ ସମ୍ମାନମୂଳକ ସାହିତ୍ୟକଟ ପାଇଅଛନ୍ତି
ଏହ ସେହି କଲେଜର ବିଶେଷତା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ-
କିମ୍ବା ନିତ୍ୟର ସପରିଷାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଗ୍ରାହି ସାହିତ୍ୟକଟ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏକଣୀକ ଦିନ୍ବଳମୂଳ ସାହିତ୍ୟକଟ
ମୁକୋପାଧ୍ୟାୟ ମେନ୍‌ବିକ (ଲିଙ୍ଗକ) ର ଭାବୁର ଉତ୍ସାହ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ କାହିଁ ଏଠା
କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତ ସ୍ଥଳେ । ସେ ସେ ଏଠେ ଶାସ୍ତ୍ର ସାର
ପାଇଅଛନ୍ତି ଏହ ଉତ୍ସାହର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାନ୍ଦୁଲ ନିର୍ବକର୍ତ୍ତା ତେବେଷଗଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣି
ହେବାର ୧୯୪୭ ମୁହଁ ଜନ୍ମ ଦୃଢ଼ ହେବ ମାତ୍ର ଏବଂ
ଜୀବନର ତା ୧୮ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ସେୟା ମଧ୍ୟରେ ୧୦ ଦିନ
ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀ ।

ଶ୍ରୀମାଧିକ ସହନରେ ଦୂରପାତ୍ର ହେବାକ ଥାବୁଦ୍ଧି
ପରିବାର ଦେଖା କାରେ ସ୍ଵାମୀଙ୍କଠାରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନ
ତା ଏହି ରକ୍ଷଣ ଜୀବନର ଦିନ ଗୋଟିଏ ଦାଖଲା ସମ୍ମାନିତ
ହୋଇଥାଏ ।

ଦେଖିଲୁମର ଏକବତ୍ର ହେଉଁ ସେ କରିବାକାଳୀ କିମ୍ବା
ତପାର ଦଶ ବରଷେ ଏଥିରେ ଯାଏ ହୋଇବାକାରେ
ଦେଖି ହୋଇବା ଓ କରିବାକାଳୀ ଅଛି ତିଥାରେଇ
ଜଣାଯା ତୁର ବନ୍ଦମା କାରମ ମୋଟିଏ ବନ୍ଦମା ପାଠିବ
ହୋଇଥାଏ ଏହି କରିବାରେ କିମ୍ବା ଗଲାର ମନ୍ଦମାର ସହି
ଦେଖାଯା ନିରବିପାରକୀ ଅନ୍ତରୁ ଯେମାକବୁ କି ୧୫୦ ମି
ସାହିତ୍ୟ ଚାକାର ଦରମାକୁ ଉପରୁ ହୋଇଥାଏ । କରନ୍ତି

ପାଇବିଲାଗ୍ରୁ ଛକ୍ରାନ୍ତ ଜାମୀ ଅଟ୍ଟାଣିବର୍ଷିଦ୍ୱାରା
ଏହି କାଂଚ୍ବିକୀ-ପତନିଆରୁ ଶ୍ରୀମାଳ ମାତା ସହିତରେ
ହରପୁଣ୍ଡ ପାତ୍ର ଅନୁଭବରେ ଯାତ୍ରା ଥିଲା । ଅରେକ ଆଶ
କୋଣେ ମାତ୍ର କହନ ଦିଇବ ଏ ମୁକିଶ୍ଵର ଏହି ଜାକାନ୍ତର
ବିର ତାମାରୁତ୍ସାହାର ସମସ୍ତରେ ପ୍ରାଣର ଅପାହା ହେଲା
ଅକଣେଖରେ ନିଃଶ୍ଵର ଧରି ଦର୍ଶନ ଦେଇଲା ପାଠ୍ୟରେ
ମାତା ଦେଇଲାଯା ହୋଇ ଉତ୍ସବରୁ ସମ୍ମରାଜ ଦେଖି
ବିର । କହାର ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବରୁ—“ଶୁଦ୍ଧ ମାତା
ଓ କହାର କୁରୁତ କଳିବୁ” ହେବାର ଅକଣେଖରେ
ଅନ୍ତରୀତ ଅଥବ ପରିମାଣରେ ଅନ୍ତରୀତ ଦେଖିବ ଦୂର ପ୍ରାଣ
କାର ହିଲା ।

ହୁଏ ହୁବେଥରେ ସମ୍ବନ୍ଧ କି ୨୦୯ ଏ ନେବେ
ହେଲାଗାହେ ପଥରରେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମରାଯାଇ ୩୦
ଅତିମୀ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଣ୍ଟିମ ଏକାବେଳକେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେବାରେ ଭୋଗୀଷି ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇ ପାଇଁ । ପେଟକେ
ଅତିମୀକେ ଅପରା ଗୋଟିଏ ଘରକେ ବାହୀ ।

ପ୍ରାଚୀନଗ୍ରାହିତାର କଣ୍ଠରେ ଶୋଭିତାମୁଦ୍ରା
ଠାରୁ ସମ୍ମାନ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଯେତେ ଯେତେ ରହ
ପାଇଥିବା ତାହା ଅନ୍ଧରୁ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଏହାପାଇଁ
ବୃଦ୍ଧ ପାଳିବି ଦେବାର ଆହାର ସମ୍ମାନ୍ୟ ଯେ 'ନିଜ
ହସି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା' । ସଥି ଅଛି କି ହୋଇଯାଏ

ଜୀବାଳ ଦେଖିଲେ କୁରୁକ୍ଷମାନେ ଦୟାରେତ୍ତ ଦୟା
କୁରୁକ୍ଷମରେ କଞ୍ଚିତ ପ୍ରତାନ ଦୟାରେ ସମ୍ମାନ
ନାହିଁଲେ ଦେଖାଯାଏ । ଜୀବାଳର କୁରୁକ୍ଷମଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅଛିକି ସୂର୍ଯ୍ୟକାନେ ଏ ଅଧି ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ ଜୀବାଳ
ଦେବ କୁରୁକ୍ଷମାନେ ପ୍ରତିବିହି ।

ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କାଳିତଥାର କରୁଣାମିଶ୍ରମର ହଜା
କରୁଣାକ ଏକଶତାବ୍ଦୀ ଜାହେବ ଅଧିକ ଚୋରାଶହୀଦ
ଦେବପାତ୍ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାହେବ ପାଦିତର ଅବେଳୀ
ତୁମ୍ଭ କିମ୍ବାତୁ ତେ ବୌଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂର ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଏ ବାର୍ଷିକ ପାଦ ପାଦବାଜାର ଅବସଥା
ସୁତ୍ତମ୍ ଅଜେବେ ସେଇର ଲିଙ୍ଗ ନ ହେବେ ଏହି କୃତିତ୍ଵ
ଅବାକୁଠିତ ଦେବାଜାନେ ଅପରା କମଳେ ଶରୀର ପଥ କବି-
ଦ୍ୱାରା ବହାର ଏଥାବଦୀ ଏହା ପରିବାରରେ ଉପାଦାନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକାକିବାର୍ଷି ତେ ପ୍ରଶଂସନ୍ତ୍ୱ କରେ ଏହି
ଏହୁ ହେତୁକାଳ କାହାକୁଳକର ଅବେଳାଦେଶର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକାଳୀ

ଅତ୍ୟାବଳ ସହିତରେ ଦେବମାନଙ୍କ ତିଆ ଦେବ
ଦାତା କଥାର ପ୍ରେସରିପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ରାଜ୍ଯ ଶାଖରେ ପୁରୁଷ
ପାତ୍ରଙ୍କାର କଥ ପ୍ରକାଶ କରିବ କବିତାକୁ ଏ କାହାର
ପଦର ମହାତ୍ମା ପଞ୍ଚପୁରୀ ଏବଂ କରି ଯାଏ ମହୋତ୍ସମ୍ ଏହା
ମହୋତ୍ସମ କରିବେ ପଢିବେ ହାତ୍ ।

ନେତ୍ରବୁଦ୍ଧି ପଦମାତ୍ର କାଶାର୍ଥୀ ସଂରକ୍ଷଣ ଏହି
ସେଇଠାରେ ଯାଇଲେ ସର୍ବାଚ୍ଛବି ପାରିବାର ଏହି ପଦମାତ୍ର
ସେହିଠାରେ ଏହି ନିରବାର ଦେଖା କରିବାକାହିଁ ।

ଅଥବ ଗୀତ ଦାରେ ସାହମାନ୍ତ ଲର୍ଡ ଏହିକ ବାହେକ
ଲମ୍ବୋଠାରେ ଖୋଜିବ ଦକ୍ଷାର ଦିଦିକାର କଥା ପୁଣ୍ୟ ।
ଶୁଦ୍ଧାଯାଏ ଯେ ଏହି ଛୋଟ ସଙ୍ଗ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ ପାରିଲାଦ୍ଵାରା
ଅପରାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣୀ କରେଥ ବହୁତ ଯିକାର ମନ୍ଦିର
କରାନ୍ତି । କରିବାରେ ବେଳେ ଦେଖେବ କମ ଅଣ୍ଟକୁ
ବାହି ତଳାରକାଳୁ ରହିବେ । ବାହି କି ? ଏକାକେନେ
ବାହିର୍ଭାବରେ ଉତ୍ତରକୁ ଦୁଃଖୀ ।

ଦେବମନ୍ଦିର ପୁରସ୍କାର ଠେବା ନିମଟେ ଘେରଁ ଏବଂ
ଅବର ଅମନାଜ ହେବ ତହଁରେ ଏଥି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଅରମଣ
କି ପରିବାର ନିର୍ମିତ ଯୁଧ୍ୟାଧିକାରୀ କି କଢ଼ି ଯାଇ ପାହେଲ କାଳ
କବିତାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୁଷକ କିମ୍ବା ଲେଖି ଅଛି ସେ ମୁଣ୍ଡେର ଉପରେ
ସାମାଜିକ ଚାହେଜରେ ନାହିଁ କଥକୁ ପ୍ରାପନେ ନାହିଁ
ପକାର ଦାରୀ । କିମ୍ବା ନହିଁ କିମ୍ବା କାହିଁ ।

ପରି ପରିବା ବହୁତ ସେ କଷ ଦେଇ ସାହେବ
ଦିନୀରେ ଖୋଜ୍ୟ ବହୁତ ମୋଦିଦିଲା ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ
ସେପରି ମୋଦିଦିଲା ପଢ଼େ ଦେବେ ଦେବା କଥା

ପଢ଼ୁଣେ ଏକମିଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଦ୍ରାର ପରି
ମହିମା ଘରେ ଅଧିକାର କରିଥିଲା ସାହେବୁ ଏବଂ ତ
କାହାର ଏକିଥିରୁ ଏହା କଲାଙ୍କ କରିବୁ ଆଶେ କରି ଏ
ହେଉ କହୁଣେ କାହାରେ ମୁହଁ ଜାରିବ ଏହା ଦ୍ୱାରା
ଗନ୍ଧାରୀ ମୋହିମା ଥିଲା । ଯତ ଉଚିତରେ ମାନାବାକୁ ଏ
ରେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାକୁ ହୋଇଥିଲା ଏକଟକା ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ମୁଦ୍ରାକାରେ ଦୂରତର ନିରମିତ କେବାକୁ କାହା ହେଲେ
ଅଛେ । ମୁହଁରେ ପରିମାଣ କରୁଣ୍ଣାକୁ ଏହା କାହାର କେବାକୁ

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ମହାଶୟତ

ମହାଶୟ !

ଏଠା ମେଉଳସେଥାଲୁଛିର ସର ଗଢ଼ରେ
ଶାଖାରଙ୍ଗ ଲୋକେ ଯେପରି ବ୍ୟସ୍ତ ଅଳ୍ପକୁ
ଭାବା କାହାକୁହ ଅବିଦର ନାହିଁ । ଏସୁ ମଧ୍ୟ
ରେ ଶ୍ଵାନେମ୍ ପାଇଖାନା ତାଟ ବନ୍ଦା ହେବାର
ପୁଲସର ଅଶ୍ୱାଗର ସବୁଠାରେ ବଳିଅଛି
ଅର୍ଟାହୁ ମେଚକ ଅକୁଦନ ପୂଜେ କେହିଲୁ
ମଧ୍ୟଲମ୍ବ ବନ୍ଦି ଜଣେ ଥିଏ ଏହି କିନ୍ତୁ
ସଦର ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦା କର ରହଥାଏ ତହିଁ ମନେ
ଦନ ସକାଳଙ୍ଗେ ସେ ବହର୍ଦ୍ଦୟ ବସିବାର
ଥାର୍ (ଭାବୁ ଭାଟ ବନ୍ଦା ହେବାର ଭାର୍ତ୍ତ
ପ୍ରଣାନୀ ବନ୍ଦା ନ ଥିବାରୁ) ଯେଇଁ ଠାଣେ
ତାଟ ବନ୍ଦା ଦୋଷାଥିରୁ ଉଛନ୍ତି ନିଜଟରେ ଅନ୍ତରୀ
ମ୍ବ ବନ୍ଦି ବହର୍ଦ୍ଦୟ ବସି ମାରସ୍ତବାନ୍ତୁ ଘେବେ
ଶ୍ଵାକ ଅପରିଶାର ଓ ମନମୟ ଦେଖିବାର
ସେହି ଶ୍ଵାନରେ ପ୍ରଭାଗରୁକରେ ବହର୍ଦ୍ଦୟ
ବସିବାର ମୟ ହେବେ ତହିଁ ଏହି ମନେ

ଜଣେ ପୁଲାବ କନେପୁଲାଲ ଆପଣାର ଘୋଷାର
ଧାରଣ ନ କର ଧୋକିର୍ଦ୍ଦର ପିନ୍ ଠିଆ ହୋଇ
ସୁଲ ବିଳୁ ଭାଙ୍ଗି କରିବିଲ ମନୀ ପୁତ୍ରା କଲା
ନାହିଁ । ସେହି ବାହୁ ବହର୍ଦେଶ ଫେରି ଖୋ-
ଚିହାର ରୁଟିଲ ବେଳକୁ ପାକୁ ଯାଇଁ ପ୍ରେସ୍‌ର
ବରନ୍ତେ ସେ କହିଲ ତ ମୋତେ କଣା ନ
ଥିଲ ଏବଂ ଦୁମ୍ବେ ଏହଠାରେ ସୁଲ ମୁଁ ଗଲ
ବେଳେ ମନୀ କଲ ନାହିଁ ମୁଁ ବିପର ନାଶିଲ
ଅଛି ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରାଚ ନିହାତୁ ଅପରିଷାର
ଓ ପାଇବନୟ ଅଛି ଦେଖିବାରୁ ମୁଁ ବିହିଲ ।
ଏପରି ସେବେ ଅପରି କଲା ଭାବା କିଛି ନ
ଶୁଣି (ଏପରି ଦୋଷାତି ଧରିଦେଲେ ସମୀକ
ପାଇବେବୁ ଏହି ହଥାକୁ ହୃଦ ବରି) ଏକବି ଜରି-
ର ଦେଲେ ତ ତୁମ୍ଭର ବଡ଼ । ଆଜି ଦୂରତା
ଅଛି ଏବଂ ସରକାର ତାଙ୍କ ବାନ୍ଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏହା ସେବେ ଦୁମ୍ବେ ରୁହି ନ ପାପାର ତେବେ
ଅମ୍ବର କି ଗରଇ ଅଛି ଆଶକ୍ତି ଦୁସ୍ମଳୁ ଜଣାଇଁ
ସୁର୍ବେ । ଏହା ରହି ଭାଙ୍ଗି ବେଳଜଳ
କଥା କହିବାର ଅଭୟ କରିବାରୁ ସେ ବିଜୟ
ପାକ ସବେ ଅଭିପ୍ରେସ୍‌ର ଯାଇଁ ମୁଖରି-
କା ଲେଖି ଦେଇ କଥାକୁ ଅସିଲେ, ସମୟ
ନମେ କରେଣାରେ ହାଜର ହୋଇ ଆସାନ୍ତି
ପ୍ରେସିରୁ ହୋଇ ପରିଷେଷକରେ ଦୂର ଘରା
ନିମ୍ନମାତ୍ରା ହେବ ସବ ହାଜର ଅସିଲେ ।

କିମ୍ବର କରିଯାଇ ସୁଲାସହରମକାରକ ଏପର
କୁଟୀମବେଶରେ ରହ ଆଗନ୍ତୁକ ବ୍ୟକ୍ତି
ପ୍ରଥମରୁ ସାଧାରଣ ନ କରିଲ ଅପଣାର ମାନ୍ୟ
ଦର୍ଶିତାପାଇଁ ସେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏପର
ଅପମାନକ କରିଲୁ ଏହା ଖେତେର ସଜଳ
ଅଛେନ୍ତରେ ସମସ୍ତେ ଗୁଣ ପାରୁଥିବେ । ଅତି-
ଏବ ସରକାର ବାକାହୁରଙ୍କ ହଜରତରେ ପ୍ରାର୍ଥ-
ନା ଏହ ଯେ ମିଳିଷିଥିଲାଜାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀନ-
ହାର ଏବ ସୁଲାସର ଅତ୍ୟୁକ୍ତାନ୍ତରୀଣୀ ହାର-
କାରିତମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଣ ଯେପର ଲୋକ
ସାଧାରଣର ଅନ୍ତରୀଣ ଅପମାନ ନାହେବ ଏଥି
ପରି ପୂରନୋକ୍ଷ୍ମ ଦସ୍ତାଵେଶ ବିଧାନ ଦିନର
ଆଜି ସାଧାରଣ ସମସ୍ତେ ସବର ମଧ୍ୟରେ ଜାତ୍ରୀ
ଦେଇଥିଲୁ କିମ୍ବା ସବରଦେଶୀ ଛାତ୍ର ଅନ୍ୟ-
ନାୟକାଙ୍କାଙ୍କରେ ବାତ୍ର ମନ୍ୟାର
କାର୍ଯ୍ୟ ମାସରେ କା ଦେଇଯାଏରେ ଅବେ
ଦେଇ ହେବେ କାଜ ବୋଲିଯାଇଁ ଦେବ, ସେ-
ହୃଦୟ ବନ୍ଦୀରେ ସୁଲାସ ସେଇ ଫେରିବା କଥା
ହେସା ଯିବାର ଦୁଇବ ଲଜ୍ଜାଦ ବ୍ୟଥି ସବା

ପ୍ରତି ସବକାର ବାହାଦୁର ମନୋମୋଗା ନ
ହେଲେ ଅମୃତାନନ୍ଦ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅରଣ୍ୟରେ ଦଳ
ପ୍ରାୟ ଦୂରୀ ହୋଇ ଯଦି ଏଥରେ ସନ୍ଦେଶ
ନାହିଁ । ଆହୁ ପୁଲସର କର୍ମକାରକମାନେ
ଯାବନ୍ତି ବିଷୟରେ ସବରେ ବି ମୋଧସଲ-
ରେ ଯେପରି ଉପଦ୍ରବ କରିବ ତାକା ବର୍ଣ୍ଣିତ
କରି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତେ ତାକା ଜାଣି
ଶୁଣି ସୁବା ଦୁଇ; ଏଥବେ ଉଚ୍ଛରେଣ୍ୟ ପ୍ରକା-
ଶାସକ ଦାମମାନେ କରୁଥିଲା ନ କଲେ ଢାଣ
ନାହିଁ । ତାହା

। ନା । ଶା ।

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

କାହା କାହାଙ୍କାନ୍ତ ଚକରି କଟକ ବଜାର ଟ ୨୫
ଶା ମହି ମୋହି ଦାସ ସୁର ଟ ୨୨୮
ଦାସରଥ ବରତ କଟକ ଟପିନ ଟ ୨୯

ବିକ୍ରିପନ ।

**ORIENTAL
GOVERNMENT SECURITY LIFE ASSURANCE
COMPANY " LIMITED "**
BOMBAY

For prospectus, yearly reports of
meetings, the fast progress of the Co.
and for all other information, please
apply to

J. WINTERSCALE,
Agent in Orissa
No. 1 Cantonments.

ଶେଷର ରହିଲେବେ ବିଦ୍ୟାର ସମ୍ପଦ ଅନୁବଦ୍ୟ
କମାନ ନମିକ ଖରନ ଦିଲା ବରକାର କମାନ ମୋକାନ
ଦିଲେ ।

ଏକମାନର ଅନୁବଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିବହିତ ବବଦିର ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାନର ଅନୁବଦ୍ୟ
କମାନର ଅନୁବଦ୍ୟ କଲେ ଯାଏ ହେବ ।

ଏ ରହିଲେବେ
ତତ୍ତ୍ଵର ଏହେ
କଟକ ଟ ୧୫ ଦିଲା କାର୍ଯ୍ୟ କମାନ ଦିଲା ।

ଶାକକରଣ ରମ୍ଭ ।

ଏ କାହାଙ୍କାନ୍ତ ନାତେବେ, କଟକ ଏ ଅର୍ଥାତ କରନ
ଟ ୨୩୩ ମହି ଅର୍ଥାତ ଦୁଇମା ମା ୨ ଥାର ଟ ୨୯ ଲା

ଶୁମାକର କଟକ ।

ଏହିକେ ଶୁମାକର ପ୍ରତି ୫ ରହିଲେବେ ନମ୍ବର ଦେ
ଇଲା । ମା ୨ ଥାର ଟ ୧୫ ଲା ।

ନିପକଳିଦ କଟକ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିଲେବେ ଏହେତୁ କଲେ ଏଠି ତୁମାର ଦେ
ଇଲା । ମା ୨ ଥାର ଟ ୧୫ ଲା ।

ମାନକେତକ କଟକ ।

ଏହି ରହିଲେବେ ଧାରୁତିର ଦୂରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କଟକରେ ଶାମୁରେବ ଶାମୁରେ ଦୁଇମା । ମାନକେତକ ଟ ୧୯

କନ୍ଦର୍ତ୍ତନ୍ତ୍ରୋଦୟ ବିତକା ।

ଏ ବିତକାର ଧରିଲେବେ ଅର ତଥ କର୍ତ୍ତର ନୂହ ଦୂରୀ
ଦେଇଲା ଗୋଟିଏ କରି ଦେଇଲା । ମାନକେତକ ଟ ୧୯ ଲା ।

ଏ ସବୁ ଅର ମେହ ପ୍ରତିତ ଗୋଟିଏ କରିଲା ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନ
ଅର କରିଲା ପ୍ରାପ୍ତିତ । ପ୍ରକାମାନେ ଅନ୍ୟ ପରିତ କରିଲା
ସମୟରେ ସେବନ କରିଲା କରି ପାରିବ ।

ଧାରା }
ବାହିକାର }
କଟକ }
ଶା ବିମନକୁ ବେଳର୍ତ୍ତ ପାନାୟକ ।

ଶାକଟ୍ରମେଷ ସିଙ୍ଗୋନା ଫ୍ରେଶିରିର ।

ଏହା କୁରିବେପରେ ଦେଇଲାଇନର ପରିପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ରହିଲା
ଅନ୍ୟ ବୋଲି ବିବନ୍ଦତ । ବରିକାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ
ରହିଲେବେଣ୍ୟ ଓ ଦେଇଲା ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନରେ ବନ୍ଦ ଦୂରୀ
କରିଲାକାର ବୋଟକିଲା କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଵପନରେଣ୍ୟକ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ତଳାରେଣ୍ୟ ଦିଲାଗାରେ ସଥା—

ତାକମାନର ସବୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନର ଟ ୧୦୫ ମଳ୍ଲ ନମ୍ବର ।
ଟ ୧୫ ଲା । ଏ ଅରହିମାନ ଟ ୨୦୫ ମଳ୍ଲ ନମ୍ବର ।

ଶାମୁକ ହେମତ୍ର ବନ୍ଦୋଧାରୀୟ

କୁତୁ

ଭବାସାନଦତ୍ତ ମହୋଷଧ ।

ଆମୃତ ରୂପୀ ।

ଏକପ୍ରସ୍ତୁତି [୨୦ ମଧ୍ୟର] ମଳ୍ଲ ଟ ୪ ।
ଆଖା ୧୪ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକାବେଳବେ ନେଲେ ଟ ୧୦୦
ଲା, ତାକମାନର ପ୍ରତି କଣ୍ଠିଲ ଟ ୦ । ରୂପାଧାର
ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନ୍ୟ ଏକ ବଣ୍ଠିଲରେ ଟ ୦ ।
ଆଖା ମାସଲରେ ଯାଇ ପାରେ ।

ଏହି ଅନ୍ୟ ସେବନ କଲେ ଅନେକା
ନେକ ଦୂରୀଧାର, ଅଧାର, ଓ କର୍ତ୍ତରିଧାର
ରେଗର ଉପରମ ଦୁଇ । ଏମନ୍ତ କି ଶୟ, ଯ-
କ୍ଷା, ବର୍ତ୍ତକାଳ ଶ୍ଲୀ, ଶିରପିତା, କୁଦରେଗ,
ଆସାଧ, ହୁଲୁମ, ଅମ୍ବିତ, ଅନ୍ତଶ୍ଲୀ, ପୁରାତ
ନ କୁତୁ, ପୁନ୍ଦା, କର୍ତ୍ତର, ଅତିଶାର, କାର,
ଅର୍ଜ, ପୁରାତକ ପ୍ରମେହ, ଭୂପଦିଶ, ପାରାହଟିତ
ଦୋଷ, ରକ୍ତକାର, ପୁନ୍ଦାର ବା ବହୁମତ,
ଏବଂ ନାନାଧିକ ଜତତ ଓ ଏକତ୍ରାତୁତ ପୁରାତକ
ଓ କଠିନ ସେବ ପ୍ରଜାକାର ପରିବରେ ଏହା
ଅବ ଉପରୁ ଅନ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କର କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ବିଶେଷ
ରେଗର ଏହାଶ୍ରୀପ୍ରଜାକାରକ ଅଟଇ । ସଥା;
ପୁତ୍ରକ, କଲ୍ପନାବ, ପ୍ରବର, ମୂର୍ତ୍ତା, ଶୌଭିକ
ରେଗ, ସମ୍ପଦରେ ଉପ୍ରଦ କରିଲ, ମୃତଦୟା ପ୍ରବର
ରେଗରେ ସ୍ଵରକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଟଇ । ଏହା ଏ
ରୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନ୍ୟ ସେ ହୁଗୁଣୋଧ୍ୟ ଶିଶୁ
ଓ ଗର୍ବବଳ ଶ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେବନ କର ପାରୁ ।

କି । ଏଥରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦକ ଓ
ବିଷାକ୍ତ ବସୁର ଲେଶମାତ୍ର ନାହିଁ । ଏହା ସେ-
କଳ କଲେ ରହୁ ପରିଷାର ଷ୍ଟ୍ରାବୁନ୍ଦ ପଣ୍ଡି
ଏବଂ ବଳଦୂରି ଦୁଇ ।

ଆମୁତାକୁ ପଡ଼ି ଲେଖିବାକୁ ହେଲେ ବଶ-
ଲା ବିମା ରଙ୍ଗଲାରେ ଲେଖିବ କାରଣ
ଏଠାରେ କେହି ଓଡ଼ିୟା ଲ୍ଲାଙ୍କ ଜାଗନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।

ଓଲାଇତାର ଅମୋଦ

ଏବଂ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିତକା ।

ସବୁ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହି ବିତକା
ପଳପ୍ରଦ ଅଟେ । ଶବ୍ଦକଲୁ ଜଣନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟକ
ରେଗୀ ଆସେଗ୍ୟ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଓଲାଇତାର
୨୦୯ ବିତକାର ମଳ୍ଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୪୯କା ।
ଏଥରେ ଜନ୍ମନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟକ ରେଗୀ ଆସେଗ୍ୟ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ୨୫ ଗୋଟି ବିତକାର ମଳ୍ଲ
ଟ ୨୫ । ଏହା ସେବନ କଲେ ଶବ୍ଦ ଗର୍ଭ ରେଗ୍ୟ
ଅନ୍ୟର୍ଯ୍ୟରୁପେ ଅଧିକାଳି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଆସେଇ ଦୁଇ । ଏହା ସେବନ କଲେ ଅନ୍ୟ
ଶେଷ ସେବନ ନ କରଇଲେ । ନିଷ୍ଠା ସେବନ
ମହିନା ନିଶିର ପୋଖାର, ସହର ବନାଇବ

ସାନ୍ତୁମ୍ଭ ନବେଦନ ମିଦଂ ।

ମହାରମ୍ଭ ।

୨୫ ଅର ଅମୁତରୁ ଅଣାର ଆମୁର ଜଣ
ଗେ ଅଗ୍ରାପ୍ରତ୍ଯେ ସେବନ କରିବାକୁ ସେ
ପୁରାତକ ପ୍ରମେହ ପାରିବ ସତତ ବାର ଓ କିମ୍ବ
ପ୍ରବରତ ଦୁଷ୍ଟିକ୍ଷେପ ବ୍ୟାପକମୁକ୍ତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଆ-
ରେଗ୍ୟ ଲାହ କର ଅଛନ୍ତି । ଆମୁର ଭୂପଦେଶ
ଶାକୁରାରେ ସେବନ ଆମୁର ଅଗ୍ରାପ୍ରତ୍ଯେ ସୁରମୋଦା
ନିବାରି ଶୁମାକର ଗିର୍ବାନକୁ ମଣ୍ଡଳ ଅମୃତପୁର୍ଣ୍ଣ
ଅଣାର ଅନ୍ତରୁ ଦିଲେ ଦେଇବନ କର
ବାରୁ କିମ୍ବ କାଶ ଓ ଅର୍ଗ ରେଗର ଅନେକ
ଉପଶମ ବୋଧ କର ଅଛନ୍ତି । ଅପରାଧର
ମୁକ୍ତିରୁ ମୁଶ ଅସୁକେଶରେ ଏବେ ଦିଲରେ
ପ୍ରକଳିତ ଦେବାକୁ ବୋଧହୁଏ ଅନେକ ରେଗ
ଚିରସମାନକୁ ମୁକ୍ତି ଲାହ କର ଆରମ୍ଭଜବନ
ଲାହ କରିବେ । ଅମେମାନେ ଏହାର ଭୂପଦେଶ
ଶାକ କଲିକାର ସାଧାରଣ ସମାଜରେ ପରିଷଦ

ଶିଳ୍ପ କରିବାକୁ ଛୁଟି କରି ଲାଗୁ କି କରିବା
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ସମ୍ବାଦ ମୟୁଳ
ଟାକାଦିଗୀ ଲିଲ ବାବୁଡ଼ା
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟଦେବୀ ।

ମହାଭାରତ, ହିତସାୟ ପ୍ରେରଣ ସୁବିଜ୍ଞାନ
ଅମୃତଶୂନ୍ତ ସେବନ କରିବାରୁ ଆମ୍ବର ନାନା-
ବିଧ ସେଗର ଶାନ୍ତି ଦେଖିଅଛି । ଯଥା ପାରବ
ଦୋଷ ଜୀବ ଜୀଲୀଗା, ବିରାପୀଡ଼ା, ପାନାୟ
ବିଶୁ ଧାନ ବିନ୍ଦୁ ସମୟରେ ନାହିଁବାଟେ କେ-
ବେଳେ ଅଂଶ କିନ୍ତୁ ହେବାର, କୌଣସି ବିଶୁର
ପ୍ରାଣେ ଧରୁ ଉତ୍ସବରୁ ଓ ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରବରତ ନାନା-
ବିଧ ଜଳନ ଓ ପୁଷ୍ପତନ ବ୍ୟାୟରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୁପେ
ଅପରାହ୍ନର ଜଗନ୍ତିଜ୍ଞାନ ସଦ୍ୟ ସେବନାଶକ
ଅମୃତଶୂନ୍ତନାୟ ଉତ୍ସମୂର୍ତ୍ତିପେ ନିଷ୍ଠାକ ଲାହ ବର-
ଅଛି । ଅମ୍ବେ ଅପରାହ୍ନ ସମୀପରେ ଅଙ୍ଗୀକାର
ପୂର୍ବକ କହୁଥିଲୁ ଯେ, ଅମ୍ବେ ଯେତେବେଳେ
ଜାହାତ ଥିବୁ ରେତେବେଳେ ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରମ
ଅଶ୍ୱର ଗୁଣ ବିଳାପନ ଓ ମୋତ୍ତକ ଶର୍ଵନ-
ହାର ସବସାଧାରଣାଙ୍କୁ ଜୀବ କରିବାରୁ କହାପି
କୁଟି କରିବୁ ନାହିଁ । ବିବେଚନା କରୁଁ ଏହି
ମହୋତ୍ସାଧିର ଗୁଣ ସବସାଧାରଣରେ ଜୀବଥିଲେ
କେବେହେଁ ଲୋକେ ବ୍ୟାୟଗ୍ରୂପ କେଇ ଥକାଇ-
ରେ ବାଲର କରୁଳ କରିଲାରେ ପଢିବ ହୁଅନ୍ତେ
ନାହିଁ ।

ଆ ଶ୍ଵାମାତରଣ ଦୃଷ୍ଟାଗୁର୍ଯ୍ୟ
ନର୍ତ୍ତବାହୀପୋଷ୍ଟ କେଳ ସଙ୍ଗେତର
ମହାଜନ୍ମ ।

ଅଧିକ ଉପେକ୍ଷାରେ ଫୁଲ, ସନ୍ଧା ଓ
ବନ୍ଦକାଳର ପ୍ରମେତ ସେଗର ଗୋଟିଏ ମହୋ-
ତ୍ୟ ଅଛି । ସେହି ହେପଳ ସେବନ କରି
ଅମୁର ଶବ୍ଦାବ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦକାଳର ପ୍ରମେତ
ଫୁଲ ଓ ସନ୍ଧା ଗେର ଏକାବେଳକେ ଅପେକ୍ଷା;
ହୋଇ ଥିଲା । ଅଧିକର ଏହି ଅମୁର ଚାର୍ଟ୍‌
ମହୋତ୍ସାର ଶବ୍ଦ ଆମେ ଅମୁର ବନ୍ଦମାନଙ୍କ
ନିଜଟରେ ପ୍ରଚାରିତ ବିରବାକୁ କୃଷ୍ଣ ବରତ୍ତୀ
ନାହିଁ । ଏବେ ଯହିରେ ଦିଲାଜମୁର ଜିଲ୍ଲାର
ପଞ୍ଚ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରଶ୍ରବ ହେବ ସେଥିରେ ଆମେ
ଶୁଣେ ଦାଟ ବଜାହରେ ଏହି ଅମୁର ଚାର୍ଟ୍‌
ମହୋତ୍ସାର ଲେଖି ପକାଇ ଦିଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖୋପାଧୀନ୍
ସବୁପାଞ୍ଚମୁକ୍ତର ଦେବାଦାତା ବିନାନନ୍ଦର

ମହାଶୟ

ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ତର ସହିତରେ ଯେ ଲେଖାଣା
ସେବର ପ୍ରାଦୁରବ ହୋଲଥିଲ ବହିରେ
ଆପଣଙ୍କର ଲେଖାଣାର ବନ୍ଦକା ଏବୁଧ ଫଳ
ଦୀପୁରୁଷ ହୋଲଥିଲ ଯେ, ଅମ୍ବେ ଏହାର ଶରୀ
ବ୍ୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆପଣର୍ଥ ଓ ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପଣଙ୍କର ହୋଇଥାଏ ଗାହା କହ ପାରୁ ନାହିଁ
ଯା ଏ ଅଠାଳିଶଙ୍କଳଶ ବନ୍ଦିକୁ ଏହି ଜୀବିହାର
ଚିତ୍ରା କରି ସମ୍ମୂଳୀରୁଥେ ଆବେଗ୍ୟ କରିଥିଲା ।
କେବଳ ଗୋଟିଏ ରୋଗୀ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କର
ଜୀବିଧୀ ସେବନ କରି ତତ୍ତ୍ଵାଦ ଅନ୍ୟ ଜୀବିଧୀ
ସେବନ କରିବାକୁ ମୁଗ୍ଧାସରେ ପଢିବ ହେଲା
ବୋଧ କରୁଁ ଅନ୍ୟ ଜୀବିଧୀ ସେବନ କରି ନ
ଥିଲେ ପାହାର ଜୀବନ ରଖା ହୋଇ ଆନ୍ତର
ଦିପୀକ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବିଧୀହାର ଅନେକ ପରି-
ମାଣରେ ସେଗ କିବାରିଗ ହୋଲଥିଲା । ଯାହା
ହେଉ ଏହା ଗୋଟିଏ ମହିତ ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ
କହିବାକୁ ଦେବ । ଅମ୍ବର ସମ୍ମୂଳୀ କରାଯ ଏଥି
ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଜୀବିଧୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅଛିତିର
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି ମନ୍ଦୁଷ୍ୟମନ୍ଦୁଷ୍ୟ ଏହି ଦୟା-
କଳ ଦୂର୍ଲମ୍ବନେଗରୁ କିମ୍ବା ଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସ୍ଵର୍ଗିକର୍ତ୍ତା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଅମ୍ବଲ୍ୟ ଜୀବିଧୀ
ସେବାନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଅହୁର କହିପାରୁ
ଯେ, ଲେଖାଣାସେଗପ୍ରତିତ ମୁମ୍ଭୁସ୍ତ ବିଦ୍ୟାକି
ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଘେଷାବିପ୍ରାର ସେବିରୁ
ଯୁଦ୍ଧ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜୀବିଧୀ ନିଯୁମିତିରୁପେ
ସେବନ କରିଲେ ମୁହର ଦୟା ନ ଥିବ ।
ଅମ୍ବଦବେଳାରେ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିଧୀ ସେବନ
କରିର ଅନ୍ୟ ଜୀବିଧୀ ସେବନ କରିଲବା କହିଛି
ତତ୍ତ୍ଵର ନହିଁ । ଅତୁକରିର ମାନ୍ୟବର ଅଣ୍ଟି-
ଝାଙ୍ଗି ପାର୍କନ ମହାଶୟ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବିଧୀର
ସମାବେଶ କେବି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏବୁ ଏ ଆପଣଙ୍କୁ
ଯତନୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବିଧୀହାର ବିପବାରରେ
ଯାଇବ ଫୋଇ ପାରେ ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାହ ସମ୍ମାନାଧୀୟ
ଦେବକାର୍ତ୍ତ ଦେସଠା ବନ୍ଦିଶର୍ମ ଅପିଷ୍ଟ
ଅମ୍ବା

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ !

ଗତ ବର୍ଷ ଅମୃତ କିଶୋଇ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ୍ର ବାଦ
ଶିଥାଳଚନ୍ଦ୍ର ବନେଖପାଖାୟ ମହାଶୟ ଥପଣଙ୍ଗ
ନିକଟରୁ ଧେଇଁ ବଲସାଇଲି କ୍ଷୟ ଦର ଥିଲେ
ଆମେ ଅଛାଦିବ ସହିତ ଆଜାର ମହିନେ ସେଇ
ଦିବାରଣୀ ଧରିର ସାର୍ଥ ଦେଉଥାଏ ।

ବନ୍ଦ ସଖ୍ୟକ ଠେଲାରୀ ବୈଜିବର ଏହା
ବ୍ୟାକହାର କରିବାରେ ସେହି ଅଧା କରୁଥା-
ଇଥିଲ, ତାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ସଫଳ ହୋଇଥିଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସେଗର ପ୍ରଜାହାର ହୋଇଥିଲା
ଚୂଳଶ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହା ସେବକ କରିଲୁ
କିମ୍ବା ସାଇଥିଲ, ସମସ୍ତେ ଆଶେରାଯାଇ କର
ଅଛି । ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଥିର ଅଲୋଚନା ଶକ୍ତି
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସଫ ତୋରଠା ସେଗର କୌଣସି ସଥାର୍ଥ
ଜୀବନୀ ଅଧିକୁ ହୋଇଥାଏ ହେବେ ଦିଲ୍ଲି
ଜୀବନୀ ଅଧିକର କଳସପିଲ କିମରେକେ
ଅଳ୍ୟ ଦିଲ୍ଲି ଦୂହେ । ଆମେ ସମ୍ମାନ ଓ ଦୃତି
ମହାଶୟମାନଙ୍କ ଜଣ୍ଠ କର ଅନୁରୋଧ କରୁଥୁ-
ନୁ ସେ ଯେମନ୍ତ ବି ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନୀରୁ
ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲି ରଖନ୍ତି । ବାହୀକ ତୋରଠାର
ପ୍ରାଦୂର୍ବକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଏହାହାତ୍ମ
ଦିଶେଷ ଉପକାର ଲାଭ କର ପାରିବେ । ଯା-
ମେ ଏହାକୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା ଏବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାକୁ ସେ ଏହା
ଯେଉଁ ମୂଳରେ କରାନ୍ତି ହୁଏ, ସେଥିର ଅତି
ଉପରକ ।

ଅପର ମହା କଳେ ଉପରିଭ୍ରତ୍ତୁ କେଣେକ
ପଂଗ୍ରୁ ବ୍ୟସନାର ବର ପାରନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ଯାହା
କହୁଅଛୁ ତାହା ଥିଲେ ବ୍ୟବରେକେ ଅଛୁ
କଳ ନୁହେ ଅର୍ଥରୁ ବଜାର କର ବହୁ ଲାଗୁ ।
କରିଯାଏଇ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେ ଘରମାରରେ ଅପ-
ବର ଏହି ମହାମୁଖ୍ୟ ଜୀବଧା କିମ୍ବା ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ ସମସତ୍ୟ ମୁଖୋଜାଧାରୀ
ଦେଉଦସଣୀ ବେହାର ରତ୍ନମୋହନାରାମ

四三

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四九

ପ୍ରତିଲିପି

ତା କୁଳ ମାହେ କୁଳର ସଙ୍ଗ ଥାଏ ମରିଥା । ମୁଁ ପ୍ରାବଲ୍ୟ ଦିଏ କୁଳ ଥିଏ ଯାଇ ଶକ୍ତିକାର

ମଲ୍ୟ	ଅତ୍ରିମ	ବଜାଯୁ
ଦାର୍ଶକ	ଟ ୫୮	ଟ ୨୯
ଜୀବନମୂଲି	ଟ ୩୦୪	ଟ ୧୯

ବାଲେଷରର ପ୍ରାତିମାନେ ସମୟକ ଛାହାଦ
ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଜଣେ ବନକୀତାରୁ
ଶୁଣି ଅମେମାନେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ।
ଦୂରସ୍ପୃଷ୍ଟ ଗର୍ଭ ହେଲା ସେଠା ପ୍ରାତିଷ୍ଠମାଳର
ବାର୍ଷିକ ଅଷାଢ଼ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥାଲା ସେ ପ୍ରାତି-
ମାନେ ଏଥରେ ରୂପବିନକାଳ ମାତ୍ର ଥିଲେ ।
ଅନେକ ଗୃହିରୁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାତି ହୋଇ ଉତ୍ସବ-
ରେ ଘୋର ଦେଉଥିଲେ । ନଗର କାର୍ତ୍ତନ
ପ୍ରଭତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଇ ଦୂରରତ୍ନପେ ନିଷାହ ହୋ-
ଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ସବ ସହିତ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାତି-

ମନ୍ଦରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ-
ବର ଶେଷଦିନରେ ବାବୁ ଉତ୍ତର୍କ ପଞ୍ଚାମୀକ
ରଂସୁଳରେ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମ-
ମନ୍ଦର ଚିରିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମମଣ୍ଡଳୀ ଛନ୍ଦ ବାଚଲାଭଗର
ଅପର ଧନୀଙ୍କ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ କମାନେ ଏହି ସାହୁପାଦ
କରିଥିବା ଅଧିକ ସୁଖର ବିଷୟ ଆଟିଲା ।

ଆମେମାନେ କୃତିତ୍ତବ୍ରା ସହି ସ୍ଥିକାର କି
ରୁଥର୍କ୍ କି ଖଣ୍ଡିଏ ସଜମାଳା ଅର୍ଥାତ୍ ତିଷ୍ଠରର
ଇତିହାସ ତହଁ ର ପ୍ରକଳ୍ପାର ବାହୁ କୈଲାପଚ-
ନ୍ଦ୍ର ସିଦ୍ଧାତାରୁ ଉପକାର ପାଦଅଛି । ଏ
ଗ୍ରହ ବଙ୍ଗଲା ରାଶାରେ ରହିଛି । ପ୍ରକଳ୍ପାର
ବୋଲନ୍ତି କି ଗ୍ରାହକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିଷ୍ଠର ଅତି
ପ୍ରାଚୀନ ସଜ୍ୟ ଚଳାନ୍ତ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୋର
ଇତିହାସ ଶଜମାଳା ବଙ୍ଗଲା ରାଶାରେ ଲେଖା
ଯିବାର ଥରମୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅବ୍ୟ ଏକା
ତିଷ୍ଠର ମୁଦ୍ରାରେ ବଙ୍ଗଲା ଅନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ
ଅତେବ ଏ ସଜ୍ୟର ଇତିହାସ ଲେଖିବାହାର
ଲେଖକ ସ୍ଵଦେଶୀନୁଷ୍ଠାନିଗାର ବିଲକ୍ଷଣ ପରିଚ-
ସ୍ଥ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗବୁଦ୍ଧ ଅନୁଷୁଳାନ କଷ୍ଟପୂର୍ବ
ରେ ଲେଖକଙ୍କର ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଲେଖକ ତେଣାର ଇତିହାସ
ଗ୍ରାହଣ ନାମକ ମହିକପତ୍ରିକାରେ ସକାଶ
କରୁଥିଲାନ୍ତି ।

କରିବା ହାଜକୋଟର ବିଷୟଙ୍କୁ ଅଧୀକ୍ଷ

ପ୍ରଥାନ ବିଶ୍ଵରପତି ସର ଗର୍ବତ୍ତ ଗାର୍ଥଘାଦେବ
ପ୍ରାୟ ଅଛେଇମାର କୁଠି ନେବାରୁ ଶାୟକୁ
ବିଶ୍ଵରପତି ରମେଶଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ ଏକଟଂ ସ୍ଵରୂପ
ଏହି ପଦରେ ନିୟମିତ୍ ହୋଇ ଚଳଇମାସ ଲା
୯୯ ରଖିରେ ଗୁର୍ବି ନେଇଥାଇନ୍ତି । କେବେ-
କୁଣ୍ଡଳ ମୁଦ୍ରମାଳା ଇଂରାଜ ଏବଂ ଗାହାଙ୍କ ମୁଖବର
ଇଂଲିଝମାନ ଏବଂ ପାଯୋଳିଅର ରମେଶ ବା-
ତୁଳ ନିୟୋଗ କରୁଥିରେ ଅନେକ ଲଢିଥିଲେ
ମାତ୍ର ମହାମାନ୍ୟ ଲତ୍ତ ରପଜ ବାହାଦୁରଙ୍କ ନି-
ରପେନ୍ ସବୁଗ୍ରା ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା
ଲାଗି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ ସମ୍ବାଧୀୟ
ଭାରତବର୍ଷର ଦେଶୀୟଲୋକମାନେ ଏ ନି-
ୟୋଗରେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ତର ଲାହ କରୁଥାଇନ୍ତି
ଉଚ୍ଚ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କର ସମ୍ମାଦିକ ତେମନ୍ତ ଦର୍ଶନ
ଦେଇ ଥାଇନ୍ତି । ସେମାନେ ଏ ନିୟୋଗର
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲେଖିଥା ଧାରଣ କରି ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କପ୍ରତି ଗୁଣା ଓ ବିଦ୍ୱେଷ ଦେଖାଇ ଥ-
ଇନ୍ତି । ଏ ଉତ୍ତରର ଅଧ୍ୟାର୍ଥର ବିଷୟ ଏହି ଯେ
ରଥାର ଦନ୍ତସଂଖ୍ୟକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଇଂଲିଝ
ସେମାନର ଗ୍ରାହକ ରହିଥାଇନ୍ତି । ଶତାବ୍ଦୀ ପୌଷ୍ଟି-
ବାର କେଉଁ ଧର୍ମ ଅମେରାନେ ଦୁଇ ଧାରିଲୁ
ନାହିଁ ।

ସୁରୁଶୋଭମପତ୍ରିକାରୁ ଅବଗଳ ହେଲୁ
ଯେ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞଗର ପାଇବେବୁର ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରତି ଦିଘ୍ୟେହ କଠିନ ନିୟମ ପ୍ରକର କରିଥିଲୁ

ସଥା କେହି ବାଲକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନୂରନ
ଦରକ ହେବାକୁ ଜଣା କଲେ ଦରକ ହେବାର
ପିତ୍ର ସ୍ମର୍ଯ୍ୟ ସେ ବର୍ଷର ଯେତେ ମାତ୍ର ଗଲ
ହୋଇଥିବ ତହିଁର ସମ୍ବାୟ ବେଳନ ଦେବ
ଏବଂ କେହି ନାମ କଟାଇ ସୁଲଙ୍ଘାର ଦରକ
ହେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅନୁପସ୍ଥିତ କାଳର
ସମ୍ବାୟ ବେଳନ ଦେବ । ଏ ଶିଥୁମମାନ
ସ୍ଵର୍ଗର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ କଠିନ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ଏହି ଦେବୁ ସେଠା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଜୀବ
ସଙ୍ଗନ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଅଛ୍ୟନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟର ବିଷୟ
ସେ ସେଠା ଶିଶ୍ରାବନ୍ଧୀ ଏ ନିଯୁମମାନ ରହିଲ
ବିଶେଷବାର ଚେଷ୍ଟା କର ନାହାନ୍ତି । ତେଣା
ମଧ୍ୟରେ ପୁରୀରେ ଉଠିଗା ଶିଶ୍ରାବ ଅଦର
ଅଛ୍ୟନ୍ତୁ ଜଣା ସେଠାରେ ପୁଣି ଏପରି କଠିନ
ନିଯୁମମାନ ପ୍ରିର ରହିଲେ ଲେକବୁ ଅପ୍ରକଟିତ
ଅନୁଭବ ଜଣା ହେବାରେ ବଚିନ ବିନ୍ଦୁ ଜାହିଁ
ଅନ୍ତରାନ୍ୟ ଶିଖ୍ୟାସ୍ତଳିତାରୁ ସେଠା ସୁଲଙ୍ଘ ନିଯୁମମାନ
ହୋଇଲ ହେବା ଦୃଚିତ । ଆମେମାନେ
ଆଶା କରୁ ସେ କରୁପରମମାନେ ଝୟାନ୍ତ ଜା-
ନବେଦୁରବତାରେ ଅନ୍ତର ପରିବାଦ କରିବେ
ଏବଂ ସେପରି ସେଠା ବାଲକମାନେ ଅଧିକ
ପରମାଣୁରେ ସୁଲଙ୍ଘ ଅଧିକା ପଞ୍ଚରେ ଭୟା-
ହୁଏ ହେବେ ତହିଁର ସୁଲଙ୍ଘ କର ଦେବେ ।

ଥିଲିଥୁଣ୍ଡ ସ୍ପରଫେଣ୍ଡେଗ୍ଜ କାହିଁ ନନ୍ଦି-
ଶୋଇ ଥାଏ ମୟୁରବୁଝରୁ ଫେର ଥିଲି ଗଛ
ପନବାର ଏ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ଦୋର ଅ-
ଛନ୍ତି । ମୟୁରବୁଝର ସଜଳାର୍ଥ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେଠା ଦେବାନଙ୍କ ବାବରେ ଅଛି ସେ ଜନନ
ବନୋପ୍ରେ ଦେବାପାଇ ସଥା ନିୟମରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବେ ଏବଂ ବାବାଲଗ ସତାବର
ରାଶିକଣ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉପର ବନୋ-
ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ମୟୁରବୁଝର ମାନେ-
ଜର ବିଦ ଦେବ ଏହି କ ବନୋପ୍ରେରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବ ତହିଁ ର ତର୍ହିଁ ଲାଗିଥିଲା । ମୟୁ-
ରବୁଝ ଯେମନ୍ତ ବିପ୍ରାର୍ଥୀରକଥ ତହିଁରୀର ଜଗରେ
ତଳଦରର ମାନେଜର ନିୟମ ଦେବେ ସ-
ବେବ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶର୍ମାଥିଲୁଁ ଯେ
ଦେବେତର ଉତ୍ସବକୁ ବଂଶକ ଓ ଦେଶୀୟ
କର୍ମଚାରୀ ଏଥିର ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ
କଷ୍ଟଥିବେ ଧର୍ମର ପ୍ରେତିତଥି ଅମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରାକୃତରେ ପ୍ରକାଶ କଲାଁ । କାହିଁ ନନ୍ଦି-
ଶୋଇ ଥାଏ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ଵର ମାତ୍ର

ରେ ଅଛି ଅମ୍ବାନେ ସମ୍ମୁଖୀନୀ ଅନୁ-
ମୋଦନ କରୁଁ ମୟୁରଭଜ ହେଲା ଗରଜା-
ତର ଯେମନ୍ତ ସଂପ୍ରଥମ ହେଲା, ଏହାର
ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଦର୍ଶମୁକ ହେବାର ଛାତର
ଏବଂ ସେପରି ହେବା ନିମିତ୍ତ ଛାତ ବେଳକରେ
ଜଣେ ବିଚକ୍ଷଣ ଓ ବନ୍ଧୁଦର୍ଶୀ ଲୋକ ବିଶ୍ୱେଶ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସାଧାର୍ୟ
କାରଣ ଉପସ୍ଥିତ ସହକାରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜନ
କାରଣ ଏକ ବିଜ୍ଞିନୀଙ୍କ ଏତେ ବଜ୍ର ବନ୍ଦର
ବଜର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀନୀ କରିବା
କବାଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାହିଁ ।

ଓঁ শ্রী রেণবান !

ଡିଶାରେ ସେ କେବେ ରେଳବାଟ ଫିଟ୍ଟବ
ସଦ୍ବୁଧି ଏଥର କୌଣସି ଅନୁ କାହିଁ ବିଥାର
ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ପୂଜ୍ୟ ଡିଶା ରେଳର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଉଥିବାରୁ ମନ୍ତ୍ର ବେଳ ସମ୍ମାନ
ହେଉ ଲାହିଁ ଓ ଅଶା ଦେଉଥିବା ସେମନ୍ତ
କୌଣସି ପ୍ରବାରରେ ଦେଲେ ଅଳ୍ପଦଳ ମଧ୍ୟରେ
ଡିଶାରେ ଗୋଟିଏ ରେଳ ଫିଟ୍ଟବ । ସମ୍ବନ୍ଧ-
ସବଠାରୁ କଟକରୁ ରେଳ ଅଧିଳେ ଲହରିର
ଦେବ ବୀରି ରହି ରାଜିବା ପ୍ରଦଶ କାରିବା
କାରିବା କାରିବା ଅମଳ ନିୟକ୍ତ ହୋଇଥିବାର
ଏଥୁ ଧୂଖେ ଧାତୁକମାଳକୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ସମ୍ମରି
ଜନରବ ଶୁରୀଯାଏ ସେ କଟକଠାରୁ ପୁଷ୍ପରୁ
ରେଳବାଟ ଫିଟ୍ଟାଇବା ବିଷୟ ଜନକୃମେଣ୍ଟ ଫି-
ର୍ମର କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ
ଯେବେ ଏକଥା ସତ୍ୟ
କୁଅର କେବେ ଗଜକୃମେଣ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବଳ ବଳ-
ନା ବରସନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଏକା ଦସ୍ତିଶୀ
ସାତୀ ଛଢା ଧୂର ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରିଙ୍କ ବାଟ ରଙ୍ଗ-
ର ଦେଉଥାଲୁ ବନ୍ଦେର ପଣ୍ଡାକ ଛାତ୍ରର ପର୍ମିମ
ଏହି ବଜାଲାର ସାତୀମାନେ ରେଳବାଟେ
ବଲିବହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସେଠାରୁ ଜାହାଜ
ବାଟେ କଟକରୁ ଶ୍ରୀପତିନାନ୍ତି ଏହି ନିଃପ୍ରଦେ-
ଶର ସାତୀମାନେ ସୁଦା ସମ୍ମଲିପର ବାଟେ
କଟକରୁ ଅସୁଅଛନ୍ତି ମୁହଁରୀ କଟକଠାରୁ ଧୂ-
ଖକୁ ବେଳ ଦେଲେ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରିଙ୍କ ସୁନ୍ଦର
ହେବ ଏହି କଟକଠାରୁ ସୁରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଣ୍ଠା
ବେଳାର ଜୋଜିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଜାହାଜ
ଏହି ରେଳ ପିଟିଲେ ଦସ୍ତିଶୀ ଲୋକମାନେ
କଟକରୁ ଶ୍ରୀବାଜ ସର୍ବାଗ ପାଇବେ । ସମ୍ବନ୍ଧ-
ଲକ୍ଷ୍ୟର ବାଟରେ ହେଉ ଅଥବା ବର୍ତ୍ତମାନର
କଗନୀଅ ସତ୍ତବ ବାଟରେ ହେଉ ସେ କୌଣସି

ସି ପ୍ରକାରେ ବଜାଳା ଓ ହିନୋପ୍ରାନ ସଙ୍ଗେ
ରେଲଦ୍ୱାର କଟକ ଯୋଗ ହେଲେବେ କଟକ
ବତାକୁ ଧୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ୟ ଗୋଟିଏ ରେଲ
ବାଟ ହେବ ଏବଂ ଏହ ବାଟର ବୌଣସି ଅବସ୍ୟ-
ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ଅଥଏବ ଗଭୀର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଡ ଏକାକୁ ଆଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ବୌଣସି
କର ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ୱାର ଅଥାତଃ ବିଦ୍ୱାର
ଦିପକାର ଅଛୁ ଏକ ଦିଵଶକରେ କଟକ
ବଜାଳା ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ହେଲେ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ-
ବାରତ ଆହୁର ଅଧିକ ଦୃଢ଼ି ହେବ । ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଆଶା କରୁଁ ତ ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମମାନେ
ମାନ୍ୟକର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୁଚ ସାଦେବକୁ ଶୀଘ୍ର ଏହ
ରେଲବାଟ ଫିଟାଇକା କାରଣ ଯଥୋତ୍ତରିଗୁ-
ପେ ପରମର୍ମ ହେବେ ଏବଂ ବାଟଟ ଫିଳନେ
ଓଡ଼ିଆରେ ରେଲବାଟ କେମନ୍ତ ଲଭକର
ହେବ ଭାବା ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶରେ ଛାଇ
ଆଇବେ । ଓଡ଼ିଆର ଲାଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତି-
ଦର୍ଶ ବସ୍ତର ଟବା ବିଦ୍ୱା ହେଉଥିବୁ ମାତ୍ର ତା
ହିଁ ରୁ ଉପସ୍ଥିତ ପରମାଣରେ ଉପକାର କର
ଦେଇ ନାହିଁ । ଏହ ପଞ୍ଚାଶ ମାଝର ବାଟ ଫିଟା-
ନ ଗର୍ଭୀମେଣ୍ଟ ଥରେ ରେଲର କାର୍ଯ୍ୟବାରତ
ଦେଖନ ଏତିବ ଅମାନବ୍ୟବ ପାର୍ଦ୍ଦା ।

ପରିଷେଷରେ ଅମ୍ବୁମାଳେ କିବେଳାନା
କିରୁ ତହଟକଠାକୁ ସୁଶ୍ରୀରୁ ରେଳବାଟ କରି-
ବାର ସ୍ଥିର ହେଲେ ସେ ରେଳ ଜୋରଧ୍ୟା
ବାଟେ ଗଲେ ଅଛୁର ଦଳ ହେବ । ଏଥିରେ
ପ୍ରାୟ ମା ଖୋଲେ ଲାଲ ବାଟ ଚାଲଣି ପଡ଼ିବ
କ୍ରି ଫେମକ୍ର ବଳୋଟ ଦେଇ ଲାଗା ବଦଳିଛେ
ଗେଟ୍‌ଏ ସାନ ଏବଂ ହେଲାଲ ଗୋଟିଏ କହ
ଲାଗ ପଡ଼ିବ ଏହି ବାଟ କମୀଶର ପ୍ରଯୋଜନ
ଧୀମତ୍ତ୍ଵୀ ଭାବୀ ଥଥର ନିର୍ମାଣ ଅନେକ ପୁଣ
ଆରେ ମିଳିବ । ଏପରି କାଣିଲୁ ଓ ପଥକ ତୃ-
ଦ୍ୟୁ ବ୍ୟାପାରର ଅଧିକ ସୁଧାର ଏ ବାଟରେ
ଅଛି । ଦନ୍ତିଶ ଓ କଟକ ମଧ୍ୟରେ ସାବନ୍ତ୍ର ବା-
ଜିନ୍ଦ ଖୋରଧ୍ୟା ବାଟେ ଯାଗୀୟାତ ବରତ ଓ
ଖୋରଧ୍ୟା ନିବଟିଷ୍ଠ ଗଢ଼ିଜାତରୁ ତାଙ୍କେନା ମଧ୍ୟ
ସେହି ବାଟକୁ ଅଛୁଟୁ କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରି ମଧ୍ୟ
ଭାରତବର୍ଷର କଷ୍ଟକ ଯାତ୍ରୀ ଖୋରଧ୍ୟା ବାଟେ
ସୁମଧୁ ଯିବା ଅସିବା କରନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ଏ
ବାଟରେ ଉପ୍ରେସ ଛୁଟିବାକୁ ହେବ । ଖୋରଧ୍ୟା
ଫୁଲର ଏକ ସଂଗ୍ରହିତନ ଅଟର ସବିର ସ୍ଥାନ
ସହି ସଂଗ୍ରହିତନ ଯୋଗଦାନ ଆମନ-
କାର୍ଯ୍ୟର କଷ୍ଟକ ସମ୍ଭାବ ଏବଂ କଷ୍ଟକ ଲାଗିବାକୁ

ପାଇଁ ଥିଲା । ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ

ସମ୍ବାଦନ ଅଛି । ଏମନ୍ତ ବୋଲିଆଇ ପାରେ
ସେ ଉପରିତାରୁ ଖୋରିଆକୁ ଗୋଟିଏ ସାଧା-
ରେଇ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମସ୍ତ ଲବ ହେବ
ଏଥିଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ କହୁଁ ସେ ଜୀବନାଥ
ସତକ କେବଳ ଧୂଶର ବାଟ ମାତ୍ର ଝୋରଥି
ସମ୍ବାଦୀ ଦରିଖର ବାଟ ହେଉଅଛି । ଏଥର
ଜୀବନାଥ ସତକରେ ନିଃର ବିଷ ଅଧିକ
ଖୋରିଆ ବାଟରେ ତାଙ୍କ ନାହିଁ ଅଗ୍ରଦବ ଆ-
ମ୍ବେମାନେ ଝୋରଥା କାଟକୁ ଅଧିକ ପରିମାଣ
କରୁଁ ।

ଦୀପର ଦେଶର ସ୍ମରଣ ।

ଗର ସ୍ଵାଦରେ ଆମ୍ବୋଳେ ସୁକ ଅରମ୍ଭ
ଦେବାର ସବାଦ ପାହ ଦେଇଥିଲୁ । ଆତମି-
ରଲ ସିମୋର ପ୍ରଥମ ଦିନ ସବାଳେ ଅଲେବ-
ଜାଣିଥିଲା ଜଗର ଉପରେ ଜାହାଜକୁ ସୁକହଞ୍ଚି
ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଅବଳମେ ଦୂରଗୋଡା କିମ୍ବା
ଧ୍ୟେ ଏବ ଥର କିମ୍ବା ସବୁର ତୋପ ଧନ ସୁକତ
ଦେଲେ । ସନ୍ଧାନମୟରେ ସୁକ ଶେଷ ହେଲେ ।
ଶୁଭରେ ମିଷଣସମୀକେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ପ୍ରାଣ-
ପଣେ ମଧ୍ୟମତ୍ତ କର ଧୂଣି ମୁକ୍ତ ନମିତ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଲେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ସବାଳ ଦଶଦଶା ସମ-
ପୃଷ୍ଠେ ସୁକ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ଏବ ଦୂରଦଶା
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ସବଳ କିମ୍ବା ନମ୍ବର ଗଲ
ଏହ ସମୟରେ ଆଶା ପାଦା କଣିକ ସୁନ୍ଦର
ସୁବିହି କରିବାର ଧୂଳା ଉତ୍ତାଇବାରୁ ସୁନ୍ଦର
ଦିନ ହେଲେ ଏବ ସନ୍ଧର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଧୂଳିଲ
ସମ୍ମୁଦ୍ର ଉପକୁଳବର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଶୁଣି ନ
ଦେଲେ ଆତମିରଲ ସିମୋର ସନ କରିବାକୁ
ନାହିଁ କଲେ ଏବ ଆଶା ପାଦା ତହିଁରେ
ଅସମ୍ଭବ ହେବାରୁ ସମ୍ମ ହୁକ ଗଲ । ଏହପରି
ସେ ଦିନ ଗଲ ପରିଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଗଲ ଯେ
ସନ କଥା କେବଳ ପାଇଁ, ଆଶା ପାଦା କିମ୍ବା
ସମସ୍ତରୁ ସୈନ୍ୟ କାହାର କର ନେଇ ପ୍ରାକା-
ନ୍ତୁରକୁ ଯିବା କାରିଗର ଯେତର ଧୂଳା ଉତ୍ତାଇ-
ଥିଲେ । କାହୁକରେ ଆଶା ପାଦା ସମସ୍ତ
ମୈନ୍ୟ ଯେତି ଅଲେବଜାଣିରଥାରୁ ଅନ୍ତର
ହୋଇଥିଲାନି । ମୈନ୍ୟ ବାହାର ଯିବାକେଲେ
କେଲଖାନାର କଇଥିଲୁ ଶୁଣି ଦିଯୁ ଗଲ ଏବ
ସେମାନେ ନଗରର ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଗ୍ର-
ନଗର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ନଗରର ଯେଉଁ
ଅଂଶରେ ଉତ୍ତରେପିୟମାନକରୁ ନିବାଦ ସେ-
ଠାରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତାର ହୋଇଥିଲା ସେଠାର

ପରମାନନ୍ଦରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ପ୍ରାୟ ଜାଣିବା କରିଥିଲୁ
ଉତ୍ସେଧୀୟଙ୍କୁ ଦବାଇ କରିଛନ୍ତି । ଅବଶିଷ୍ଟ
ଲେଖମାନେ ଯୁବ କରି ସମ୍ବୁଦ୍ଧକୁ ଗଲେ
ଏବଂ ସେଠାରୁ ବୋଟରେ ବସି ଜାହାଜର
ଆଶ୍ରୟ କେଲେ । ଆଲେକଜାଣ୍ଟରୀ ନଗର
ଏକାବେଳିକେ ପ୍ରଭାଵ ଦୋର ଯାଇଥିଲା
ତନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ନି ଲାହ ନ ସମ୍ଭବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନଗରଟି ଇଂରାଜଙ୍କ ଦସ୍ତଗତ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ୨୦୦ ସାମୁଦ୍ରକ ସେନା କୁଳକୁ ଅସି ନଗ-
ରର କିମ୍ବଦିନ ପରିଷାର ଏବଂ ଲୁଣପାଠ ନିବା-
ରଣ କରିବାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛିଲା । ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଇଂରାଜଙ୍କର କୁଣ୍ଡଳ ଦତ୍ତ ଏବଂ ୨୭ ଜଣ
ଆବର ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ମିଶର ପରିଷର ପ୍ରାୟ
ଦୂର ଦକ୍ଷାର ଜଣ ମର ପଡ଼ିଥିଲାନ୍ତି । ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ
ଇଂରାଜଙ୍କ ବିନକୁ କେହି ସର ନୁହନ୍ତି
ଆନମାନ ଆରା ପାଥା ଏହା ଉତ୍ସମରୁପେ
ଜାଣି ଥିବାରୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧକୁ ଅନୁର ହୋଇ
ଗଲେ । କଥିତ ହୃଦୟ ସେ ନଗରର ଅନନ୍ତରୁ
ଦୂରରେ ଶୁଳସ୍ତ୍ର ପ୍ରଣାମ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଜେବିବ ଏବଂ ଦରବେଶ ପାଥା ନିଷପଦବେ
ଏହି ଜାହାଜରେ ଥାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସମାନ
ଦେଖିବେ ଅଛିଲା ଏବଂ ଅକୁଣ୍ଠନକ ମିଶରର
ସେନା ଜାହାଜ୍ ସାମାଜିକ ବିରୁଦ୍ଧରୁ
ସଂବାଦ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ସୁର୍ଜ
କରିବା ଇଂରାଜଙ୍କ ପରିଷରେ ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା
କି ନା ଏ ବସ୍ତୁରେ ଜୀବ ମହାନ୍ତର ଦେଖା
ଯାଏ ହେବଳ ଜମିନା ଏବଂ ଅଞ୍ଚିତ୍ ପ୍ରାଚ୍ୟବୁଦ୍ଧ
କହୁଥିଲା କି ଆଲେକଜାଣ୍ଟରୀ ଥାନମାନ
କରିବା ଇଂରାଜର ଉପର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ଆର କୌଣସି ଉତ୍ସେଧୀୟ ଜମିନା ମରାମତି
ନ୍ୟକୁ କର ନାହାନ୍ତି । ଏଗେ ଇଂରାଜର ପାଥା
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଲେବ ଏ ସୁବକୁ ଅନୁମେ
ଦନ ଏବଂ ଅନେବ ଏଥର କରୁବ ମନ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ତିନି ମାତ୍ର ତା ୧୯ ବର୍ଷ
ଏକ ସଂବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଗ୍ରେଜ୍ରୁ ବ୍ରାହ୍ମି
ଇ ସାହେବ ମହିଷିଲାରେ ଆପଣା ପଦବୀ
କହୁଥିଲା । ପ୍ରଥାକମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାହକଙ୍ଗରର ଦ୍ୱାରା
ଜିନି ଜଣ ପ୍ରଥାକ ମହିଷାକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟେ
ବ୍ରାହ୍ମ ସାଦେବ ଜଣେ ଅଟେନ୍ତି ସେ ଯେତେ
ମିଶର ବ୍ୟାପାର ସଂକାନ୍ତରେ ପଦବୀ
ରହେ ଛେବେ ମହିଷିଲାର ଭାବ ବିବାହବାକୁ ଦେବ । କଥିତ ହୃଦୟର ପରିଷାର
ସାହେବ ଶାନ୍ତିର ପରିପାତା ସେ ଯୁଦ୍ଧରୁ

ପାନ୍ତି କାହିଁ ଅଛଏବ ଜଣାଯାଏ ସେ ଏବୁଧ
ଅବସ୍ଥାରେ ଲିବରଲ ଗବଣ୍ଟିମେନ୍ଟ ଦୀର୍ଘତାଯୁ
ହେବ କାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଉପସ୍ଥିତ ଦ୍ୟାତାର
ସମୟରେ ଗବଣ୍ଟିମେନ୍ଟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବ
ନାହିଁକାରଣ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଇଂଲଣ୍ଡର ଗୋରବ
ରଣା କରିବେ ଏଥି ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଘଟିବ
ସମୟରେ ଜଣା ଯିବ ।

ଆମ୍ବାଦିପତ୍ରକାଳୀ

ଚଳଇ ମାସ ବା ୧୨ ରଖିର କଲିକତା ଥିଲେ
ଜେଠରେ ଅମୃଶାସନପ୍ରଶାଳୀ ହିସ୍ତାର ବିଷ-
ସୂରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ କିଞ୍ଚାର
କମିଶନରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିବା ଏକ
ସରକୁଳସୂର୍ଯ୍ୟ ପଥର ପ୍ରତିଲିପି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ଶେଷଟାଟି ଟମଶନ ସାହେବ
ଏହି ପଡ଼ିରେ ବିଭାଗୀୟ କମିଶନରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଅଛିନ୍ତି ବି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଉଣ୍ଟିଆ ଯେତୁ ପିନ୍ଧ-
ମରେ ଅମୃଶାସନ ପ୍ରଗର୍ହ କରିବାକୁ ରହା
ପ୍ରକାଶ କରିଛିଥିନି ତାହା ସମ୍ବଦ୍ଧାୟୁ ସେ ବଙ୍ଗ-
ପ୍ରଦେଶରେ ଚଲାଇବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସୂର ଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର କେଉଁଠାରେ ଓ ପରିମାଣରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ହେବା ଉଚିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ତାର ଅବସ୍ଥା ଦିନ-
ମରୁପେ ଅବଗତ ନ ହେଲେ ପ୍ରିଯ କରିବା
କଠିନ ଅର୍ଥବକ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ବି
କମିଶନରମାନେ ଅପଣା ଅଧୀନପ୍ରତି କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ
ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରାକର୍ତ୍ତା ସହି ପରମର୍ଶ କରି
କେଉଁ ଜ୍ଞାନରେ ଦିନାଚନପ୍ରଶାଳୀ ବି ପରିମା-
ଣରେ ଜାଣା ହୋଇ ପାରେ ଏବଂ ଶ୍ରାନ୍ତମୁଖ
କମିଟୀରେ ଦେସରକାରୀ ଲେକ ସରପତି
ନିମ୍ନରୁ ହୋଇ ପାରେ ତହିଁର ବିସ୍ତାରିତ ବି-
ପୋର୍ଟ କରିବେ ।

ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡ ଲଣ୍ଟିଆଙ୍କ ସହିତ ଶୟାଳୁ ଖେଟ
ଲଟ ସାହେବ ଏବ୍ୟ ହୋଇ କହିଥିଲୁଛି କ
ସେବେ ପୁଲରେ ସୁରଧା ଦେବ ନିଷାଚନ୍ଦ୍ର-
ଶାଲୀ ଏବଂ ବେସରକାଣ ତେଆରିମଧ୍ୟାନ ନି-
ଯୋଗର ନିୟମ ପ୍ରତଳିତ ଦେବ ଏବଂ ଅଳେବ
ପ୍ରାଣୀ ଦ୍ୱାରିମ ଏହୁର ବିଶେଷତା ଦୋଳି ଭାବାଳୁ
ଜଣା ଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକ୍ କର ସେ
କହିଥିଲୁଛି କ ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠବନ୍ଦୀର ସମ୍ପୁ
ପାଯୋର ପକାଇ ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡଙ୍କ ଇହା ସଙ୍ଗଳ
ପଥରେ ଯୋଗ ଦେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜାରଣ
ବୌଣ୍ଡି ଶ୍ରାବକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତଳିନର ଆଯୋଗ୍ୟ
ବୋଲି ବୋଲିବେ ନାହିଁ । ଖେଟକୁଟ ଟାମିଶକ

ପାହେବନ୍ଦର ଏହି କଥାରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶ
ପାଉଥିଲେ ସେ ଏ ଅଧିକ ସରକାରଙ୍କରେ
ବଜାରବିଳି ଆହୁଶାସନର ସୁଧଳ ଦାନ କରି
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବାସକପ୍ରଶାନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦିପ୍ଲୋଡ କ-
ନେବସ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ ସଥା;—୧ ମ
ନୀଶରକ ମିଳନସିଧଳ ହୋର୍ତ୍ତ ଏବଂ ମୁଁ
କିମ୍ବା ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ହୋର୍ତ୍ତ ।

ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଛନସିଧଳ ବୋର୍ଡ୍ ସଙ୍ଗ-
ଲରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ପାଦେବ କହିଥିଲୁକୁ
କି କଲିକଟା ରତ୍ନ ଅତି ଜିନିଜଙ୍କ ସମ୍ମା-
ନୁହନ୍ତର ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ନିଷା-
ଦକ୍ଷପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରତିକିଳ ଅଛି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏ ସମସ୍ତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ଦିଦିମ ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର କୌଣସିଠାରେ
ଏକ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ଏମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘତି
କେ କମିତା ଅଧିକ ବଢ଼ିଲେ ସେ ଏମାନେ
ଅଛିର ବଳ ବର୍ମ କରିବେ ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଶା
ଅଛି । ପାଦାକର ଲଜ୍ଜା ସେ ସବଳ ପ୍ରଥମ-
ଶ୍ରେଣୀ ଏବି ବଢ଼ି' ଦୂରପୁର୍ଣ୍ଣେଶ୍ଵର ମିଛନସି-
ପାଳିକ୍ଷଣରେ ନିଷାଦନପ୍ରଣାଳୀ ପରିବ ଭରିବେ
ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମିଛନସିଧଳ ଥରକର ଖା ୧୭ ର
ଅନୁସାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କୌଣସି ମିଛନସିଧଳକ୍ଷାର
ଦୂରପୁର୍ଣ୍ଣ କରିବାରା ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କଲେ
ପାଦା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବସ ଭୁବନ ଧାରା-
ମରେ ରେହି ବରଖାସ୍ତ କର ନ ସ୍ଵାବାରୁ ଝେ-
ଟଳଟ ସାହେବ ବୋଲିଗୁ ସେ ଦେଇ ବିଧାନ
ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କୁ କଣାଇବା ପଞ୍ଚରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ
ଦାଦିମାନେ ପକ୍ଷ କର ନାହାନ୍ତି ଏବି ଅପଣା
ଲେବକି ଉତ୍ସମରୁଷେ ଭଲ୍ଲ ବିଷମ୍ବ ଜଣାଇବା
ବାରଣ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ ତାତକ
ଦୋରଥାତ୍ । ତମିଶ୍ରୀରମାନେ ଅପଣା ଅଧିକର
ସ୍ଵରେବ ମିଛନସିଧଳକ୍ଷା ଲେବକର ଅରପ୍ରାୟ
ଦୂରି କେହିଁ ଠାରେ କେହିଁ କିମ୍ବମରେ ନିଷା-
ଦକ୍ଷ କିମ୍ବା କଳିବ ତାହା ପ୍ରିଯ ହରି ଗବର୍ତ୍ତମେ-
ନାହିଁ ଉପୋର୍ଚ୍ଚ ଭରିବେ । ଏଥକୁ ଦେଖାଯାଏ
ନିଷାଦନପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ମୁଖୀରୁଷେ ଲେବକି ଜଣା
ଦୂରରେ ତର୍ତ୍ତର ରହିଥାଏ । ଏଥକୁ ଏ ଲଗର-
କରିମାନେ ପୁଷ୍ପରୁ ସମ୍ମ କର ନିଷାଦନପ୍ରଣାଳୀ
ପ୍ରାର୍ଥନାକରିଥିଲା ମାତ୍ର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତିର
ଦୃଷ୍ଟି । ଧାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଏବି ହୋଇ
ଏକବ୍ସ ବରଖାସ୍ତ କରିବାର ଅବସାନ୍ତ ଏବି
ମାତ୍ର ହେଲେ ଏଠା ଲେବକି ସହିନ୍ଦ୍ରିୟରେ

କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଉନ୍ନ ସହ୍ୟକୁ ଅପଣା
ସାଧାରଣ ନିଷାଦନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆମେମାନେ ଅଭି-
ଗତ ଦୋଷାଙ୍କୁ ସେ ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ ଅମୁମାନକ
କଲେବୁଟର ଏ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏ ନିଷାଦନାବୀ
କେବେ ଲୋକଙ୍କ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ଭାବୁର କି ଲାଭ ଦେବ ଅମେମାନେ
କୁହି ଆଚୁ ନାହିଁ । ଏମାକେ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅଧିକା
ମତ ଗଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା
ଏଠାର ସାଥୀରଣ ମତ ଅଟଇ କି ନା ଏତିବ
ସ୍ଥାନୀୟ ଦ୍ୱାରା ବିବରଣ ଦୂଷିତାର ଥାବଣ୍ଡକ ।
ଫଳରଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଉଣ୍ଡିଯୀ ସାହିତ୍ୟରେ
ଲୋକଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିର କରିବା କାରଣ ସେ ସ୍ତରେ
ଆସିଥାଏନ୍ତିରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା
ଅଛନ୍ତି ସେ ସ୍ତରେ ଲୋକଙ୍କର ଇହାକୁ ଏତେ-
ଦୂର ଅନୁଷ୍ଠାନିକର କାରଣ ନାହିଁ । ଲୋକ-
ମାକେ ସେବୁଷେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ପୁରୁଷ କରି
ବାକୁ ଉଛିଲୁ ଦେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ତାହା
କରିବାର ଜୁହା । ଅତେବଂ ଆମେମାନେ ଫି-
ଦେବଳା କରୁଁ କି ଖେଳିଲାଟ ଘାବେବ ପ୍ରାଣୀୟ
ଦ୍ୱାରା ବିବରଣ ଅଧେନ୍ଦ୍ରା ନ ଘରୀ ସବଳ ମିଳନ-
ପିପାଲିଟାରେ ନିଷାଦନପ୍ରଣାଳୀ ଜୀବାକରିବାର
ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ବିଲ କୁଅନ୍ତା । ଦିଶେଷରେ
ଯେ ସ୍ତରେ ଏ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦିନ ଜୁହାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିରମରୁଷେ କହିଥାରୁ ହୋଇ ଯେ ଶୀତାର
କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମିଳନପିପାଲି-
ଟାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହିତୁ ହୋଇ ଜଣେ ବେ-
ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ତହେର ତେଥର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା
କରିବାର କାରଣ ନାହିଁ ।

ଲେବେଳ ବୋର୍ଡ ଦେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଜୀବାର
ସମସ୍ତ ସଂତୁଷ୍ଟିଜନରେ ଗୋଟିଏ ଲୋକାଙ୍କ
ଲେବେଲ ବୋର୍ଡ ବିବିଦ ଶେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଲେ-
ହେବ ବବ୍ରତ୍ତମେଷ ତପ୍ତିହିତ ବୋଲି ଯିବ
ଯେଉଁ ମାନେ ଦଶଟଙ୍କା ଶେତସେୟ କା କାର-
ସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ ଦେଉଥିବେ କିମା ଅନ୍ୟ
ଭିପ୍ରାୟରେ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟର ଅୟୁ ଟ ୧୦୦ଙ୍କୀ
ଦେବ ଯେହିମାନେ କିମାରନ୍ତି ଅୟକାର
ପାଇବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ମାନେ ଟ ୧୦୮ କା କାର-
ସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ କା ଟ ୧୫୫ କା ଶେତସେୟ
ଦେଉଥିବେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଭିପ୍ରାୟରେ
ବର୍ଷକୁ ଟ ୧୦୦୦ କା ଅୟ କରୁଥିବେ ସେ-
ହିମାନେ ସଦ୍ୟନିକାନ୍ତ ହୋଇ ପାଇବେ ।
ଅନୁଭବ ଯେଉଁ ଠାରେ ବବ୍ରତ୍ତମେଷ ସହି
କିମ୍ବୋଗ କରିବେ ସେଠାରେ ତୁଳନାଗ ବେ-
ସରକାରୀ ଏବଂ ଏକରାଗ ସରକାରୀ ଲୋକ
ନିମ୍ନରୁ ଦେବେ । ଲାଭସେନ୍ସ ଟାକ୍ସର କ-
ନୋବ୍ୟ ଏବଂ ଭିପ୍ରାଳ ଏହି ବୋର୍ଡରିଟାରୀ
ଦେବ । ବର୍ମାନାନ୍ତର ଶେତସେୟ, ଜାତ୍ରୀ-
ଖାନା, ଏବଂ ବିଶ୍ଵାକାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ପ୍ରଥମ
କମିଟୀ କଷ୍ଟରେ କିମ୍ବକୁ କା ହେଉ ଏବଂ
କମିଟୀ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ଉତ୍ତବ ଯେ
ଏଥର ସହନ୍ତ୍ରେଣୀ ନିର୍ମିତିପର ଏବଂ ସଦର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଜନନର ଲୋବେଲ ବୋର୍ଡରୁ ପୁରୁଷ
ଦେବ । ମାନ୍ୟକର ଶେତଳଟ ସାହେବ ସଥାର୍ଥ
ଦୁଇଅଛନ୍ତି ଓ କୌଣସି ସୁମରେ କିମା ଦାବ-
ମଳ୍କ ବୋର୍ଡର ମମତା ଦିଆ ଯିବ ନାହିଁ ସେ-
ମାନେ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ କୁଳାଚି କ
ଲାଞ୍ଚ ଦେଖିବେ ମାତ୍ର କୌଣସି ହଷ୍ଟରେ
ଦସ୍ତଖତ କରି ପାଇବେ ନାହିଁ । ମିଲିନିପିଲ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୋର୍ଡର ନିର୍ଭାବଧ୍ୟାରଣ କମିଟୀ
କାଳାଜାରେ ସେନ୍ଟାଲ ପୋର୍ଟ ନାମରେ
ଗୋଟିଏ ସବ କିମ୍ବୋଗ କରିବାକୁ ଗନ୍ଧିମେଷ
ଲକ୍ଷ ବିନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି । ଏଥର ସବ୍ୟମାନେ
ଦେବନିମ୍ନୋଗୀ ଦେବେ ଓ କୌଣସି ବୋର୍ଡ
ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁଳି କଲେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
ଦିପ୍ଦିତରୁପେ କରିବାକୁ ଯାହାଦ୍ୱର କ୍ଷମତା
ଦିତବ ।